

Giới thiệu Võ Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn

Thể loại: Ngôn tình, sắc

Tần đại tiểu thư sống với tính cách kiêu ngạo suốt hai mươi năm nhưng cuối cùng lại phải ngã gục trước Triển nhị thiếu gia.

Nếu như cô biết trước có nghiệt duyên này thì đã không làm như vậy rồi. Chỉ trách cô trẻ người non dạ, nên đã hồ đồ coi một lão giang hồ đầy mình như Triển Lê nhận nhầm là miếng thịt tươi, nhưng đến khi lên giường bị hạ gục rồi thì cô mới nhận ra.

Bạn đang đọc truyện *Võ Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1-1: Giới thiệu

Hồi thế gian tình ái là gì, đó chính là cái mà người ta vẫn thường hay gọi là võ quyết dày có móng tay nhọn.

Tần đại tiểu thư với công việc duy nhất là kiêu ngạo bướng bỉnh suốt hai mươi năm, rốt cục vẫn phải ngã quỵ trong vòng tay của Triển nhị thiếu gia.

Nếu biết sẽ bắt đầu có mối nghiệt duyên này thì Tần đại tiểu thư đã chẳng làm như vậy rồi. Chỉ trách cô trẻ người non dạ, sắc mê tâm kiêu* nên đã hồ đồ coi một lão giang hồ với kinh nghiệm đầy mình như Triển Lê nhận nhầm là miếng thịt tươi, nhưng đến khi trải qua các loại kiểu XXOO ở trên giường thì cô mới biết là mình bị hạ gục hoàn toàn.

*Sắc mê tâm kiêu, lòng ham mê sắc đẹp, đại trai mê gái.

Bạn đang đọc truyện *Võ Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1-2: Hai mươi phút? Đại tiểu thư khinh thường người khác quá rồi

Edit: twinsyl

Beta: Sammie0496

"Quá lớn...ngô...Ừm... Không muốn... Dừng... Dừng lại...A..."

Trong phòng cao nhất của tòa cao ốc Tần thị, ánh mắt Tần Lộ mang theo sương mù, cái miệng nhỏ nhắn uyển chuyển than ra những âm thanh kiều mị.

Cô dựa vào bàn bảm việc, một chân dơ thẳng lên trên, một cái đùi tuyết trắng bị nâng cao lên, da thịt trắng nõn lộ ra những phiếm hồng, năm ngón tay thon dài nắm chặt lấy cánh tay của người kia.

"Triển lê... Dừng lại... Dừng lại a..... Anh... Khốn kiếp!"

Cô không ngừng cầu xin tha thứ, mà động tác người đàn ông nửa điểm cũng không có chậm lại, ngược lại càng lúc càng nhanh, ngũ quan bởi vì dục vọng mà hơi vận vẹo, lọn tóc xoắn màu tím bởi vì thân thể vận vẹo mà không ngừng đung đưa.

"Khốn kiếp... Ngừng... Dừng lại... Anh cho... Tôi... Dừng lại!"

"Thế nào, liền chịu không nổi." Triển Lê rốt cục dừng lại động tác, cúi đầu nhìn cô. Anh nhẹ nhàng gạt đi mấy sợi tóc dính vào gò má cô, đầu ngón tay di chuyển chậm chậm theo mồ hôi ẩm ướt vuốt ve dọc đường viền khuôn mặt, nụ hôn rơi xuống cổ rồi lướt qua đôi môi đỏ tươi đang không ngừng thờ đốc.

"Ừm..." Tần Lộ xoay đầu qua một bên, một mặt né tránh nụ hôn của Triển Lê, một mặt lãnh đạm mở miệng nói, "3 giờ tôi còn có cuộc họp."

"Có cuộc họp?" Ánh mắt Triển Lê quét qua đồng hồ trong phòng làm việc đang được treo trên vách tường kia, đôi mắt xinh đẹp híp lại, khóe miệng

cong lên nói: "Hai mươi phút, Tần đại tiểu thư có phải quá khinh thường tôi rồi không?!"

Đúng vậy, từ lúc bắt đầu đến bây giờ, đã qua hơn hai mươi phút. Tần Lộ đã sớm lên đỉnh một lần, nhưng mà cái tên Triển Lê này ở trên người cô càng đánh càng hăng...

Một lát Tần Lộ còn có cuộc họp, tuy là cuộc họp nội bộ, nhưng để cho tất cả mọi người chờ đợi một mình cô thì cũng không tốt, Tần Lộ di chuyển thân thể, ý bảo Triển Lê rút ra khỏi người cô.

Vậy mà Triển Lê chẳng qua là cười nhìn cô, một chút cũng không di chuyển.

"Lê thiếu, tôi cho anh mượn dùng phòng tắm một chút?" Tần Lộ cố gắng đẩy người đàn ông đang đè trên người mình ra, "Hay là để tôi gọi trợ lý lấy một bộ quần áo mới đến đây cho anh?"

"A ——" Triển Lê cười càng lúc càng đẹp mắt, đôi mắt đen như mực hiện ra ánh sáng nguy hiểm, "Tần đại tiểu thư thích ăn thức ăn nhanh, chẳng lẽ cho là tôi cũng giống như cô không kén ăn sao?"

"Vậy anh muốn thế nào —— "

Hai chữ "Thế nào" còn chưa nói hết, Tần Lộ chỉ cảm thấy Triển Lê chợt động thân áp sát vào người cô, đâm vật nam tính của mình vào sâu trong cơ thể cô, đồng thời anh cúi đầu chặn lại môi của cô, không chút khách khí mà cắn mút.

Ấm áp bao phủ lấy cánh môi cô rồi luồn lách vào trong khe miệng, cánh tay di chuyển đến cánh bướm mềm mại giữa hai chân cô, khoái cảm dâng trào làm nó run lên một trận. Triển Lê dùng kỹ thuật điều luyện của mình làm cho cô cả người xụi lơ, không nhận được khổ thừa lên tiếng.

Tần Lộ xấu hổ trừng anh, thế nhưng anh lại gắt gao chế trụ cô, hạ thân bắt đầu chậm rãi đâm vào... Lại rút ra... đâm sâu hơn... Lại rút ra... cứ như thế lặp lại nhiều lần, đến khi cô đỏ bừng cả khuôn mặt không còn lực kháng cự, anh lại cúi đầu cắn nhẹ một cái lên nhũ hoa đang dựng thẳng lên trên đôi ngực vì bị anh không ngừng xoa bóp mà sưng to.

"A... A..."

Cô còn không còn kịp kêu đau, cơn thịnh nộ bùng nổ xông thẳng vào nơi sâu nhất trong hoa huyết, tốc độ rút ra đâm vào quá nhanh làm hoa dịch của cô văng khắp nơi, anh nhiều lần cắm vào nơi sâu nhất mà mềm mại của cô, đồng thời bàn tay to lớn không ngừng chà sát lên hai nhũ hoa của cô, kỳ xảo thuần thục vậy, xoa bóp, nhào nặn, không ngừng giày vò, làm cho hai vú sưng vù.

Triển Lê bày ra bộ mặt lười biếng, trên cao nhìn xuống không chút lưu tình tiến vào, Tần Lộ mồ hôi đầm đìa, nơi mềm mại bị va chạm mạnh mà không ngừng rung động, sợi tóc đen đưa dính phải mồ hôi bám lại trên gương mặt cùng trên bả vai, cô ngước đầu không ngừng thở dốc.

Tần Lộ chìm ngập trong khoái cảm dâng trào, dần dần, vòng eo cô mềm mại theo tiết tấu của anh mà không ngừng đong đưa kịch liệt, không còn nhớ đến chuyện có kịp đi họp gì nữa.

Đồng hồ trên tường tích tắc không ngừng di chuyển, kim chỉ phút dần dần đi xa khỏi số mười hai kia. Bên trong phòng làm việc hai người đang trong cơn kích thích chưa từng chú ý đến, bên ngoài lại đột nhiên truyền đến mấy tiếng gõ cửa.

"Giám đốc Tần ——, Giám đốc Tần, cô có ở bên trong không?"

Tiếng gọi của trợ lý khiến động tác rốt cục cho Tần Lộ cả kinh, cả người bị anh rút ra cắm vào đến mềm nhũn ra đột nhiên bình tĩnh lại: "Ừm... Có người... Ngừng... Dừng a anh!"

Triển Lê không hề quan tâm đến, Tần Lộ không dám lớn tiếng, không thể làm gì khác hơn là cúi đầu dùng sức khẽ cắn vào vai anh.

"Ừm..."

Triển Lê đau đến kêu rên, rốt cục động tác dừng lại, nhưng lúc Tần Lộ cho là anh muốn rút người ra, anh lại nhanh chóng ôm cô đứng lên, xuyên thẳng vào bên trong đâm vào tận thành tử cung của cô.

Dục vọng thô to mà nóng rực đột nhiên kịch liệt mà va chạm đến tử cung, Tần Lộ bị bất ngờ, kích thích đến nổi suýt nữa hét chói tai thành tiếng, nhưng bên ngoài từng trận tiếng gõ cửa làm miệng cô vừa muốn phát ra tiếng rên rỉ, liền hung hãn nuốt trở vào.

"Mau rút ra!" Tần Lộ không một tiếng động làm hình dáng của miệng khi phát âm, dùng ánh mắt hung tợn trừng Triển Lê.

Đối phương lại dùng lực hai cánh tay quấn chặt eo của cô, khiến cho cơn thịnh nộ thô to nằm im sâu trong hoa huyết chật hẹp, sau đó vươn tay ôm lấy cái mông của cô, ôm cô đi tới cửa.

"Anh... Anh muốn làm gì!" Tần Lộ giãy giụa muốn thoát ra, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng hồng từ từ chuyển thành tái nhợt.

Triển Lê nhú mày chậm rãi lộ ra nụ cười, vỗ vỗ lên phần lưng nhẵn nhụi mà mềm mại của cô, dùng giọng nói khàn khàn mà vô cùng gọi tình nói: "Không phải là muốn đi ra ngoài sao?"

"Không... Tôi là... Bảo anh... Từ bên trong tôi... Ra... Ra... Đi..."

Cùng với việc di chuyển, cơn thịnh Lê không ngừng rút ra cắm vào bên trong hoa huyết của Tần Lộ. Tần Lộ cảm giác phía dưới cơ thể mình bị đục hỏa Triển Lê làm toàn thân tê dại, cô chỉ có thể vô lực bám vào trên người anh, cả người phát run, không ngừng thở gấp.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Nơi này lớn như vậy, bị rất nhiều đàn ông chơi đùa rồi đúng không?

Edit: twinsyl

Beta: Sammie0496

"Giám đốc Tần? Cô có ở bên trong không?!"

Giọng nói của trợ lý càng lúc càng lớn. Tần Lộ cắn môi, tầm mắt bởi vì dục vọng mà càng trở nên mơ hồ, mặc cho Triển Lê nâng chặt hông của cô đi về phía trước.

Người đàn ông cố gắng kiềm chế dục vọng ở trong cơ thể cô đang không ngừng cọ xát vào từng thớ thịt non mềm, hoa huyết bị cơn thịnh to lớn của anh làm cho rộng ra, dâm dịch trào ra ngoài chạy xuống bắp đùi của hai người tạo thành một mảng lớn trơn ướt, từng cơn co rút làm dâm thủy càng chảy ra nhiều hơn.

Chỗ giao hợp của hai người đã sớm lây lội không chịu nổi, mà động tác của anh khiến cho tiếng va chạm hòa theo dâm thủy ngày càng vang, cô khó nhin phát ra tiếng rên rỉ, Triển Lê còn cố ý bước chậm lại, nheo mắt hưởng thụ tiểu huyết của cô không ngừng cắn chặt lấy cơn thịnh của mình.

Động tác của anh giống như gãi ngứa chọc cho thân thể Tần Lộ càng thêm nóng như lửa, cô không nhin được vặn eo cố gắng nuốt lấy nam căn của anh, cô đã bắt chấp tất cả, chỉ muốn cơn thịnh hưng hăng mà to lớn của anh, thô bạo đâm xuyên vào tâm huyết của cô.

Triển Lê nhíu mày, phối hợp gợn cánh tay chống đỡ sức nặng của cô, mặc cho người phụ nữ ở trên người chủ động tìm kiếm khoái cảm, "Đại tiểu thư còn muốn tôi đi ra ngoài sao?"

Hơi thở anh trầm thấp, đôi môi ma sát ở bên tai cô, Tần Lộ bị anh làm cho tâm thần mê loạn, hoa huyết nóng ầm lại mãnh liệt co rúc lại một trận, khiến cho gương mặt tuấn tú của Triển Lê hơi vặn vẹo, hoa huyết cắn chặt nam căn của anh, làm anh thiếu chút nữa kìm chế không được mà xuất tinh.

"Giám đốc Tần? Cô làm sao vậy? Cô ở đâu?" Ngoài cửa truyền đến tiếng hỏi thăm lần nữa, giọng nói của trợ lý kia tăng thêm vài phần khẩn trương.

Giọng nói gần ở bên tai khiến cho cuối cùng Tần Lộ cũng lấy lại tinh thần, cô lúc này mới phát hiện, Triển Lê áp sát cô lên vách tường bên cạnh cửa.

"Anh thả tôi xuống!" Tần Lộ thấp giọng nói, cũng không dám lớn tiếng, chỉ sợ trợ lý ở bên ngoài nghe được cái gì.

Mặc dù cô thường ở trong phòng làm việc làm ra những chuyện như vậy, nhưng rốt cuộc chưa bao giờ làm những chuyện quá kích thích như thế ở trước mặt cấp dưới, tên Triển Lê này là có ý muốn phá hoại thanh danh của cô phải không!

Trong lòng Tần Lộ không vui, mười ngón tay dùng sức ngắt lồng ngực, sống lưng anh. Triển Lê để mặc cho cô ngắt nhéo qua một lần, thấy cô không có ý định bỏ qua, khóe môi cong lên phát ra âm thanh cảnh cáo cô: "Cô còn lộn xộn nữa, tôi sẽ lập tức mở cửa. Khiến cho trợ lý của cô xem một chút, cấp trên của cô ta hiện tại đang làm gì?"

Khóe mắt Tần Lộ giật giật lần nữa, cuối cùng chỉ có thể nhin xuống. Triển Lê thấy vậy, ác ý đâm thêm hai cái, Tần Lộ không nhin được ôm chặt anh, thân thể bởi vì khoái cảm mà không ngừng run rẩy.

Ngoài cửa, trợ lý có chút nghi ngờ, cô ta ngấm trộm nghe ngóng đúng là trong phòng có truyền đến tiếng động, mà gọi hỏi lâu, bên trong cũng không người trả lời cô ta.

Mặc dù vị giám đốc Tần Lộ này luôn luôn không làm việc đàng hoàng, nhưng mỗi lần công ty tổ chức cuộc thường kỳ cô chưa từng đến trễ hay vắng mặt, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì?

Bị bắt cóc, bị bệnh nên mệt mỏi... Thấy không có người nào lên tiếng, dù loại ý nghĩ hoang đường thoáng qua trong đầu người trợ lý, cô ta lại gõ mấy tiếng, vẫn lại là không ai trả lời, không nhin được mở miệng nói, "Giám đốc Tần cô không sao chứ?"

Bên trong có chút tiếng thở dốc truyền đến, trợ lý vội nói, "Giám đốc Tần, cô là bị khóa trái ở bên trong sao? Có cần tôi tìm an ninh đến mở cửa hay

không?"

"A... Không... Tôi không sao..." Không thể tiếp tục giả bộ không có người, Tần Lộ không thể làm gì khác hơn là mở miệng nói, "Tôi có chút không thoải mái... Cô giúp tôi trì hoãn cuộc họp lại đi..."

Khó khăn nói xong, Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tần Lộ bởi vì người đàn ông bắt đầu chuyển động lần nữa mà châm lên ngọn lửa dục vọng trong cô, làm cô cực độ vận vẹo, anh lại áp cô đến một bên trên vách tường, bàn tay không an phận mà di chuyển tìm được hoa hạch ẩm ướt, dùng sức đè một cái.

"A..." Cảm giác giống như điện giật truyền đến, Tần Lộ không nhịn được hét lên một tiếng.

Ngoài cửa trợ lý nghe thấy tiếng thét có chút khản trương, "Giám đốc Tần, cô có cần tôi giúp cô gọi bác sĩ Trình tới đây không?"

"Không cần... Cô đi làm việc của mình đi... Không cần phải để ý đến tôi!"

Tần Lộ nói xong, cắn chặt răng chỉ sợ trợ lý của mình ở bên ngoài nghe được chút gì, mà người đàn ông trên người cô hết lần này tới lần khác lại cố ý muốn trêu đùa cô, đè cô ở góc tường không ngừng rút ra cắm vào không nói, còn vùi đầu vào trước ngực cô làm xằng làm bậy.

Đầu vú của cô đang bị anh không ngừng ngậm cắn, lôi kéo, liếm láp, cặp vú tuyết trắng bị anh giầy vò đến lưu lại một vết đỏ, bày ra dáng vẻ vô cùng dâm nĩ, Triển Lê nhắm nháp như hoa hồng nhuần của cô, không ngừng đánh chiếm đến chỗ mẫn cảm nhất trên người cô.

Tần Lộ cắn răng nhẫn nhịn cực kỳ khó chịu, thật vất vả nghe được tiếng bước chân trợ lý đã rời đi, mới há mồm thở dốc.

Dục hỏa đốt cháy làm cô sốt lại không còn bao nhiêu lý trí, cô mở miệng không rõ đang nói gì, lông mi thon dài run rẩy, con ngươi khép hờ vẫn sáng lấp lánh, khiến người ta càng muốn hưng hăng ức hiếp cô một phen.

Có ý nghĩ như vậy, Triển Lê liền ôm cô từ trên vách tường xuống. Vốn là tay anh đặt ở trên hông cô, theo vòng eo mảnh khảnh mà di chuyển lên tới giữa ngực. Khuôn ngực đầy đặn vốn khiến người ta ngưỡng mộ trong nháy mắt bị anh nhào nặn đến biến dạng, ánh mắt Triển Lê thẳng tắp rơi vào cặp vú cao ngất trước mặt, "Nơi này lớn như vậy, bị rất nhiều đàn ông chơi đùa rồi đúng không?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Muốn tôi đâm cô từ Phía sau?

Nói vậy, nàng 36D không phải vì được đàn ông chơi mà lớn, rõ ràng là trời sinh thật là tốt sao! Mà chuyện này liên quan gì tới Triển Lê hần?

"Anh làm rồi... Từ trước đến nay đều là Tần Lộ tôi chơi đàn ông... chưa từng bị chơi." Bị áp bách đến thở không nổi, cả mặt Tần Lộ đỏ bừng, hai tay nắm lấy hai vai Triển Lê, dùng ánh mắt khiêu khích nhìn anh.

"Là sao?" Triển Lê chậm rãi chuyển động trên ngực cô, trên dưới ma sát, anh mê muội nhìn nơi nhẵn nhụi trắng như tuyết kia rung động theo từng tiết tấu của anh. Tay anh không ngừng chuyển động, nắn bóp, lúc nhanh lúc chậm, nhẹ nhàng uyển chuyển. Anh dùng môi mình ngậm chặt, tay nâng Tầm Lộ cao hơn một chút, trong nháy mắt lại dùng sức đè nén ngực cô, khiến cho nhũ hoa căng cứng, dựng thẳng hơn.

Tần Lộ không nhịn được hô nhỏ lên một tiếng, cúi đầu nhìn thấy Triển Lê đang tham lam ngậm chặt nhũ hoa của cô.

Triển Lê há to mồm, đem cả bầu ngực ôm trọn trong miệng, lại hút lại tấp, tiếng vang phát ra làm người ta đỏ cả mặt. Cô "um" một tiếng, nụ hoa nhạy cảm bị cái lưỡi thô kia lướt gầy, toàn thân lan ra một đợt sóng cuồng. Tần Lộ chỉ cảm thấy toàn thân tê dại, ngay cả ngón chân cũng hưng phấn mà co lại, không ngừng run rẩy.

Triển Lê liếm mút bừa bãi, cực kì thuần thực, trêu mến đối với cô, lực ngậm mút vừa phải, lưỡi nhỏ tạo ra thêm một đợt sóng cuồng khiến cho nộn thịt kia dính đầy nước miếng của anh, mê đắm đến kinh người, Đồng thời, hạ thân cũng không nhàn rỗi, vật to lớn thẳng tắp đi vào chỗ sâu nhất, thậm chí còn đẩy thẳng vào vách tường khiến bên trong bức bách vô cùng, ép Tần Lộ phải ôm chặt vai anh, rên rĩ không ngừng.

"Những người đàn ông khác có chơi cô thoải mái như vậy không hả đại tiểu thư?" Anh ngược nhìn thẳng vào mắt cô, con ngươi mị hoặc, đẹp vô cùng.

Tần Lộ suyt nửa thì đầu hàng, nhưng vừa nhìn thấy vẻ mặt đắc ý của Triển Lê, nhất thời chỉ biết cắn môi, không chịu lên tiếng.

Triển Lê thấy cô nín thinh, mọi động tác ngừng lại, không ra vào nữa.

Côn thịt ở chỗ sâu nhất cùng hoa thịt chặt chẽ tương hợp, cảm giác bị nhồi nhét thật không dễ chịu, nhưng cô không thể động đậy, cô có cảm giác như mình là một con mồi đã bị bắt, chỉ có thể chờ đợi, mặc cho người khác chém giết.

Phía dưới, nơi mỹ miều kia, túi ngọc đang không ngừng cọ cọ khiến cô cực kì ngứa ngáy, để cho cô muốn động đậy lại không dám động, thân thể không

ngừng giãy dụa, bụng dưới không ngừng co rút từng đợt, Tần Lộ thống khổ, mắt hiện lên tia khó chịu. Cô muốn người đàn ông trước mặt dùng sức chơi cô thật mạnh nhưng lại không muốn đầu hàng, bành trường lòng tự ái của đối phương.

Cô cắn răng, cố kháng cự ham muốn của bản thân, nơi sâu thẳm, từng thớ thịt ướt nhẹp đã bán đứng lí trí của cô, không ngừng ngọ nguậy, cố gắng lấp đầy đục vọng đang nóng rực.

Triển Lê trên mặt mặc dù rất bình thản nhưng phía dưới nam căn củ anh thực sự không chịu nổi, muốn nhanh chóng dạy dỗ người phụ nữ trước mặt thật tốt. Anh đang chuẩn bị thay đổi sách lược thì chợt Tần Lộ kêu lên một tiếng. Triển Lê cúi đầu nhìn, nơi mũi miều kia đã quá sức chịu đựng, đang không ngừng trào hoa dịch!

Hoa dịch cuồng tiết ra, rớt trên bắp đùi săn chắc của Triển Lê, mấy vết nước trong suốt ra sức xẹt qua đùi, trên đùi anh một mảng dính dính.

"Cô..." Triển Lê cau mày, vừa rồi hẳn còn muốn dùng lực vịn chặt rồi hạ xuống thật mạnh, vì vậy mới để cô bộc phát một chút.

Triển Lê bất mãn, nhanh như vậy Tần Lộ đã không chịu được rồi sao? Anh hừ một tiếng, giọng giễu cợt nói: "Xem ra mỗi lần cùng đàn ông chơi đùa, đại tiểu cô không thể chịu đựng nổi, rất nhanh đã đạt đến giới hạn rồi."

Tần Lộ thần trí đang phiêu trên mây trở về, nghe thấy lời giễu cợt của Triển Lê thì cực kì khó chịu. Cô tìm đàn ông rồi không đủ kiên nhẫn thì liên quan gì đến anh, chẳng lẽ cô nên làm chuyện này nửa canh giờ mà không được phát tiết?

Triển Lê nhị thiếu gia anh đã lâu không chơi đùa với phụ nữ, bây giờ muốn tìm thấy cảm giác cực khoái nhất ở trên người cô. Tần Lộ mở mắt nhìn thẳng vào Triển Lê, hừ lạnh một tiếng, nói: "Tiểu Lê thật khoẻ, chắc chắn là đã chơi đùa bên ngoài không ít, không biết tôi là người thứ bao nhiêu của tiểu Lê anh đây?"

Triển Lê chậm rãi mở mắt, Tần Lộ mở miệng mà không chút lưu tình.

Lần trước trong quán rượu. Tần Lộ dùng tiền làm nhục anh, anh còn chưa so đo tính toán, vậy mà không ngờ mới có mấy ngày, cô gái này lại càng lấn tới.

Triển Lê cúi đầu cắn nhẹ tai cô, hai bàn tay nắm lấy bầu ngực nõn nà giống ngọc, bắt đầu dùng sức đè nén, xoa bóp: "Tần đại tiểu thư cứ nói đùa, Triển Lê tôi mặc dù muốn bán thì cũng là người, không thích tiểu thư cứ tùy tiện như vậy."

Triển Lê không chút lưu tình mà giãy vò thân thể Tần Lộ, mặt hung ác miết lấy nhũ hoa, khiến cô thét chói tai.

Anh dùng ngón tay trở vuốt ve nơi nhạy cảm, thỉnh thoảng chợt dùng sức hướng về phía trước mà nhéo, khiến nhũ hoa càng thêm đỏ, rồi cắn nhẹ vành tai, nhấn rõ từng chữ nói: "Nghe nói Tần đại tiểu thư còn chơi 3P, cục hoa ở phía sau đã bị chơi rồi đúng không? Nếu như tiểu huyết phía trước đã ăn no, vậy có muốn tôi đâm vào cô từ phía sau không?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Không được bắn vào bên trong!

"Không, không cần!" Sợ Triển Lê thực sự sẽ hành hạ cục hoa của cô, Tần Lộ sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, liền vội vàng mở miệng cầu xin tha thứ: "Triển Lê, tôi sai rồi... Cái gì tôi cũng chưa nói...."

Triển Lê nở nụ cười, đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm quanh lỗ tai mẫn cảm của Tần Lộ, ngón tay bắt đầu vòng quanh tại nụ hoa trước ngực, rồi nhẹ nhàng trượt xuống. Anh cúi đầu hôn lên xương quai xanh mảnh khảnh của cô: "Thật dễ bị lừa gạt."

Quả nhiên, anh chỉ dọa cô thôi. Nghe thấy lời này, Tần Lộ cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm một hơi, mồ hôi đã thấm ra đầm đìa chảy không ngớt trên bộ ngực ở dưới thân người đàn ông.

Mái tóc dài màu tím của cô đã sớm bị buông xõa tán loạn, nhìn qua hỗn loạn lại có một vẻ đẹp yêu mị, đôi môi sưng lên đỏ mọng, bộ ngực run rẩy, hai nụ hoa nhỏ thẹn thùng đứng thẳng phía trên.... Hình ảnh này hoàn toàn dụ dỗ Triển Lê còn chưa phát tiết hết, thần tốc lấy nam căn ra bắt đầu chuyển động.

"A...A a..."

Cao triều mới qua không lâu, hoa huyết đang hết sức mẫn cảm, động tác của Triển Lê làm cho Tần Lộ bỗng nhiên nhũn nhũn, những nếp nhăn chùng lên nhau về vô cùng thống khổ.

Thế nhưng anh lại không có chút thông cảm cho cô, không ngừng gia tăng tốc độ ra vào trong cơ thể cô, làm huyết đạo bị căng đến vừa mới vừa sưng, âm thanh dâm dăng không kìm được từ miệng cô mà phát ra.

Âm thanh động tình của cô làm anh càng thêm hung mãnh ác độc, cô mở miệng cầu xin tha thứ, một câu lại bị anh làm ngắt quãng vỡ vụn thành từng mảnh nhỏ.

"Triển...Lê...Nhẹ...Nhẹ chút...A...Triển Lê..... "

Bàn chân cô dẫm trên mặt đất có chút vô lực, anh nắm chặt vòng eo nhỏ của cô, đưa nam căn đánh thẳng vào nơi sâu nhất trong hoa huyết mẩn cảm. Dâm thủy không tự chủ theo chỗ giao hợp tràn ra, chảy dọc xuống theo hai đùi trắng nõn của cô. Không khí tràn ngập mùi dâm mỹ.

Tần Lộ khóc không ra nước mắt. Mẹ nó, người đàn ông này sao lại kéo dài ham muốn tốt như vậy?

"Anh còn bao lâu nữa? " Cuối cùng, cô không thể nhịn được mở miệng hỏi anh.

"Chịu không nổi rồi hả?" Anh thấy lông mày cô đều đã nhú thành một cục, cuối cùng cũng nảy sinh ý tốt mở miệng nói: "Cô hút chặt một chút, tôi có thể đẩy nhanh tốc độ."

Tần Lộ cảm thấy tất cả xương cốt của mình đều đã bị dâm cho rã rời, thể lực cô cũng bắt đầu vô lực nghiêm trọng, đành phải nghe lời khấp chặt phía dưới. Bụng dưới co rút một trận lại một trận, để cho bên đùi căng chặt.

" Ừm.."

Tần Lộ dùng lực khẽ hút làm Triển Lê run lên, nơi cứng rắn đứng thẳng đột nhiên sưng to gấp bội, nam căn nhảy lên một cái khiến mồ hôi lạnh của anh trượt xuống, gân xanh giữa trán nổi lên.

"Thật sự là hút chặt!" Anh rên rỉ ra tiếng, nhanh chóng đưa hai cánh tay từ phía dưới lên nắm chặt bả vai Tần Lộ, nhục bồng như lưỡi dao nhọn nhắm ngay hoa tâm non mềm, mạnh mẽ chà xát dâm thẳng lên.

"A...Đụng vào rồi... Đụng vào...hoa tâm rồi...A...Nhẹ thôi...A a...."

Tần Lộ chịu không nổi kích thích như vậy, ngón tay nhỏ nhắn dùng sức bấu chặt cánh tay Triển Lê, ngửa đầu như bông hoa đồng tiền xinh đẹp thống khổ vận vẹo, cái miệng nhỏ ra sức thở, thân thể vì chịu đựng quá nhiều khoái cảm mà run run.

Thất lung Triển Lê rắn chắc mạnh mẽ lắc lư, hương thụ khoái cảm bị nhục huyết nút chặt, ra sức va chạm. Thủy triều âm ướt không chịu nổi tuôn ra, từng đợt lại từng đợt như đánh úp lại, đưa hai người đến cao trào.

Cũng không biết đã qua bao lâu, đột nhiên Triển Lê gầm nhẹ một tiếng, nhanh chóng nâng bấp đùi bên phải trắng nõn của Tần Lộ lên, một tay ôm đầu gối một tay ôm vai cô rút ra, dâm dịch trong cơ thể mềm mại theo động tác này của anh tràn ra. Nháy mắt tiếp theo nhiệt thiết nóng bỏng cắm vào trong hoa tâm, dùng lực chà xát vài cái, cuối cùng dâm vào nơi sâu nhất thẳng đến hoa tâm.

"Không, không được - - " cảm nhận được Triển Lê sắp đạt tới cao trào, Tần Lộ lớn tiếng kêu to: "Không được bắn vào bên trong!"

Dường như cảm thấy cô quá ồn, anh cúi đầu ngăn chặn môi cô, nuốt toàn bộ tiếng hét chói tai cùng tiếng thở dốc của cô xuống, mặc cho tinh dịch trắng đục nóng nẩy bắn ra, tại hoa huyết đang không ngừng co giật giải phóng tinh hoa nóng bỏng...

Tần Lộ vì cao triều mãnh liệt làm cho mê muội, vô lực ngăn cản hành vi của Triển Lê, khi cô tỉnh lại thì Triển Lê đã ôm cô đến ghế sofa trong phòng nghỉ.

Hạ thể đặc biệt dính dính, mà kẻ đầu sỏ gây chuyện đang ngồi bên cạnh dùng khăn lông giúp cô lau sạch. Tần Lộ đẩy tay anh ra, vươn tay lấy trong ngăn kéo một lọ thuốc tránh thai, tức giận mở miệng nói:

"Lê thiếu làm việc đều không cần biện pháp an toàn à?! Phong lưu như thế, chỉ sợ bên ngoài đã có vài đứa con rồi!"

Động tác trên tay Triển Lê ngừng lại một chút, nở nụ cười "Hừ" một tiếng, ngẩng đầu nhìn cô: "Văn phòng của đại tiểu thư đây cũng không có áo mưa dự phòng sao? Chẳng lẽ nhiều lần đều là uống thuốc?"

Anh mới uống thuốc! Cả nhà anh đều uống thuốc!

Tần Lộ nói không lại Triển Lê, mặc kệ anh, đổ hai viên thuốc ra lòng bàn tay, bưng nước ấm lên chuẩn bị uống thuốc.

"Không muốn uống thì đừng uống." Triển Lê thấy động tác của cô có vẻ miễn cưỡng, giữ chặt bàn tay sắp đưa thuốc lên miệng của cô.

"? " Tần Lộ sùng sốt, biểu tình vô cùng quái dị: "Lê thiếu anh chẳng lẽ đã làm phẫu thuật thất ổng dẫn tinh? "

Đối với lời nói ác độc của Tần Lộ, Triển Lê không để ý, chỉnh lại quần áo của mình cho tốt, sau đó mới chậm rãi đi ra cửa trả lời cô một câu: "Không muốn uống thuốc cũng đừng uống. Có thai thì hãy sinh đứa bé ra, tôi sẽ chịu trách nhiệm."

"Chịu trách nhiệm?" Tần Lộ giống như vừa nghe được truyện cười.

" Ừ." Triển Lê gạt đầu, bộ dạng như không nói đùa, chỉ là lời nói kế tiếp làm Tần Lộ không cười nổi.

"Dù sao với danh tiếng hiện tại của đại tiểu thư đây, gả cho nhà môn đăng hộ đối cũng sợ khó khăn, chỉ bằng tôi cưới cô, đỡ cho bác Tần ngày ngày phải đau đầu." Triển Lê đứng ở cửa, vẻ mặt thú tính được thỏa mãn cùng bộ dáng lười biếng, nói xong liếc mắt nhìn Tần Lộ cười một cái, nghênh ngang mà rời đi.

Mẹ nó, anh ta là đang nói cô không gả đi được?! Anh ta dám nói cô không gả đi được! Tần Lộ tức giận đến phát run, đợi sau khi cửa phòng làm việc bị đóng lại, cô cầm một chiếc ly thủy tinh một ném thẳng lên cửa lớn đã bị đóng.

Sau đó, trong phòng làm việc mới vang lên tiếng gầm gừ của Tần đại tiểu thư:

"Họ Triển - -, tôi cưới cả nhà anh!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Người nào thưởng thức kém?

Edit: Bul Hai Anh Le

Bị làm cho cả người chật vật, Tần Lộ tắm rửa sạch sẽ, thay xong quần áo, lại đứng ở phòng họp thì đã hết một canh giờ.

Đối với việc Tần đại tiểu thư đến trễ, mọi người giận mà không dám nói gì, không thể làm gì khác hơn là mượn lúc báo cáo thành tích của công ty ra làm khó dễ.

Nếu bàn về làm ăn, bây giờ Tần Lộ không am hiểu. Trở lại phòng làm việc nhìn tài liệu chồng chất, chỉ cảm thấy không khỏi nhức đầu.

"Đầu lại đau rồi hả? Có muốn tôi giúp em một tay "xoa bóp" hay không?" Từ Nghiêu thấy thế bu lại, "Gần đây tôi có học một cách xoa bóp mới của một thầy thuốc Đông Y, rất chuyên nghiệp nha."

Từ Nghiêu trên danh nghĩa là bạn trai của Tần Lộ, không tới hai năm đã trở thành một ca sĩ có tiếng, 23 tuổi, là một tiểu thớt tươi chân chính. Tần Lộ nghe anh ta nói như vậy, lập tức nhắm mắt dựa vào trên ghế làm việc.

Từ Nghiêu thấy thế, tự giác đứng về phía sau, xoa mái tóc của cô ra. Mười ngón tay xò ra đặt trên đầu cô, hai ngón cái nhấn vào huyệt thái dương, bắt đầu chậm rãi xoa bóp.

Ngón tay rắn chắc mà ấm áp, dịu dàng đặt trên da đầu đang căng thẳng, lực độ vừa đủ, Tần Lộ không nhận được thoải mái thờ dài.

"Thoải mái đi. Biết em thường nhức đầu, tôi cố ý đi học."

Từ Nghiêu ở bên tài Tần Lộ khoe mẽ, ngón tay kiềm chế đi xuống, giúp cô buông lỏng đôi vai đang mỏi nhừ, Tần Lộ ngại áo sơ mi cản trở, mở tung hai nút áo, còn chưa kịp mở miệng, động tác của người phía sau liền hiệu sai ý.

Từ Nghiêu di chuyển tay xuống dọc theo cổ áo sơ mi mở rộng của Tần Lộ, vòng quá dưới nách của cô, khẽ nâng hai bầu vú no đủ của cô lên, ở bên tai cô thối khí nói: "Nơi này cần xoa bóp sao?"

"Bạn trai" như Từ Nghiêu, một năm Tần Lộ đổi không dưới một chục, đó là ít nhất rồi.

Phải nói Tần Lộ thích Từ Nghiêu cái gì, chẳng qua là thích vóc dáng mê người của anh ta, trẻ tuổi lực tráng, tinh lực vô hạn thôi.

Bất quá hôm nay thịt ăn quá nhiều, Tần đại tiểu thư cũng không có khẩu vị gì. Cô kéo hai tay đang đặt trên ngực mình ra, nói "Chúng ta ra ngoài ăn chút gì không."

Tần đại tiểu thư mở miệng, cho tới bây giờ Từ Nghiêu cũng chưa từng nói không. Huống chi, anh ta từ trên người cô mơ hồ thấy một chút dấu vết, nhìn thấu đầu mối, tự nhiên sẽ không đòi hỏi quá đáng.

Comet chọn ở OTTIMO, quán comet lớn nhất ở nội thành Hải Cảng.

Bởi vì lựa chọn hội viên nghiêm khắc, đi vào bên trong Tần Lộ cùng Từ Nghiêu không sợ bị người đi đường nhận ra, lúc này không cần phải đeo kính.

Vậy mà, một giây kế tiếp, Tần Lộ chỉ cảm thấy tất chó.

Cô không ngờ tới ở nơi này lại đụng phải người quen, hơn nữa người quen này không phải ai khác, chính là Triển Lê chiều nay đã "làm" cô đến nỗi đứng cũng không vững.

Lúc này, Tần Lộ có ý muốn thay đổi chỗ ăn, không ngờ Triền Lê lại đi tới đây chào hỏi.

Sợ chỉ có cô chột dạ, Tần Lộ lúc này cũng hướng bản thân về phía Triền Lê đang lên tiếng chào hỏi:

"Tần đại tiểu thư đưa bạn tới dùng cơm sao?" Ánh mắt của Triền Lê quét một vòng trên người Từ Nghiêu, "Anh nhìn có chút quen mắt a, họ gì?"

Từ Nghiêu nhìn Tần Lộ một cái, nói tên họ của mình, Triền Lê chỉ "ừ" một tiếng liền không có nói gì nữa. Tần Lộ thấy Triền Lê không có hỏi gì thêm, kéo cánh tay của Từ Nghiêu, chuẩn bị đi tới gian riêng mà cô đã bao trọn.

"Không cùng ăn sao?" Triền Lê gọi Tần Lộ lại.

"Không được, tôi thích hưởng thụ thế giới hai người hơn——"

"Lê thiếu ——"

Tần Lộ còn chưa nói xong, chợt nghe một tiếng duyên dáng kêu to, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một người phụ nữ ăn mặc khêu gợi từ phòng bên cạnh ra ngoài, tiến tới bên cạnh Triền Lê.

"Còn tưởng rằng anh đi phòng rửa tay thế nào lại đi lâu như vậy, hóa ra là gặp được Tần tiểu thư." Người phụ nữ đứng ở bên người Triền Lê, nghiêng nhiên tự cho là bạn gái Triền Lê, "Tần tiểu thư cũng tới dùng cơm a, tôi cùng Lê thiếu gọi món còn chưa ăn đâu, hay là cùng nhau dùng bữa?"

Đây là tình hình gì đây, cô cùng cô ta có quen sao? Triền Lê cũng không chính thức giới thiệu cô ta, cô ta liền dùng phương thức như thế mời cô ăn cơm, cảm giác tự nhiên này không nên quá mạnh mẽ như vậy.

Tần Lộ quan sát người phụ nữ trước mắt, cô ta trang điểm quyền rũ, chiếc quần màu đen bao trọn bờ mông khuê gợi, giày cao gót chực phân để cho hai chân của nàng nhìn qua cũng thon dài, bộ dáng sexy thật hấp dẫn, lại luôn có hơi thở quyến rũ.

Có ý nói cô "Ăn nhanh thôi", Triền Lê anh ta thường thức cái gì cũng không hơn cái này mà.

Trái tim mặc dù khinh bỉ, Tần Lộ lúc này vẫn gật đầu một cái: "Đột nhiên cảm thấy náo nhiệt một chút cũng rất tốt, vậy thì cùng nhau ăn đi."

Người bên cạnh Triền Lê nghe vậy sùng sốt, trong nháy mắt trên mặt hiện lên sự kinh ngạc; cô ta bất quá chỉ là khách sáo, nhưng cũng không ngờ tới Tần Lộ thật sẽ đồng ý.

A, để cho người già bộ, về mặt người phụ nữ đó khiến cho tâm tình Tần Lộ rất thoải mái, lôi kéo Từ Nghiêu về hướng gian phòng của bọn Triền Lê đang hoàng đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 6: Cô đoán xem, tôi có thể làm cô lên đỉnh vài lần hay không?

Edit&Beta: NguyệtHoàDaTuyết1996

Căn phòng vừa lịch sự vừa tao nhã, tấm màn treo trên tường tựa như một bức bích họa, ở giữa là một chiếc bàn ăn, chiếc đèn dây treo trên cao tỏa ra ánh sáng khiến chiếc khăn hoa trải bàn được phủ một màu vàng ấm áp, vừa thanh nhã vừa thịnh vượng.

Nhắc đến căn phòng trang nhã kỳ lạ này thì phải kể đến Tần đại tiểu thư, cô ngồi dựa vào cái ghế, chiếm đến hơn hai phần ba diện tích của nó, trước mặt cô là một mâm hầu sông. Tần Lộ lấy một con hầu, chấm qua nước chanh rồi bỏ vào miệng.

Những ngón tay cầm hầu sông vừa xinh đẹp vừa thon dài, móng tay màu đỏ tươi trở nên đẹp lạ thường dưới ánh đèn vàng vọt. Cô hơi ngửa đầu ra, đôi môi đỏ mọng, căng đầy hút lấy lớp thịt hầu trong chiếc vỏ cứng, tạo nên tiếng động khe khẽ.

Chỉ cần mở miệng ra thôi, dáng vẻ của Tần Lộ cũng xinh đẹp rồi. Mái đầu cong cong kết hợp cùng tiếng mút thịt hầu tựa như có lực hấp dẫn, Triền Lê ngồi ở phía đối diện cảm thấy khô nóng cả người.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của anh đang nhìn mình, Tần Lộ trừng mắt với Triền Lê, vuốt ngón tay cái qua phần môi dưới để bôi đi lớp chất lỏng đang dính, vô tình lại tạo nên tiếng động ở miệng.

Trông thấy cô hống Triền Lê cứ giật lên giật xuống, ánh mắt anh cũng trở nên mờ mịt hơn, Tần Lộ nở nụ cười. Cô nhìn ánh mắt phức tạp của người phụ

nữ bên cạnh Triển Lê mà cảm thấy vừa lòng, sau đó cầm lấy khăn lau tay rồi nói, "Xin lỗi nha, tôi đi đây một lát."

Ăn 12 con hàu sống liên tục, son môi của Tần đại tiểu thư sớm đã bị trôi. Cô vào toilet, dùng dung dịch rửa tay để tẩy mùi tanh của hải sản sống, bôi thêm một lớp son rồi mới ra ngoài, nào ngờ vừa ra đã gặp Triển Lê đang dựa vào vách tường mà hút thuốc.

Mùi khói thuốc lan tỏa trong không khí, Tần Lộ cố hết sức để kiềm chế sự xúc động của bản thân, nở nụ cười miễn cưỡng, coi như chào đón anh, sau đó vội vàng bước đi, định bụng rời khỏi thật nhanh.

Nào ngờ vừa đi ngang qua Triển Lê, cô đã bị đối phương kéo lại.

"Lê thiếu gia, có chuyện gì sao?" Tần Lộ nhũn mày, vô cùng khó chịu khi hít phải khói thuốc lá.

Triển Lê không trả lời, anh nhìn chằm chằm vào đôi môi Tần Lộ, làm cô tưởng môi mình bị dính phải thứ gì đó, nào ngờ anh lại ném điếu thuốc vào thùng rác bên cạnh, đột ngột cúi xuống hôn cô.

Khói thuốc bị thổi vào miệng, Tần Lộ nghẹn đến mức suýt khóc. Cô cố hết sức để đẩy anh ra, anh lại giống như bức tường vững chãi, không chút sụt mẻ ở phía sau, đè chặt lấy người cô. Lưỡi anh xông thẳng vào miệng cô, mang theo mùi khói thuốc lá, quán quýt lấy lưỡi cô mà không có một chút lưu tình. Cô quay đầu giãy dụa, anh lại ôm chặt lấy mặt cô để tiếp tục.

Nụ hôn này khiến hai người giằng co một hồi lâu, Tần Lộ khó khăn lắm mới có thể chờ đến khi anh nói lỏng cô ra, đầu óc cô choáng tới mức không còn phân rõ đông tây nam bắc nữa. Thế nhưng, cô còn chưa kịp chất vấn, Triển Lê đã lôi cô vào toilet nữ, đẩy cô vào một phòng rồi khóa trái cửa, kế tiếp lại ép chặt cô vào cánh cửa phòng vệ sinh.

"Anh muốn làm gì?" Tần Lộ nhũn mày, cảm thấy hơi thở của anh tràn ngập sự nguy hiểm.

"Cô nói xem." Triển Lê nhìn cô, hơi thở nóng hổi từ anh cứ liên tục phả vào khuôn mặt trắng nõn của cô, "Lúc này ăn cơm, là cô mời tôi trước."

Tần Lộ im lặng. Cô thừa nhận hành động ban nãy của mình đúng là có ý khiêu khích, nhưng cô chỉ muốn trêu chọc người phụ nữ kia thôi, đâu có ngờ... trộm gà không được còn mất nắm gạo.

"Anh thật sự sẽ "vào" sao..." Tần Lộ nhìn thấy dự vọng trong mắt Triển Lê càng ngày càng lớn, cô trở nên căng thẳng vô cùng, "Tôi chỉ nói giỡn một chút thôi mà."

Đối phương trực tiếp dùng hành động để trả lời, cắn từ cổ cô cắn xuống, hai tay không ngừng làm nóng thân thể cô.

"Triển Lê, anh buông tôi ra!"

Tần Lộ giãy dụa, nhưng sức lực của cô không thể so với Triển Lê, đối phương lại đè ép cánh tay của cô, tiếp tục việc mình muốn làm. Cô sợ tiếng động mà hai người tạo ra quá lớn sẽ ảnh hưởng đến nhân viên và khách ở trong quán, càng không dám kêu la lớn tiếng, đành phải trơ mắt nhìn Triển Lê tiến được một tấc lại bước thêm một thước.

Thân thể cô xụi lơ trước sức mạnh của anh. Tần Lộ dựa sát vào cửa phòng vệ sinh, không còn sức chống đỡ, đành thở hổn hển mà nói, "Anh... Không... Không sợ bạn gái anh... tìm tới sao?"

"Bạn gái?" Triển Lê ngừng đầu, nhũn mày, "Tôi có giới thiệu như thế với cô à?"

"..." Tần Lộ sững sốt, một lát sau lại tiếp tục giãy dụa, nói, "Cho dù cô ta không phải bạn gái của anh, anh cũng đừng quên – tôi đi ăn cơm cùng bạn trai tôi đó!"

"Bạn trai?" Nghe thấy cách gọi đó của cô, ánh mắt Triển Lê chợt trở nên tối tăm. Anh đè Tần Lộ xuống, đưa tay vào trong áo cô để thăm dò, đẩy áo ngực cô ra, nắm chặt hai đầu nhũ hoa, vuốt ve bầu ngực vừa mềm mại vừa trơn láng, thổi phì phì vào tai cô rồi mở miệng tà ác, "Cô đoán thử xem, trước khi bạn trai nhỏ của cô tìm tới, tôi có thể làm cô lên đỉnh vài lần hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Muốn thì Tự mình động đi

"Anh là đồ bệnh thần kinh!" Tần Lộ hung hăng mắng to.

"Cô biết từ ngày đầu quen tôi mà?" Triển Lê không thêm đề ý mà kéo áo cô ra, chui đầu vào trước ngực cô, vừa mút vừa liếm vừa hôn hai đầu nhũ hoa.

"A..." Tần Lộ nghe câu nói của anh xong, cả người bắt đầu run rẩy, "Triển Lê! Không cần đâu!... Anh đừng làm vậy!"

Triển Lê cứ mắt đét tai ngo mà giữ chặt cô, bàn tay còn lại xoa lên đôi bầu ngực nõn nà, ké đó thì dùng cả hai tay mà bóp chặt lấy nó rồi vuốt ve không ngừng.

Thân thể của Tần Lộ hẳn cảm khác thường. Bị Triển Lê âu yếm hôn môi như vậy, cô vốn đã không ngăn cản được nữa, thân dưới dần dần ẩm ướt, cô nhìn không nổi mà nhắm mắt, đột nhiên cảm thấy có gì đó đang đâm thẳng vào hoa huyết của mình.

Triển Lê rút ngón tay dính đầy nước dịch ra, cười nói, "Mới đó mà đã ướt rồi."

Tần Lộ thẹn quá hóa giận, Triển Lê lại dò xét nơi riêng tư của cô một lần nữa. Cô lập tức khép chặt hai chân, kẹp luôn cả tay anh. Triển Lê cứ cứng rắn xông vào, ngón tay thon dài đẩy hoa huyết của cô ra rồi vuốt một cái, ngón giữa và ngón trỏ vừa ẩm vừa tròn, được rút ra ngoài từ từ.

Nơi ấy của cô vừa no đủ vừa mềm mại, Triển Lê cảm thấy mê người, hô hấp càng trở nên dồn dập, ngón tay dùng nhiều sức hơn.

"Không... Không cần như vậy... Triển Lê... Đừng... làm nữa." Tần Lộ thở hổn hển.

Triển Lê vừa rút ra cắm ở thân dưới của cô, vừa kiểm chế động tác để tránh hoa huyết cô hồng mắt. Không bao lâu sau, cô thật sự lên đỉnh.

Nước dịch ẩm ướt phun trào ra khắp bàn tay Triển Lê. Anh lau một chút rồi bỏ vào miệng nhắm nháp, sau đó đưa tới trước miệng Tần Lộ, "Có muốn nếm thử hương vị của bản thân mình không?"

Tần Lộ chán ghét, quay đầu. Chợt nghe một tiếng "Xoẹt", Triển Lê kéo váy cô lên cao, trực tiếp xé quần lót cô để tìm kiếm.

Khốn kiếp! Cô không mang quần lót dự phòng, lát nữa biết lấy cái gì mặc để đi ra ngoài?!

Tần Lộ giận đến mức không kiểm chế được mà trừng mắt với Triển Lê, Triển Lê lại không nhanh không chậm mà đẩy hai chân cô ra, còi khóa kéo, đâm vật đã sưng to, sắp bùng nổ dục vọng vào nơi riêng tư của cô.

Vật ấy vừa thô vừa nóng hổi, Tần Lộ không nhìn được mà run rẩy. Cho dù lý trí cô không đồng ý, thân thể vẫn cứ thêm khát. Triển Lê cảm nhận được sự hưng phấn của cô, anh nâng một chân cô lên, để vật tràn đầy dục vọng ấy xâm nhập vào thân thể cô!

Váy của Tần Lộ bị Triển Lê cởi bỏ, quần lót còn bị anh xé rách, toàn thân chỉ còn tất chân màu da có đai đeo và gầy cao gót màu tím.

Cả người Triển Lê kẹp chặt Tần Lộ, anh ôm chặt hai chân cô vào hông mình, vật vừa cứng vừa tràn đầy dục vọng kia cứ tha hồ xoay chuyển bên trong cô, xuyên suốt đến cùng.

Một chiều Cửu Thiên Nhất Thâm khiến tám lưng Tần Lộ tê dại, cô co bụng dưới lại để chèn ép, muốn vật ấy của anh phải đi ra ngoài. Triển Lê lập tức cảm nhận được thịt trong người cô đang đưa đẩy, kích thích da đầu anh run lên, nhưng anh vẫn nhẫn nại mà trâu chọc dục vọng của cô.

Chín cạn một sâu = Cửu thiên nhất thâm: "*Cửu thiên*" là chín lần đâm cạn, đâm nhẹ nhàng để chuẩn bị cho nữ nhân ý xuân phơi phới, tâm hồn bồn chồn như là khi chuyển ngựa chạy. Lúc đó mới áp dụng "*nhất thâm*", đâm mạnh lút vào sâu không chừa chút nào. Cho em hết những gì anh có. Thâm sâu, quy đầu cạo sát vào âm hộ tạo một trạng thái hưng thú tột độ. âm hộ lúc đó có khả năng mở ra bóp lại. Nở ra để đón nhận hết, rút lại để bóp chặt ôm khít dương thể trong trạng thái nhất thể hoà đồng.

"Thoải mái không?" Anh nhìn chăm chăm vào Tần Lộ.

"Không... Không thoải mái!" Khuôn mặt Tần Lộ co rúm lại vì dục vọng, ngoài miệng lại một mực phủ nhận trong cơn tức giận.

"Sao lại như vậy?" Triển Lê biết miệng cô rất cứng, anh nâng bờ mông xinh đẹp của cô lên, bắt đầu chuyển động không ngừng trong cơ thể cô, dùng sức để va chạm vào hoa huyết của cô.

"A..." Tần Lộ rên rỉ kêu lên, chân mày nhíu chặt hơn, cô đau đớn đến mức khề la, "Không... không cần... Anh đi ra ngoài cho tôi!"

Tiểu huyết của cô sớm đã nhầy nhụa khó chịu, vật ấy của anh lại dính chặt trong đó, không ngừng lay động, Triển Lê không tin lời cô, "Thật sự không thoải mái à?"

Vật thô điên cuồng quấy phá trong cơ thể cô, liên tục động vào những chỗ trống khiến bản thân cô càng mất cảm hơn.

"Á!... Đừng... Không cần...!" Từng đợt sóng trào lại tiến tới, ăn mòn cô từng chút một, rốt cuộc thì cô không nhịn được nữa mà khuất phục, hai tay bắt giắc ôm chặt lấy Triển Lê, hai bắp đùi kẹp chặt eo anh, sự phản kháng ngoài miệng đã trở thành ngheh đón lần hòa theo, "Ừm... Triển Lê... A... Nhanh một chút... Dùng sức...A..."

Triển Lê nở nụ cười. Anh đột nhiên ôm lấy cô, đè cô lên vách tường mà điên cuồng đâm vào vài cái, sau đó lại xoay một vòng, ngồi xuống trên nắp bồn cầu.

Bởi vì tư thế này mà tiểu huyết của Tần Lộ bị đâm vào càng lúc càng sâu, nhưng lúc này, khi cô đã hoàn toàn hưởng thụ xúc cảm tình ái, Triển Lê đột nhiên bất động.

"Ừ ừ... Chuyển động đi..." Tần Lộ vịn vẹo thân dưới, kêu cầu Triển Lê.

Triển Lê cười tà ác, anh vẫn ngồi bất động, nhưng lại vuốt ve nhũ hoa của cô, vuốt lên vuốt xuống rồi hỏi, "Muốn sao?"

"Muốn..." Tần Lộ mở to đôi mắt mông lung, kêu cầu Triển Lê.

Năm ngón tay anh chụp lấy bầu ngực hồng hào, lớp thịt trắng nõn và nhũ hoa đỏ tươi lộ ra giữa các ngón. Anh lè lưỡi, khiêu khích nhẹ nhàng, sau đó mới hé răng nói, "Muốn thì tự mình động đi."

Tần Lộ cắn môi, không chịu đi vào khuôn khổ, tiểu huyết càng ngày càng ngứa. Triển Lê liếm láp bầu ngực của cô đến mức đậm tà, khiến thân dưới của cô khó nhịn hơn nữa.

"Thế nào? Không muốn?" Triển Lê cười cười, hôn lên má cô, sau đó cúi đầu, lè lưỡi, bắt đầu liếm rãnh ngực của cô.

Tựa như có một con rắn đang quẫy đạp giữa hai bầu ngực, cả người Tần Lộ run lên vì hưng phấn, cái mông bắt đầu lắc lư, tiểu huyết rốt cuộc không nhịn được nữa. Cô vút bỏ hết thảy, dùng sức để khuấy động vật cứng của Triển Lê.

"Wow! Ăn nhanh vậy!" Triển Lê đỡ mông Tần Lộ, giúp tiểu huyết cô cần nuốt vật cứng của mình nhanh hơn.

Không gian hẹp khiến cô cảm thấy đè nén, khát vọng khoái cảm bùng nổ. Tần Lộ mặc kệ Triển Lê chỉ coi cô như một cây đấm bóp, không ngừng lắc lư lên xuống ở trên người cô.

Thân dưới bị đâm vào liên tục mà tê dại, khoái cảm mãnh liệt khiến cô rên thành tiếng. Tư thế phóng đảng này làm hơi thở Triển Lê càng thêm ồ ồ, anh nâng cô lên, hạ cô xuống, liên tục rút ra rút vào như thế.

Tần Lộ vịn vẹo cái mông, mồ hôi từ trên trán chảy xuống cổ, xương quai xanh, ngực, lắc lư lên không ngừng rồi rơi vào đùi Triển Lê. Vật cứng giống hệt một cây côn sắt, hung hăng đâm thọc vào cô... Động tác của Tần Lộ dần chậm lại, hơi thở ngày càng dồn dập. Cuối cùng, cô nắm lấy tay Triển Lê, ngửa đầu về phía sau, kêu to.

"... A... A... Tôi muốn... Ừm... A... a... a..."

Khuôn mặt Triển Lê cũng căng thẳng. Nghe tiếng kêu to của Tần Lộ, anh ôm lấy cô thật chặt, dùng hết sức để rút ra cắm vào thêm vài lần, phóng thích toàn bộ nước dịch nóng hôi vào trong cơ thể cô.

Bạn đang đọc truyện *Vó Quýt Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phạm Quá Tàn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Tôi có thể ném nó một chút được không?

Edit + Beta: Sam Sam (Sammie0496)

Sau nửa tiếng, rốt cuộc Triển Lê cũng thỏa mãn mà buông Tần Lộ ra.

Quần áo đã nhăn lại, phần son trang điểm cũng không còn, hai gò má đỏ ửng không bình thường, máu chót chính là không mặc quần nhỏ, Tần Lộ chặt vật không dám mở cửa phòng vệ sinh, nhìn Triển Lê bên cạnh mình vẫn quần áo chỉnh tề, trong lòng vô cùng khó chịu.

"Anh nói đi, một lát bọn họ lên hỏi, chúng ta phải giải thích thế nào?" Tần Lộ hỏi Triển Lê.

"Mọi người có mắt đều nhìn ra được chuyện gì đã xảy ra, đại tiểu thư còn cần giải thích sao?" Triển Lê cười nhẹ, lơ đãng nói.

Bộ dáng vô cùng không đứng đắn, Tần Lộ thấy thế càng thêm khó chịu, cô hận không thể nhào tới bóp chết anh ta, tuy nhiên biết được sức lực hai người không bằng nhau, cô phải để xuống ý nghĩ đó.

Nhưng mà, trong lòng vô cùng khó chịu.

Mất thấy kẻ gây nên mọi chuyện sửa soạn xong muốn mở cửa phòng đi ra, Tần Lộ trong cái khó lại có cái khôn, chạy tới ôm chặt anh ta từ phía sau.

Cơ thể của cô dán chặt vào lưng anh, hai bên ngực vừa đè vừa ma sát, hai bàn tay không an phận mà vuốt ve ngực anh, vừa nhón chân lên, cọ vào đầu vai anh, hạ giọng kên tên anh: "Triển Lê ~~~".

Kiểu mỹ khó nhịn, đồng thời lại có luồng hơi ấm phả ra khi Tần Lộ nói chuyện, Triển Lê chỉ cảm thấy cơ thể lại nóng lên, anh dừng bước lại, giọng nói vẫn không tránh khỏi âm u: "Thế nào, còn muốn một lần nữa?"

"Ừ." Tần Lộ nhẹ giọng đáp, tay xoay quanh phần dưới bụng của Triển Lê rồi lại dừng ở nơi hơi nhô lên ở trong quần, nhẹ nhàng vuốt ve: "Dường như tôi vẫn còn hơi đói, anh cho tôi "ăn" lần nữa được hay không?"

Nghe câu nói lộ liễu như vậy, máu toàn thân Triển Lê như muốn trào ra, phần thân dưới bỗng dưng thức tỉnh.

Anh xoay người, mạnh mẽ ép đẩy Tần Lộ lên vách tường.

"Lê... A... Nhẹ một chút." Tần Lộ khoác tay lên vai Triển Lê, mắt mở to, đôi mắt xinh đẹp quyến rũ nhìn anh, "Tôi muốn ở trên, muốn như lúc nãy vậy."

Quả nhiên là tiêu yêu tính phóng đảng, vậy mà lại thích chủ động. Triển Lê thấy bộ dáng chủ động của Tần Lộ nên phối hợp nên cũng ngồi xuống.

Tần Lộ giang chân trên người anh, bàn tay nhỏ bé côi thất lưng của anh ra, giải thoát cho phần dục vọng đang kìm nén ở phía dưới.

Nơi dục vọng kia đã thức tỉnh, cuồng ngạo ngáng đầu.

Hai tay Tần Lộ nhẹ nhàng nắm lấy vật khổng lồ, vừa dùng kỹ năng thuần thực vuốt ve, vừa dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng treu chọc lỗ nhỏ.

"Kỹ thuật không tệ, cái này là do bạn trai cô dạy sao?" Hô hấp của Triển Lê ngày càng thêm nồng đậm.

Tần Lộ cũng không đáp lại, chỉ cúi đầu chuyên tâm chăm sóc vào vật to lớn kia, đợi đến khi vật đó cứng ngắc trong lòng bàn tay, bỗng nhiên cô ngẩng đầu lên nhìn Triển Lê, nhẹ liếm khoe môi: "Lê, nơi này thật to, anh nói đi, có phải tôi há miệng ra là có thể ăn nó hay sao?"

"Cô..."

Triển Lê không tin nhìn Tần Lộ, lại thấy đôi mắt cô nhìn chăm chăm vào phần dục vọng của mình, cái miệng nhỏ nhắn màu đỏ chu ra, hàm răng trắng như tuyết nhẹ nhàng cắn vành môi: "Triển Lê, tôi có thể ném thử nó một chút được không?"

Giọng nói mỉa mai, đáng về câu dẫn vô cùng đậm đặc không giống với vị đại tiểu thư cuồng ngạo trước kia, chợt Triển Lê nhớ tới bộ dáng lúc hút con hào của cô lúc nãy... Nếu như, đó là dương vật của anh.

Chỉ là một ý nghĩ, bỗng dưng hô hấp của Triển Lê trở nên dồn dập.

Dục vọng phía dưới càng to ra, hưng phấn khiến gân xanh nổi lên, thậm chí anh còn không nghĩ tới việc Tần đại tiểu thư là loại người ngay cả mùi thuốc lá cũng rất ghét, làm sao có thể nói lên yêu cầu như vậy, lúc này anh chỉ khó nhịn mà ừ một tiếng, coi như trả lời.

Tần Lộ hài lòng cười, từ từ cúi người xuống phía dưới của Triển Lê, đang lúc Triển Lê cho rằng cô giúp anh khẩu giao* chỗ ấy, cô lại nhanh như gió mở cửa ra chạy thật nhanh.

*Khẩu giao: mút, liếm ==

Ô, shit!

Trong nháy mắt Triển Lê khôi phục lại lý trí, nhưng người anh em ở phía dưới vẫn kêu gào không ngừng, vừa sưng vừa đau khiến anh vô cùng khó chịu. Chỉ có thể trơ mắt nhìn Tần Lộ sắp đặt trò này cho anh.

Tần Lộ giẫm lên đôi giày cao 8cm của mình, chạy thật nhanh ra khỏi phòng vệ sinh, thấy Triển Lê không đuổi theo, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. Nhìn thấy bộ dáng chật vật của anh, cô nghĩ, lúc này anh chỉ có thể giải quyết ở trong phòng vệ sinh mà thôi.

Một người đàn ông ở trong nhà vệ sinh nữ tự giải quyết, hình tượng này, muốn bao nhiêu ngạc nhiên sẽ có bấy nhiêu.

Lúc này Tần Lộ gọi nhân viên đang làm việc ở một bên, nói như chính mình vừa rời chỉ đơn thuần đi vệ sinh: "Mới vừa rời vào trong nhà vệ sinh, giống như tôi nghe bên trọng có tiếng gì đó rất lạ, cô nói với người quản lý một tiếng, để cô ấy kiểm tra xem!"

Nhân viên làm việc ở đây cũng biết tính khí của Tần đại tiểu thư, lúc này lấy điện thoại gọi cho phòng quản lý như yêu cầu của cô.

Họ Triển kia, tôi sẽ để anh tìm kích thích trong nhà vệ sinh nữ!

Ý nghĩ của Tần đại tiểu thư là muốn Triển Lê sẽ bị nhân viên làm việc bắt gặp cảnh tượng đang tự giải quyết trong nhà vệ sinh nữ. Cô hài lòng gật đầu, lúc này mới lấy điện thoại di động ra gọi cho Từ Nghiêu nói mình không thoải mái, sau đó rời khỏi quán ăn, bảo tài xế lái xe đưa mình trở về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Muốn quà Hay không? Tôi có thể hôn khắp người anh

Sáng sớm, trong văn phòng Tổng giám đốc của cao ốc Tần thị, Tần đại tiểu thư vừa uống cà phê vừa lướt đi động để xem tin tức giải trí – xã hội, hy vọng có thể có thể tìm được tin tức về Triển Lê.

Tuy cô biết đó là thủ đoạn của anh, mặc dù anh bị người ta phát hiện khi đang ở trong toilet nữ, sau đó vẫn có thể giải quyết mọi việc ổn thỏa, Tần Lộ lại hy vọng nhìn thấy tin tức linh tinh về anh, ví dụ như "Người đàn ông biến thái tự sướng trong toilet nữ"...

Thế nhưng, điều làm cô thất vọng nhất là không những không tìm thấy một tin tức nào về Triển Lê, ngược lại còn vô tình nhìn thấy tin tức về một nghệ sĩ nam mới nổi đang được ái mộ – người đó không ai khác ngoài bạn trai nhỏ của cô – Từ Nghiêu.

Bình tĩnh, phóng to màn hình, người trong đó quả thật là Từ Nghiêu. Tuy rằng kiểu tóc có hơi thay đổi, ảnh chụp hẳn là lâu lắm rồi, nhưng Tần đại tiểu thư vẫn chán ghét như cũ.

"Thay tôi gọi điện cho người phụ trách truyền thông của trang này, trong vòng hai giờ, tôi muốn toàn bộ link bài viết có liên quan đều được xóa bỏ." Tần Lộ đặt tách cà phê xuống, đưa đi động cho trợ lý, nói thêm một câu, "Còn nữa, từ nay trở đi, nếu không có sự cho phép của tôi thì không ai được phép bước vào văn phòng này."

Trợ lý nhìn thấy tấm ảnh kia thì hiểu ngay mọi chuyện, Tần đại tiểu thư muốn chia tay bạn trai đây mà, nhưng tuy là chia tay, cô ấy cũng giúp đối phương giải quyết vấn đề khó khăn, quả nhiên rất phong độ! Nếu tiểu thư là đàn ông, hẳn là có nhiều phụ nữ thích lắm.

Nửa tiếng sau, trợ lý báo cáo cho Tần Lộ biết rằng mọi chuyện đã được giải quyết rồi. Tần Lộ ừ một tiếng, điện thoại của cô bỗng nhiên vang lên.

"Hôm nay có xem tin hot nhất của chuyên mục giải trí không?" Giọng nói của Triển Lê vang lên ở đầu dây bên kia, xem ra tâm trạng anh rất tốt.

Tần Lộ sững sốt, ngay sau đó liền phản ứng kịp. Thảo nào tấm hình đó lại bị xoay chuyển thành như vậy, hóa ra là chuyện tốt do Triển Lê làm!

Nam nữ trong làng giải trí, có mấy ai sạch sẽ đâu? Từ lần đầu gặp mặt, Tần Lộ đã biết Từ Nghiêu giữ mình trong sạch ở mức nào, bằng không cũng chẳng thể ăn rơ với cô.

Nhưng biết là một chuyện, bị người ta lôi ra ngoài sáng là một chuyện khác, thứ nhất là cô cảm thấy mất mặt, thứ hai là cảm thấy ghê tởm.

Tuy rằng trong lòng rất giận về hành động của Triển Lê, Tần Lộ vẫn nở nụ cười, "Gần đây tôi cũng đang muốn đổi bạn trai, thật sự phải cảm ơn Lê thiếu."

"Không có gì." Triển Lê dường như cảm nhận được lời nói trái ngược với suy nghĩ của Tần Lộ, một hồi sau, anh mới mở miệng, "Không tìm được ai thì cứ tới tìm tôi."

Con bà nó, sao người này có thể vô sỉ như vậy! Tần Lộ không chút do dự mà ngắt điện thoại.

Cô là người sợ cô đơn, dĩ nhiên sẽ không ngồi yên vô ích, đợi chờ sự sắp xếp tình cờ của ông trời, cô muốn chủ động đi tìm.

Quán bar là nơi rất LOW, trải qua chuyện của Từ Nghiêu, Tần tiểu thư càng cảm thấy chán ghét làng giải trí; về phần mấy quán ăn nhà hàng, đàn ông ở mấy chỗ đó ít nhiều gì cũng có bạn bè, bạn gái...

Vì vậy, tiệm rượu Y Hương Tấn Ảnh trở thành nơi để chọn đàn ông tốt nhất của Tần đại tiểu thư.

Gần nhất có sinh nhật của Lâm thiếu bên lĩnh vực bất động sản, tiệc được đãi trên du thuyền, nghe nói tiểu thị tươi* có cùng ngày sinh với Lâm thiếu, Tần đại tiểu thư bắt đầu suy nghĩ.

*Cách gọi mấy người đàn ông còn trẻ tuổi, đang được hâm mộ

Thừa dịp đối phương đứng dậy đi toilet, Tần Lộ âm thầm bước theo.

Toilet cách đó một tầng, cần phải đi qua một cái cầu thang. Cô theo sau tiểu thị tươi, khi chỉ còn cách hai bậc thang, cô có ý không cẩn thận "trượt" chân. Người đi trước nghe tiếng liền xoay lại, đưa tay đỡ lấy cô.

Tần Lộ liếc mắt nhìn con mồi phía trước, vừa cao lớn vừa đẹp trai, nhìn sơ qua bộ quần áo cũng đủ thấy đường cong cơ thể của anh ta, không hề thua kém những người mẫu nam mà cô từng gặp. Ánh mắt của Tần Lộ dần chuyển hướng nhìn xuống phía dưới, không biết "nơi đó" có khiến mình vừa lòng hay không.

"Cô không sao chứ?" Đối phương thấy vẻ mặt cô mê mẩn, đôi mắt anh ta liền mở to, chân mày khẽ nhíu lại, có hơi nghi ngờ.

Tần Lộ đứng thẳng người thân mình, ngửa đầu nhìn anh ta. Cô duyệt qua vô số người, người đàn ông này có năng lượng dồi dào, sức hấp dẫn xuyên qua cả quần áo, nhất thời khiến cô mê say. Cô mỉm cười, nói, "Cảm ơn anh. Phải rồi, xưng hô thế nào?"

Anh ta cười cười, giới thiệu bằng giọng sáng khoái, "Lê Xán."

Tần Lộ cũng cười lại, đưa tay lên, "Tần Lộ."

Tần Lộ, không phải là đại tiểu thư có tiếng của Tần gia đó chứ? Lê Xán không kịp nghĩ nhiều, bởi vì Tần đại tiểu thư luôn tự mình chủ động, mới đó mà đã đưa tay ra rất lễ phép.

"Rất hạnh phúc được biết anh." Trong nháy mắt, một tay của Tần Lộ tựa như muốn nắm lấy bàn tay to của Lê Xán, một tay còn lại vén tóc mai ra sau tai. Kề đó, cô ngước mắt, nở nụ cười quyến rũ với đối phương.

Bàn tay trắng nõn mịn màng của cô vượt qua mu bàn tay Lê Xán, anh ta có cảm giác như mình bị điện giật vậy. Tần Lộ cảm nhận được sự thay đổi đó, trong lòng không ngừng vui mừng: Con cá mắc câu rồi.

Kề tiếp, cô có thể dùng chiêu mạnh hơn.

"Nghe nói hôm nay cũng là sinh nhật của anh, tôi tặng quà cho anh nhé." Tần Lộ đột nhiên vén váy lên, trong chốc lát đã lấy đi động từ đâu đó ra, "Số của anh là số mấy?"

Ánh mắt Lê Xán dừng lại trên đôi giày cao gót màu đen của cô và đôi chân thon dài, nở nang mà cô để lộ lúc này khi vén váy lên. Máu mũi trở nên cuộn cuộn trong nháy mắt, anh ta chợt hiểu ra.

"Số mấy?" Tần Lộ hươ hươ chiếc điện thoại, cô rất tin vào chính mình, đồng thời cũng rất hiểu đàn ông. Tiến lên thêm một bước, để hở cả bộ ngực no đủ trong bộ lễ phục che kín thân thể, khiến ánh mắt đối phương phát hoảng, cô mở miệng, thấp giọng nói, "Anh... Tôi nay... có rảnh không?"

Từng câu từng chữ đều hết sức dịu dàng, ngả ngón đến mức phóng đảng không chịu nổi, nhất là khi nó được phát ra từ đôi môi căng mọng đỏ tươi của cô, Lê Xán càng lúc càng cảm thấy lòng mình rung động.

Tần Lộ chưa từng thất bại trong tình trường. Cô có tiền, có sắc đẹp, có tuổi trẻ, chưa từng có yêu cầu gì đối với đàn ông, bọn họ không tài nào cự tuyệt được.

Cô lùi ra phía sau một bước, cười thật tươi, đôi mắt đẹp tựa như câu hồn người, "Muốn có quà hay không? Tôi có thể hôn... hôn khắp thân người... cho đến khi anh van cầu tôi buông anh ra..."

Nói xong, cô liền đánh giá Lê Xán một phen, mắt khẽ nhủ lại, miệng hơi nhếch lên, vừa có sự ngây thơ của con gái vừa có sự hấp dẫn của người phụ nữ.

Lần này, Lê Xán thực sự bị đánh trúng rồi, anh ta cảm thấy phần dưới bụng bắt đầu nóng lên, dục vọng tua tủa, trào lên khắp thân thể, trong người tựa như có gì đó đang bùng bùng phần khích, phát ra tiếng động lớn, âm ỉ quất to, muốn được phóng thích.

"Hay là ngay bây giờ vậy? Hầm rượu bên kia không có người."

Giọng nói êm như ru truyền đến tai, Lê Xán cảm thấy bàn tay Tần Lộ đang hướng tới, anh ta liền nắm chặt tay cô, kéo cô qua hướng hầm rượu bên kia.

Nhưng mà còn chưa bước được hai bước, họ đã bị gọi giật lại bởi một giọng nói quen thuộc.

"A Xán - -, Tần tiểu thư!"

Triển Lê đứng cách bọn họ chưa tới năm thước, nhìn hai người đang nắm tay nhau, "Tiết mục còn chưa được một nửa, hai người định đi đâu?"

Lê Xán vừa nghe liền giống như tỉnh táo lại, bỗng dưng buông tha cho chuyện vừa rồi, Tần Lộ không vui, trừng mắt nhìn Triển Lê.

Con bà nó! Kịp trước cô thiếu nợ Triển Lê hay sao mà anh cứ làm hư chuyện tốt của cô vậy hả?

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chẳng lẽ tiền của cô là người Hàn Quốc cho?

Edit:

Bị Triển Lê gọi lại, lúc này Lê Xán mới nhớ tới... mình vốn chỉ là ra ngoài đi toilet, lúc này cũng không muốn đi nữa rồi. Tần Lộ không vui nhìn Triển Lê, chờ đối phương cho mình một lời giải thích.

"A Xán là em họ của tôi."

Triển Lê trực tiếp mở miệng, "Thằng nhóc ấy chưa hiểu chuyện, xin Tần đại tiểu thư hạ thủ lưu tình."

Thật vất vả mới tìm được người nhìn vừa mắt, vậy mà lại có quan hệ thân thích với Triển Lê. Thế giới này thật nhỏ bé! Tần Lộ một mặt buồn bực, xoay người đi.

Mới vừa rồi bị Triển Lê quấy rối, Tần Lộ cũng mất cơ hội tìm thêm mục tiêu tâm tình. Trờ lại bữa tiệc, cô vốn định cùng Lâm thiếu chào hỏi người đi trước. Không ngờ những người bên cạnh Lâm thiếu thấy cô đi tới, cũng là vội vàng nhường chỗ ngồi, sau đó đẩy cô lên chỗ bàn đánh bạc.

Lúc này Tần Lộ mới phát hiện, ván bài này bắt đầu cũng lâu rồi, Lâm thiếu tìm đến cách giải trí dành cho đại gia, có mấy cô người mẫu đã phải cời hết chỉ còn sót lại mảnh bikini, mà bên cạnh cô Tổng Nhị Bách cùng Tiêu công tử có lẽ đã uống không ít, cũng đã ngà ngà say.

Xem ra, không chơi hai cây đoán chừng cũng khó đi, Tần Lộ không thể làm gì khác ngoài phụng bồi bọn họ tiếp tục chơi tiếp.

Không biết có phải Triển Lê mang đến xui xẻo hay không, tối nay vận may của Tần Lộ vô cùng kém, mới ngồi xuống liền thua liên tiếp ba bàn.

Đương nhiên Tần đại tiểu thư không thể cời quần áo giống như những người phụ nữ khác, vì vậy không thể làm gì khác hơn là uống rượu. Uống xong ba ly Vodka, sắc mặt của cô đã có chút đỏ lên.

"O, hôm nay Tần đại tiểu thư không đưa bạn trai đến đây sao?"

Có người này mới phản ứng được, tối nay cũng không có người ngăn Tần Lộ uống rượu.

Rõ ràng thấy một người muốn đến gần, hết lần này tới lần khác tìm đề tài mà không được, Tần Lộ không để ý tới anh, rồi sau đó Tổng Nhị Bách bên cạnh mỹ nữ đột nhiên mở miệng: "Giống như cậu ca sĩ mấy ngày trước ở trên trang đầu tờ báo giải trí, tên là... Từ Nghiêu, còn tự cho rằng mình là bạn trai của Tần đại tiểu thư nữa, thật là buồn cười!"

Mẹ kiếp, đây chính là ra đường mà không mang theo phụ nữ thông minh. Không mở bình thì ai mà biết bên trong bình có gì! Tối nay Tần Lộ bị Triển Lê cắt đứt chuyện tốt vốn là có chút tức giận, nay lại bị người khác nhắc tới chuyện Từ Nghiêu, rốt cuộc có thể danh chính ngôn thuận khó chịu.

Cô nhìn người phụ nữ vừa lên tiếng, rồi nhìn Tổng Nhị Bách bên cạnh: "Nhị Bách, anh đưa vị "tiểu thư" này đến có phải là có tư lượng cao hay không?"

Tôn Phi gần đây có chút đường làm quan rộng mở, nghe được hai chữ "tiểu thư" mà kiểu tóc cũng bị thổi rối loạn, vừa muốn nổi giận liền bị người đàn ông bên cạnh kéo dậy.

Tổng Nhị Bách vừa nói xin lỗi với Tần Lộ, vừa đứng trước Tôn Phi: "Tần Lộ, đừng coi là thật, Phi Phi đây là uống nhiều quá, tôi đưa cô ta đi ra ngoài để tỉnh rượu, mọi người cứ tiếp tục."

Có người ngồi xuống thay vị trí của Nhị Bách, lại có người tới gần Tần Lộ nói: "Cô so đo với cái loại diễn viên đó làm gì chứ?!"

Tần Lộ lạnh lùng đáp một câu: "Nói quá nhiều."

Cũng không biết nói người nào. Tiêu công tử ở một bên vội vàng vuốt đầu, chào hỏi: "Mọi người đừng ngồi nữa, tiếp tục chơi đi."

Không khí thật vất vả mới náo nhiệt như cũ, lại nghe "cạch" một tiếng, Tôn Phi bị kéo ra ngoài cũng trở lại cùng người họ Tổng kia.

Có lẽ cô uống rất nhiều, hắt gương mặt mặt như đóa hoa cúc lớn của Tổng Nhị Bách ra. Ngón tay ướt át đặt xuống chỗ Tần Lộ đang đồ xúc xắc, một lúc lâu sau mới thở ra một hơi mà tới: "Tần Lộ, tại sao cô lại khoa tay múa chân với tôi chứ? Không phải là bằng mấy đồng tiền của cô chứ? Tiền kia là do cô kiếm được hay sao? Còn không phải là cha mẹ cô cho à! Tại sao cô lại cho rằng bản thân cô mạnh hơn tôi? Sao lại lôi kéo tôi?"

Đột nhiên chung quanh yên tĩnh, mọi người chung quanh đang bùng rượu mời nhau cũng từ từ dừng lại, ánh mắt không hẹn mà gặp đều nhìn về phía Tần đại tiểu thư.

Tần Lộ vỗ vỗ đầu, ngẩng đầu lên nhân nhật nói: "Là vì, tôi tin vào tiền, tiền của tôi là cha mẹ tôi cho. Cô dựa vào đâu, chẳng lẽ tiền của cô không phải cha mẹ cho sao?"

Tôn Phi bị ghen hòng: "Cái này không giống nhau."

Ánh mắt Tần Lộ xoay một vòng, sâu xa nói: "Thế nào? Chẳng lẽ tiền của cô là người Hàn Quốc cho?"

Lúc này Tôn Phi đã rất bức tức: "Tần Lộ! cô ghen tỵ! Cô vu khống tôi. Được rồi, tiền của tôi là cha mẹ cho! Nhưng tự tôi nỗ lực! Bên ngoài có thể xinh đẹp hơn tôi, nhưng có mấy ai giỏi hơn tôi? Tôi có thể sáu tháng không đụng thịt chỉ ăn cà rốt cùng táo, cô ăn được không? Cô chịu được khổ như thế sao?"

Tần Lộ nhui mày một cái: "Tôi lại không ra ngoài để bán*! Tại sao tôi phải ăn khổ như thế?"

* Ý "bán" ở đây cũng giống như bán thân vậy.

Sau đó Tôn Phi thực sự tức giận: "Cô nói ai ra ngoài bán hả? Chỉ là tôi lún vào thế giới diễn viên, làm sao lại tính ra tiền lời rồi hả?! Năm đó mẹ cô cũng là diễn viên, chả lẽ cũng ra ngoài bán?"

Tôn Phi gây sự nhìn Tần Lộ, Tần Lộ đang định trả lời cô ta thì trong đầu xuất hiện hình ảnh cha đánh mẹ mình mấy cái bạt tai, mặc dù chỉ là trong nháy mắt, nhưng Tần Lộ lại cảm thấy vô cùng khó chịu, dường như khi ấy cô đã làm ra một việc vô cùng quyết liệt.

Chuyện xảy ra lúc cô 12 tuổi, kỳ thật thì cô cũng không nhớ rõ, nhưng thỉnh thoảng trí nhớ sẽ lại đề cập ra một cái khe hở, khiến cô có một chút ký ức.

Đầu óc bắt đầu đau nhức, hình ảnh trước mặt lung tung không rõ, cô muốn rời khỏi đám người này, đi hít thở không khí mới mẻ. Mới vừa đứng dậy, lại đứng không vững ngã nhào ra phía sau, theo bản năng cô muốn bám vào thứ gì đó, lại vừa lúc đổ khay rượu trong tay, tất cả đổ hết trên mặt đất.

"Tần Lộ, cô không sao chứ?" Tiêu công tử ở cách đó không xa chạy tới, vừa vịn đỡ được cô.

"Nơi này chán quá, đưa tôi ra ngoài." Tần Lộ nắm tay Tiêu công tử.

Tôn Phi sững sờ đứng yên tại chỗ, có chút không rõ ràng lắm, chẳng lẽ câu nói kia của cô đã sai sao, khiến Tần đại tiểu thư phản ứng mạnh như thế.

Gây ra động tĩnh lớn như vậy, mọi người cũng chú ý tới đây, Tiêu công tử đỡ Tần Lộ hỏi: "Có cần tôi đưa cô đi bệnh viện không?"

"Không sao, đưa tôi ra boong thuyền hóng mát một chút là được." Sắc mặt Tần Lộ trắng bệch, nhưng đau đớn đã dần tan biến.

Triển Lê lúc trở lại đúng lúc bắt gặp Tần đại tiểu thư được Tiêu công tử đỡ ra ngoài.

"Sao vậy?" Anh hỏi Tiêu công tử.

"Người phụ nữ được Tống Nhị Bách đưa đến cãi nhau với Tần đại tiểu thư." Tiêu công tử cũng không rõ, liền kể lại chuyện xảy ra khi nãy.

"Chẳng qua là cãi nhau sao có thể như vậy?" Triển Lê lại hỏi.

"Không biết, tôi chỉ nghe cô ta nói tới bác Tần thì sắc mặt Tần đại tiểu thư liền thay đổi."

Đột nhiên Tiêu công tử nhớ lại, thuật lại lời của Tôn Phi vừa nói. Triển Lê trầm nghĩ hòng bết rồi, nhận Tần Lộ từ tay Tiêu công tử: "Phiên anh nói với Lâm thiếu một tiếng, tôi đưa Tần Lộ về trước."

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Đảo tư nhân của Triển Lê

Chiếc trực thăng đỗ trên boong thuyền ba tầng, Triển Lê đỡ Tần Lộ, không chút do dự chọn phương thức mau lẹ nhất. Trực thăng từ từ đi lên, cảnh sắc dưới chân không ngừng thu nhỏ lại, đèn đuốc sáng hết cả một vùng. Tần Lộ ngồi bên cạnh Triển Lê, mặt cô hướng ra ngoài cửa sổ, lông mi phấp phất có ánh nước đọng đọng trong tròng mắt. Mái tóc xoắn màu tím xoắn ngang vai, che đi bờ vai trắng nõn, cả người yên tĩnh, không giống với dáng vẻ đại tiểu thư kiêu ngạo ngày thường.

"Nghe nói anh Lê ngày trước từng đến nhà tôi làm khách." Tần Lộ đột nhiên mở miệng nói.

"Ừm" Triển Lê gật đầu một cái, "Ra mắt hai lần."

"Khi đó trông tôi như thế nào?" Lông mi Tần Lộ lóe lóe. Khi đó Tần Lộ trông như thế nào? Triển Lê rời tầm mắt đi chỗ khác, muốn nhớ lại dáng vẻ Tần Lộ khi còn bé, trong đầu lại hiện ra lần đầu tiên ở Tần gia lúc nhìn thấy tình hình của Tần Lộ. Đó là ở trong vườn hoa của Tần gia. Triển Lê cảm thấy nhàm chán với câu chuyện mà mẹ mình đang nói với bác Tần, chạy ra ngoài sân chơi đùa. Bên cạnh bồn hoa thu thiên, anh nhìn thấy một cô bé ôm con thỏ bông. Tóc của cô bé được bện hai bên, mặc chiếc váy viền tơ rậm rạp, xinh đẹp giống như một công chúa, cô bé một tay ôm thỏ, một tay cầm chiếc ống nghe tựa hồ đang nói chuyện điện thoại. Thời đó chưa có điện thoại di động, máy điện thoại này chỉ có người làm ăn phát đạt mới có được. Anh nhìn Tần Lộ cảm ông nghe, trong đầu chỉ có một suy nghĩ duy nhất, bác Tần hẳn rất cưng chiều nữ nhi Tần Lộ này. Cô bé này gọi điện thoại với ai đây? Triển Lê chín tuổi có chút ngạc nhiên vì vậy đến gần mấy bước.

"Mẹ, con đã ngoan ngoãn ăn cơm, vâng, Tiểu Văn có thể làm chứng." Chuyên tâm nói chuyện nên Tần Lộ cũng chẳng phát hiện Triển Lê đang tới gần, vuốt vuốt con thỏ trong ngực: "Tiểu Văn, bạn nói có đúng hay không?"

Triển Lê có chút im lặng, lại nghe Tần Lộ hướng về phía điện thoại nói liên miên việc làm gần đây. Đọc mấy quyển sách, học mấy ca khúc, lão sư khích lệ thế nào... Rõ ràng là rất vui vẻ nói chuyện, trong khi ngữ điệu phát ra từ điện thoại lại có chút nhàn nhạt yên lặng. Hơn nữa nghe nói mẹ của Tần Lộ cùng cha cô đã ly hôn, giống như cùng nhân gian bốc hơi một loại, tại sao có thể cùng Tần Lộ nói chuyện điện thoại đây? Triển Lê không hiểu. Đến khi Tần Lộ ôm thỏ bông chạy đến một bên chơi đùa thì Triển Lê mới phát hiện thì ra chiếc điện thoại này chỉ là một món đồ chơi, có ngoại hình giống đồ thật.

Anh nhất thời hiểu rõ mọi chuyện, thì ra chẳng có ai nói chuyện cùng cô bé cả, chỉ là cô bé này tự độc thoại một mình mà thôi.

"Cần suy nghĩ lâu như vậy không?" Lời của Tần Lộ cắt đứt dòng suy nghĩ của Triển Lê, đưa anh trở về với hiện tại. Phục hồi tinh thần lại, Triển Lê nhìn Tần Lộ, sau một hồi mới nói:"Đại tiểu thư hiện tại cùng khi còn bé cũng không có gì sai biệt, giống nhau tính cách phách lối bá đạo."

Tần Lộ có chút nghi ngờ nhưng cũng không hỏi cái gì nữa. Một lát sau, khi vịnh biển mất ở cuối tầm mắt thì phòng lái chợt báo cáo với Tần Lộ và Triển Lê, phía trước tựa hồ có quân chế hàng không. Vốn là quyết định thi hành chuyện này cũng chưa có báo cáo lên, mặc dù Tần Lộ có tính tình không sợ bất cứ điều gì nhưng cũng không thể đem an toàn của bản thân ra đùa giỡn, không thể làm gì khác hơn là phân phó phòng lái trở về phi thuyền. Vịnh lại một lần nữa xuất hiện trong tầm nhìn của hai người, thấy mi Tần Lộ nhú lại, mặt tò vò khó chịu, Triển Lê đột nhiên mở miệng nói:"Tôi có một cái đảo kinh doanh tư nhân trong hải lưu này, nếu Tần đại tiểu thư không ngại có thể đi theo tôi đến đó nghỉ một đêm."

Loại này là sói xám mời cô bé quàng khăn đỏ, Tần Lộ bình thường sẽ từ chối ngay, nhưng hôm nay so với việc trở lại phi thuyền đợi tài xế đến đón, Tần Lộ cảm thấy thả đáp ứng nguyện vọng của sói xám vẫn tốt hơn. Hai giờ sau, trực thăng dừng ở sân chuyên dụng dành cho máy bay trên hòn đảo tư nhân mà Triển Lê kinh doanh. Tần Lộ bị Triển Lê đỡ xuống phi cơ, đi mấy bước liền thấy cách đó không xa có một căn nhà thủy tinh cùng vật liệu thép cấu tạo nên, kiến trúc cực kỳ hoành tráng xuất hiện trước mặt cô. Nhìn gần thì toàn bộ kiến trúc đều trong suốt, Tần Lộ không nghĩ rằng thiết kế sư bây giờ có thể thiết kế xuất sắc như vậy được. Vì vậy, cô hỏi Triển Lê:"Anh tự mình thiết kế sao?" Kể từ khi chuyển địa sản đến nay, Triển Lê gần như không thiết kế kiến trúc nữa, mọi người gần như cũng quên mất nghề chính của anh, chợt nghe Tần Lộ hỏi vậy, Triển Lê hoảng hốt một hồi mới gật đầu. Hai người một đường hướng căn nhà đi tới, hệ thống thông minh thấy hai người ở trong cự ly một trăm mét thì ánh đèn bên trong tòa nhà chợt sáng lên, Tần Lộ khi nhìn rõ toàn cảnh bên trong căn nhà thì chợt dừng lại.

"Đại tiểu thư đối với kiến trúc này có ý kiến gì không?" Triển Lê thấy chân mày cô nhíu lại thì không khỏi hỏi han.

"Không có gì, chẳng qua là đột nhiên cảm thấy được có vài người đầu óc rất tốt, mạng lại tốt nên giống như có quy tắc ngầm một dạng." Tần Lộ có chút bất bình không khỏi cảm thán một câu. Triển Lê không khỏi cười, đây là lần đầu tiên anh nghe được chính miệng cô thốt ra mỹ từ như vậy, mặc dù đây mới chỉ là vẻ bề ngoài. Bảo toàn hệ thống cũng là năng lực trí tuệ, Triển Lê chỉ tay vào đằng sau, đưa Tần Lộ vào đến trong đại sảnh. Bên trong nhà không có người làm, chỉ có một người máy bụng trà tới cho bọn họ.

"Còn có cái gì không thoải mái sao?" Triển Lê hỏi cô, "Đề tôi kêu thầy thuốc tới đây xem cho cô một chút."

Thầy thuốc? Tần Lộ nghi ngờ, rồi sau đó không biết Triển Lê thao tác thế nào hạ xuống, lại có một người máy từ trong phòng hoạt động ra ngoài, đứng ở bên người cô. Tần Lộ kinh ngạc, Triển Lê nhích lại gần, sau đó đỡ cô nằm xuống. Người máy ngay sau đó mở cái rương trong bụng ra, một đồng dụng cụ tiếp lời bị bỏ vào miệng Tần Lộ, trên trán, ngực trước... Ước chừng một phút đồng hồ sau, tất cả dụng cụ đều rút lui, số liệu được lấy vào trong máy tính, rồi sau đó có tiếng âm thanh vang lên, thông báo các hạng chỉ tiêu của Tần Lộ đều bình thường. Tần Lộ tặc lưỡi hít hà, đây là lần đầu tiên cô tới đảo tư nhân của Triển Lê, cô từng cho rằng nơi này cũng tương tự như ở đất liền, không ngờ nơi này giống như một thế kỷ tương lai vậy. Cô đánh giá chung quanh một lượt, đột nhiên có cảm giác muốn đi vệ sinh, sau đó cô lại nhớ tới mấu chốt vấn đề. Lập tức mở miệng hỏi Triển Lê:"Nơi này của anh, ngay cả nhà vệ sinh cũng dùng thủy tinh hả?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Tôi không vẽ phụ nữ mặc quần áo

Sự thật chứng minh, Tần Lộ suy nghĩ nhiều, tuy toilet được ngăn cách bởi một lớp cửa kính nhưng vẫn mờ đục, chất liệu được đánh bóng rất cuộc làm cho người ta có chút cảm giác an toàn.

Chẳng qua là mặc dù toilet mờ đục, nhưng một bên phòng tắm cũng là trong suốt.

Không gian hình vòng cung, ngoài phòng là một mảnh hoa và cây cối, cách đó không xa còn có một hồ, mặt tường bên trong nhà là hướng về phía cuối phòng khách, mặc dù bên ngoài tối đen cả một vùng, nhưng Tần Lộ đã có thể muốn gặp quang cảnh giữa ban ngày...

Phòng tắm đơn giản này cũng không khác phòng tắm lộ thiên mấy!

Triển Lê biến thái, Tần Lộ vừa mắng, vừa tắm với tốc độ giống như dùng đạn lên cò, mặc dù cô cho là với sự phong độ của Triển nhị thiếu gia, anh ta sẽ không đến mức nhìn lên cô. Nhưng nghĩ đến mình đang tắm ở một nơi không được che chắn, tâm tình thế nào cũng không thể bình tĩnh được.

Sau khi tắm xong thật nhanh, Tần Lộ lại phát hiện một vấn đề, trong phòng tắm không có áo choàng tắm, cô bắt đắc dĩ quần khăn tắm, lại phát hiện khăn tắm bây giờ quá ngắn, khom lưng xuống hình như là có thể nhìn thấy cả bờ mông.

Sắc lang! Tần Lộ lại mắng một câu, vì đang hết sức khó khăn, lại thấy người máy mang một bộ áo ngủ đưa tới.

Nơi này còn có áo ngủ phụ nữ? Tần Lộ cầm lên, ngửi một cái, xác định không có mùi vị của phụ nữ khác, mới yên tâm mặc vào người.

Áo ngủ rất vừa người, cũng không phơi bày, Tần Lộ hài lòng ra khỏi phòng tắm, chỉ thấy phòng khách bên kia, Triển Lê đang ngồi ở trên ghế sa lon, một

tay cánh quạt qua chỗ dựa lưng, đốt một điếu thuốc.

Bình tĩnh mà xem xét, Triển Lê cầm điếu thuốc hình mặt bên là vô cùng có mị lực, năm đó không biết bao nhiêu nghệ sĩ danh nổi tiếng đều phải quỳ gối giữa hai ngón tay anh.

Nhưng trong này tuyệt đối không bao gồm đại tiểu thư họ Tần. Cô đối với mùi thuốc lá hình như có một sự chán ghét từ nhỏ, vì vậy vội vàng cách xa chút.

"Gian phòng ở trên lầu." Thấy Tần Lộ hơi nhú chân mày, Triển Lê dụi tắt khói trong tay, mang theo Tần Lộ lên lầu hai.

Tần Lộ một đường quan sát bốn phía cách bài trí mới lạ cùng thiết kế, một đường đi theo Triển Lê lên lầu, đến phòng ngủ, lập tức sợ ngây người.

"Tôi ra ngoài không gian rồi à?!" Nhìn giường quen thuộc trôi lơ lửng ở giữa không trung, đại tiểu thư họ Tần cũng không nhận được cảm khái một câu.

"Quên triệu hồi." Triển Lê hình như nhớ tới cái gì tựa như, ấn xuống một cái cửa bên cạnh chốt mở, chiếc giường đang trôi lơ lửng rơi xuống đất trong nháy mắt, cả cái gian phòng mới nhất thời bình thường.

Đây là bình thường mặc dù bình thường, lại có cái gì đó khiến người ta nhìn với cảm giác không nỡ.

Trừ sàn nhà là chất liệu gỗ, vách tường bốn phía tất cả đều là thủy tinh, nóc nhà cũng không ngoại lệ, ánh đèn xuyên thấu qua gian chiếu ra cây cối ở bên ngoài, ngoài phòng một mảnh âm trầm.

Ngủ nơi ở này quả thực không khác gì nơi đóng quân đi dã ngoại. Không đúng, đóng quân dã ngoại còn có cái lều cỏ đâu, nơi này chính là mọi nơi trống trải... đại tiểu thư họ Tần nhìn gian phòng, chỉ cảm thấy một chút cảm giác an toàn cũng không có.

"Tiểu Lê thiết kế gian phòng kia thật đúng là... Mở ra; có hay không bảo thủ một chút?" Tần Lộ hỏi Triển Lê.

"Đại tiểu thư nếu là sợ, có thể đi phòng của tôi." Triển Lê cười híp mắt nhìn cô.

"Không cần!" Lúc này, Đại tiểu thư họ Tần đẩy Triển Lê ra ngoài phòng, tắt đèn rúc vào trong chăn.

Nửa đêm, trần trọc trở mình Tần Lộ rốt cục không nhận được từ trên giường bò dậy.

MD, cô chính là buồn rầu mới chịu đáp ứng với Triển Lê tới nơi này qua đêm!

Tần Lộ tính toán đầu hàng, để cho Triển Lê chặn trước thu dụng mình một đêm, vậy mà ra khỏi cửa phòng mới nhớ tới, cô cũng không biết Triển Lê ở gian phòng nào?

Hành lang nơi xa, có một gian phòng sáng đèn, Tần Lộ dọc theo nguồn sáng đi tới, không có thấy phòng ngủ của Triển Lê, nhưng lại thấy được một gian phòng vẽ tranh.

Như cũ là tường bằng kính, nhưng bên trong có nhiều loại điều khắc, vật chứa, kiến trúc mô hình, còn có dính vào trên tường tác phẩm... Cửa kính phòng vẽ tranh mở ra, Triển Lê ngồi ở trước mặt một giá vẽ, đang vẽ cái gì.

Triển Lê ở từ thương trường từng là kiến trúc sư thiết kế tài hoa hơn người, Tần Lộ tự nhiên trở mắt nhìn anh ta thiết kế, nhưng nói hội họa, đây là lần đầu tiên Tần Lộ thấy Triển Lê vẽ tranh.

Phòng vẽ tranh những bức vẽ đều là một chút kiến trúc, cùng vẽ một chút trừu tượng, còn có một chút đặc biệt có hiện đại cảm sản phẩm thiết kế, nhưng tiểu Lê trước mắt đang vẽ tờ này cũng không phải là những thứ này.

Anh ta hiện tại vẽ chính là hé ra tranh màu nước, bối cảnh là một đình viện theo phong cách Châu Âu, trong sân có một cái xích đu, trên xích đu có một... Cô gái?!

Cô gái?! Chuyển góc nhìn, thấy rõ chủ thể được vẽ lên thì Tần Lộ nhất thời sợ ngây người.

"Thì ra là tiểu Lê này tốt miệng..." Tần Lộ không nhận được mở miệng cảm khái

Phát hiện ánh mắt sau lưng, Triển Lê làm một động tác, rồi sau đó thật nhanh nắm lên một bên vải trắng đắp lên bản vẽ.

Động tác này thấy thế nào đều có điểm giấu đầu hở đuôi, vốn là Tần Lộ chẳng qua là thuận miệng nói một chút, thấy Triển Lê làm như vậy, ngược lại có chút hoài nghi.

Chẳng lẽ anh ta thật ấu dâm... Má ơi, quá nặng miệng đi!

Toàn bộ cõi lòng Tần Lộ đều là "Trời ạ, mình vừa phát hiện cái gì vậy" về mặt kinh ngạc, trên mặt lại cười đến cực kỳ rục rờ, nhìn Triển Lê nói: "Tiểu Lê yên tâm, chuyện như vậy ta sẽ không nói với người khác... Hãy nói, đầu năm nay người nào không có chút tật xấu đâu, bình thường, bình thường."

Triển Lê khóa miệng co quắp rút ra, sắc mặt có chút quái dị, cuối cùng không có giải thích cái gì.

Tần Lộ cho là anh ta chấp nhận, lúc này có chút kẻ trộm cười cười, "Nói, tôi quan hệ bạn trai chưa có người nào biết về tranh đấu."

Triển Lê nghi ngờ nhìn về cô. Lại thấy cô nở nụ cười quyến rũ lười nhác về phía anh ta, mang theo giao hoạt hư ý: "Không bằng tiểu Lê anh giúp tôi về tờ chân dung đi, coi như cảm tạ tôi giữ bí mật giúp anh."

Nói xong, Tần Lộ đi tới trên ghế sa lon đối diện, áo ngủ tơ lụa từ trên da thịt cô chảy xuống, lộ ra một bờ vai, bên cô nằm trên ghế sa lon, một cánh tay gối cái đầu, bày ra một tư thế vừa tự nhiên lại vừa xinh đẹp.

Triển Lê sững sờ trong chốc lát, chợt cười, Tần Lộ cúi đầu nhìn một chút, không có phát hiện tư thế của mình không ổn ở chỗ nào... Đang nghi ngờ, chợt nghe Triển Lê mở miệng: "Dĩ nhiên có thể, có điều tôi phải nhắc nhở đại tiểu thư một tiếng, tôi không về phụ nữ mặc quần áo."

Wh?! Ý của anh ta là giúp cô về khóa thân?

Tần Lộ chợt nhớ tới một bộ phim điện ảnh《 Con tàu Titanic 》nhiều năm trước, bên trong Jack vẽ cho Rose xem ra có thể khóa vào quỹ bảo hiểm vẽ.

Không được, thân thể nóng quá, Tần Lộ vừa định nói này coi như hết. Vậy mà, người còn không có đứng dậy, hãy thu đến Triển Lê có chút khiêu khích ánh mắt, "Thế nào, bắt quá tranh vẽ mà thôi, đại tiểu thư cũng không thể dành một chút thời gian à?"

Lời nói này... Mặc dù biết rõ là khích tướng, nhìn thấy khuôn mặt đắc ý xen lẫn nét cười khinh bỉ của Triển Lê, Tần Lộ lúc này nổi giận, không phải là vẽ khóa thân sao, ai sợ ả! Đại tiểu thư hôm nay sẽ để cho người biết một chút về cái gì gọi là vóc người ma quỷ!

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 13: Nhìn gian

Tần Lộ lười nhác, ngồi dựa vào ghế sofa, ưỡn ngực ra, ngả đầu qua một bên, cái mông nho nhỏ mượt mà cong lên về phía sau, khiến những đường cong kiều ngạo trên người cô càng lộ vẻ gợi cảm. Đôi chân trắng nõn mịn màng nhẹ nhàng đưa lên. Dưới ánh đèn, thân thể cô tựa như một vật điêu khắc bằng gốm sứ bóng loáng, không tỳ vết, làm người ta dễ lâm vào trạng thái mơ màng.

"Anh cũng giống hệt như Jack vậy, vẽ cho tôi bức rồi cắt vào kết sắt an toàn nha." Tần Lộ nở nụ cười quyến rũ với Triển Lê.

Triển Lê yên lặng gọt bút chì, không hề hé ra nửa lời, nào ngờ lại nghe cô nói tiếp, "Jack vẽ Rose vô cùng xinh đẹp, ngay cả họa sĩ lớn cũng không thể đánh bại anh ấy."

Quả là khiêu khích tới mức cùng cực rồi. Triển Lê nhìn cô một cái, ngòi bút nhẹ nhàng lướt trên mặt giấy, tạo ra tiếng vang.

Không hổ là người làm nghệ thuật, cho dù cả người cô trần trụi ở trước mặt anh, anh vẫn có thể thờ ơ như không.

Tần Lộ tự nhận, tư thế của mình đã đủ mất hồn, nào ngờ đối phương lại coi cô như một món đồ, vẽ lại thật nghiêm túc, cô thấy mình thất bại làm sao.

Không nhúc nhích thân người một hồi lâu, cơ thể cô bắt đầu cương cứng. Tần Lộ nhìn không được mà hỏi, "Anh còn muốn bao lâu nữa hả?"

"Sao thế? Tần đại tiểu thư chịu không nổi rồi à?"

"Nằm thật là nhàm chán." Tần Lộ mặt rã rời, chớp mắt, "Hay là chúng ta tán gẫu một chút?"

"Tán gẫu?" Triển Lê nở nụ cười, giọng nói trêu tức cô, "Đại tiểu thư muốn tán gẫu về cái gì? Cuộc đời hay là lý tưởng?"

Tần đại tiểu thư kiều ngạo, làm việc tùy ý hai mươi mấy năm. Đối với cô, ý nghĩa cuộc đời chính là láo toét. Về phần theo đuổi lý tưởng, cô muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, cần gì mà phải lý với tưởng?...

Ngẫm lại, cô cảm thấy chẳng thú vị chút nào, dứt khoát không nói nữa. Một lát sau, triển Lê chợt mở miệng, "Lúc ở trên du thuyền, đại tiểu thư đã cùng A Xán nói những gì?"

"Anh chàng đẹp trai ấy à?" Tần Lộ phản ứng một hồi mới mở miệng, "Lúc đó, tôi đâu biết anh ta là em họ của anh, thấy cũng được nên mới hỏi anh ta là... buổi tối có thể hay không?"

"Chỉ có vậy?" Triển Lê bắt đầu chất vấn.

"Đương nhiên không chỉ có như vậy, còn nói về một ít hình ảnh bị hạn chế nữa." Tần Lộ nằm trên ghế sofa, nhìn Triển Lê bằng cái nhìn bướng bỉnh pha chút sức hấp dẫn, "Lê thiếu, anh muốn nghe tôi nói về một vài tiết mục ngắn không?"

"Nghe nói mấy bản phối âm AV* của đại tiểu thư đều không phải chuyện đùa, huống hồ là một tiết mục ngắn." Triển Lê cười.

*AV = Adult Video + ____ + Editor cặn nhồi ~

"Phải." Dù sao thì Tần Lộ cũng không trò chuyện, ánh mắt trở nên mê man. Cô nhìn Triển Lê, sau đó nói hết một lượt cho anh nghe.

Phòng vẽ tranh yên tĩnh đến mức chỉ còn nghe thấy tiếng tim đập và tiếng ngòi bút lướt qua mặt giấy. Triển Lê lạnh lùng, cầm cục tẩy rồi bôi bôi xóa xóa, "Quà của Đại tiểu thư đã đưa cho mấy người đàn ông rồi?" --- cái AV đấy =))

"..." Tần Lộ im lặng, nếu nói tiếp sẽ dọa người mất. Lần đầu dùng chiêu ấy lại gặp phải khách tỉnh là Triển Lê, quà của cô chưa có đưa ra ngoài đâu.

Triển Lê lại không biết ý nghĩ trong lòng Tần Lộ, đôi mắt thâm thúy của anh tựa như có lửa, nhìn cô, "Sao hả? Đại tiểu thư đang đếm từng cái một à?"

"Ừm..." Tần Lộ từ chối cho ý kiến. Tiếng ma sát của ngòi bút trên giấy đột nhiên ngừng lại, ánh mắt Triển Lê chuyển từ bản vẽ sang người của cô.

"Sao hả?" Tần Lộ nhìn Triển Lê, cảm thấy kinh ngạc.

"Không có gì, chỉ là cẩn thận mà quan sát tư thế và phong thái của đại tiểu thư, tránh việc vẽ không ra sức hấp dẫn."

Anh nhìn cô chằm chằm, ánh mắt chậm rãi di chuyển trên người cô, mang theo cảm giác muốn xâm nhập, lướt qua khuôn mặt kiều ngạo của cô, lưu lại trên đôi môi cô. Tần Lộ nhìn rõ sức nóng trong đôi mắt đối phương, khuôn miệng nhỏ của cô hơi mở ra, thăm dò đầu lưỡi trơn ẩm, liếm khoé môi đã hơi khô.

Hơi thở của Triển Lê trở nên ồ ồ, ánh mắt anh lại di chuyển chằm chằm xuống phía dưới, nhìn cảm mượt mà của cô, cái ót thon thả, cuối cùng dừng lại ở trên bộ ngực cao ngất.

Ánh mắt của Triển Lê vừa càn rỡ vừa nóng bỏng, mang lại cảm giác muốn bức bách, xâm nhập vào người. Tần Lộ cảm thấy bầu ngực cao vút của mình đang bị đôi mắt anh đùa bỡn, không tự chủ được mà bắt đầu nảy nẩy, đầu nhũ hoa giống như bị ánh mắt kia liếm mát, ăn từng chút một, cứ như vậy mà dựng thẳng lên. Cô nheo mắt, khẽ cắn môi, thân mình lay động vì bị kích thích.

"Lê thiếu nhìn đủ chưa?" Hơi thở của cô dồn dập, bầu ngực không ngừng phập phồng. Cô thờ gấp tới mức cong cái mông xinh đẹp, vòng eo nhỏ nhắn uốn nheo thành một mảnh trắng non hình lưỡi liềm. Cả người cô ngồi trên ghế sofa, giống như đóa hoa đang chờ nhà vua bẻ hái.

"Không vội." Ánh mắt Triển Lê càng như có thêm lửa nóng. Anh nhìn dáng người nhỏ nhắn, cong cong của Tần Lộ, bắt đầu di chuyển tầm mắt từ bầu ngực xuống dưới thân, mục đích chính xác của anh là chỗ riêng tư giữa hai chân cô.

Bắp đùi trắng nõn, đẹp đẽ như măng tơ mới nhú mùa xuân. Giữa hai bắp đùi trắng như tuyết, trơn bóng lại có một khe hở non mềm ẩn hiện, thấp thoáng ở đó có lóp cò thơm, khiến người ta mơ tưởng hão huyền. (= __ = Oát dờ ~)

Tần Lộ nhìn ánh mắt của Triển Lê, chỉ cảm thấy có gì đó run nhẹ ở hoa huyết của mình. Cô khép hờ hai mắt, trong đầu bắt gặp hiện lên hình ảnh Triển Lê đang xâm nhập vào cơ thể mình, lồi vào bắt đầu run rẩy, co rút không ngừng, tựa như muốn tự dùng sự ma sát của bản thân để nhớ lại mấy lần trước, lúc anh xâm nhập vào, lặp lại tình hình khi đó...

Dưới ánh mắt nóng rực của Triển Lê, hai gò má của Tần Lộ ửng hồng cả lên. Cô thờ hồn hên, nhưng anh cũng thật là bình tĩnh, ngồi vào phía trước bản vẽ, ngoại trừ hơi thở ồ ồ và ánh mắt nóng bỏng thì không còn gì khác.

MD, mỗi lần đều là như thế này, dùng lửa dục đốt người để tra tấn, còn mình thì làm ra vẻ của chính nhân quân tử. Tần Lộ nhìn khuôn mặt không có tí cảm xúc nào của Triển Lê, rốt cuộc thì cô cũng đứng dậy, đi tới trước mặt anh.

"Còn chưa được sao? Hay là Lê thiếu lại gần để quan sát cho kỹ hơn?"

Tần Lộ nhìn thoáng qua bản vẽ trước mặt. Mặc dù vẫn chưa xong, nhưng trên đó đã có khuôn mặt xinh đẹp, lười nhác và dáng hình mê người, dần dần hình thành dưới ngòi bút của anh.

Cô nắm lấy cánh tay của anh đang cầm bút, đưa lưng về phía anh, dạn chân đến đùi anh, chỉ vào một chỗ trên bản vẽ rồi nói, "Lê thiếu, chỗ này hình như không có chính xác."

"À?" Anh phối hợp, để cô ngồi trên chân mình, nhưng cũng chẳng làm thêm một động tác nào.

Cứ không phản ứng như vậy, quà thực không bằng cảm thú!

Tần Lộ thầm mắng một câu. Một tay cô kéo tay phải đang cầm bút của Triển Lê, chỉ vào ngực mình trên bản vẽ, tay còn lại nắm chặt lấy tay trái của anh, để tay anh nâng ngực mình lên, nghiêng người ngửa ra sau, khiến cho cả bộ ngực nằm trong tầm mắt anh. Cô nghiêng đầu, nói ra một hơi, "Chỗ này của tôi còn no đủ hơn ở trong tranh... Lê thiếu, anh sờ... sờ thử xem..."

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Cây đấm bóp

Cả người Tần Lộ trần trụi. Cô ngồi trên đùi Triển Lê, cọ xát liên tục vào anh, cầm tay anh, ấn vào ngực mình mà vuốt ve, khuôn miệng không ngừng phát ra tiếng rên rỉ.

Triển Lê không làm thêm một động tác nào. Bất thành linh, đúng lúc Tần Lộ sắp kéo cánh tay anh chạm vào thân dưới của cô, anh lại không để mặc cô lôi kéo mình nữa, ngược lại còn đứng dậy, vò nát bức họa, ném vào một góc trong phòng vẽ tranh.

"Anh làm cái gì vậy?!" Tần Lộ đứng dậy khỏi người Triển Lê, chạy vào trong góc phòng vẽ, nhặt bức họa lên, tiếc nuối một hồi.

Triển Lê không thèm để ý đến cô. Anh bước ra khỏi phòng, hút một điếu thuốc.

Hay lắm, cô đã chọc tới anh hồi nào vậy hả?! Tần Lộ hoài nghi, liếc nhìn Triển Lê, chỉ cảm thấy dường như hôm nay ở anh có gì đó không được bình thường. Mọi ngày, cho dù cô trên chọc, cùng lắm thì anh sẽ XXOO để phục thù mà thôi, đâu có giống như hôm nay, không những đẩy cô ra mà còn chạy ra ngoài, hút thuốc.

Hơn nữa, vừa rồi, khi ngồi trên đùi anh, cô rõ ràng đã cảm nhận được phản ứng từ phía thân dưới của anh.

Tần Lộ vuốt lại bức họa đã bị vò, cuộn nó lại, cầm ra khỏi phòng vẽ, nhìn Triển Lê đang nuốt mây nhà khói rồi nói, "Lê thiếu, tôi sẽ mang bức họa này đi. Anh hút thuốc nhiều như vậy, nghe nói sẽ bị ảnh hưởng đó... Thôi, anh cứ tiếp tục đi."

Triển Lê quay đầu, nhìn cô một cái, trong mắt không còn sự phiền chán như ban nãy.

"Không phải Đại tiểu thư muốn cắt tranh vào kết sắt an toàn sao? Chỉ sợ bức họa này còn chưa đạt yêu cầu."

"Ý của Lê thiếu là?"

"Ý của tôi là – tôi muốn giúp Đại tiểu thư vẽ lại một bức."

Năm phút sau, trong phòng vẽ tranh, Tần Lộ nhìn vật trong tay Triển Lê mà hối hận vô cùng vì đã đồng ý với anh.

"Lê thiếu, anh có thể nói cho tôi biết là... đạo cụ đó dùng để làm gì không?" Tần Lộ có dự cảm không tốt.

"Đương nhiên là để cho Đại tiểu thư dùng rồi."

Triển Lê cầm cây đấm bóp trong tay, ấn nút, đạo cụ đầy màu sắc lập tức lách lư liên tục. Anh ôm lấy vòng eo của Tần Lộ, bắt lấy bầu ngực của cô, dụng cây đấm bóp thẳng đứng nơi đầu nhũ hoa.

Cây đấm bóp phát ra âm thanh nho nhỏ, vụn vụn thân thể. Tần Lộ cảm thấy đầu nhũ hoa của mình bị tê dại cả đi, so với việc Triển Lê dùng tay đùa bỡn thì cái này còn mãnh liệt hơn, thân dưới của cô bắt đầu trở nên ẩm ướt.

"Đại tiểu thư có vừa lòng với tần suất rung ở mức độ này không?" Triển Lê ôm Tần Lộ từ phía sau, mỗi tay một cái cây đấm bóp, áp nó vào đầu nhũ hoa của cô.

"A... Ừm... Đừng đùa nữa... Anh rút cuộc muốn làm gì?" Cảm giác tê dại truyền đến khiến Tần Lộ ý loạn tình mê, vừa cự tuyệt vừa rên rỉ, hấp dẫn người khác một cách khác thường.

"Làm gì hả? Đương nhiên là vẽ một bức họa cho Đại tiểu thư rồi." Triển Lê nở nụ cười, cầm lấy thuốc và băng dán, dán chặt hai cây đấm bóp vào đầu nhũ hoa của Tần Lộ, "Còn gì hấp dẫn hơn đáng về tình mê ý loạn của Đại tiểu thư chứ?"

Nói xong, anh chỉnh nút điều khiển, cây đấm bóp lách lư kịch liệt hơn, âm thanh mà nó phát ra cũng ngày càng lớn.

"Ừm... Ừm..." Thân thể bị con chấn động từ bộ ngực mà rung lắc mãnh liệt. Tần Lộ vụn vụn cả người, hai tay cô chơi vơi, muốn thoát khỏi tay Triển Lê, nào ngờ lại bị anh bắt được, sau đó dùng dây mềm, trói hai tay cô ra sau lưng.

Triển Lê ôm cô từ phía sau, búng tay lên đùi cô, ngón tay linh hoạt di chuyển từ đùi xuống hoa huyệt, phối hợp cùng lực rung từ hai cây đấm bóp. Hoa huyệt của Tần Lộ nhin không được, chất dịch bắt đầu chảy ra, cảnh tượng vô cùng phóng dăng.

"Triển Lê... Rút cuộc anh... Muốn làm gì... Anh mau buông tôi ra..." Bộ ngực của Tần Lộ phập phồng liên tục, bầu nhũ hoa không ngừng lách lư. Cô quay đầu đi, đôi mắt nhắm chặt, miệng phát ra từng tiếng hỗn hển.

Dường như Triển Lê không nghe thấy tiếng cô chửi anh, anh dời ngón trỏ đến cửa huyệt của cô.

"Phù, phù, phù" Mỗi một lần vỗ vào đều kèm theo tiếng nước rí ra, mỗi khi anh đưa ngón tay lên, Tần Lộ đều cảm thấy cửa huyết của mình lay lộn.

"Đại tiểu thư rất muốn phải không?" Anh cười xấu xa.

Tần Lộ cắn răng, không đáp lời. Triển Lê tách hai đùi cô ra, để lộ nơi riêng tư của phái nữ, sau đó đặt cây đấm bóp vào đó, ma sát cô vài cái.

"Ừm..." Khuôn miêng Tần Lộ phát ra tiếng rên rĩ. Triển Lê nhét cây đấm bóp vào bên trong. Đạo cụ hình trụ bị kẹp vào giữa khối thịt, nhét vào trong tiểu huyết của cô.

"A... Ừm... A a..." Lúc vật lạ bị nhét vào, cả người Tần Lộ căng thẳng hết cả. Cửa huyết kẹp chặt lấy vật lạ, lại trở nên ẩm ướt.

"Vậy mà đã nuốt vào rồi à? Hay đổi cái nào thô hơn một chút." Triển Lê lại tách đùi cô ra rộng hơn, đôi mắt nhú lại, nhìn chăm chăm vào chỗ riêng tư.

"Anh... Anh đừng làm vậy... Lê thiếu... Đừng..." Thấy Triển Lê muốn đổi cây đấm bóp lớn nhất, cô vội vàng kẹp chặt hai chân.

Cửa huyết không ngừng khép mở, co rút, nước dịch chảy ra ồ ồ. Triển Lê đặt một cây khác vào đó, "Đại tiểu thư không thích vật vừa thô vừa dài sao?"

"Không... Không... Lớn như vậy sẽ hỏng mất."

Triển Lê cười một tiếng, không làm khó cô nữa. Anh ôm cô, đặt cô ngồi lên ghế sofa.

Được dựa lưng vào, Tần Lộ cảm thấy dễ chịu một chút, nhưng cô còn chưa thở ra một hơi, Triển Lê đã dùng dây cột chặt mắt cá chân của cô, sau đó nhét cây đấm bóp vào trong cơ thể cô.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Triều phun

Edit: Vy

Cây đấm bóp không hề kiêng kỵ mà xoay tới xoay lui ở trong người, ma sát mép thịt vừa nhỏ hẹp vừa nhạy cảm. Tần Lộ đứng thẳng người dậy, bầu ngực cao cao thẳng đứng, nhũ hoa trên ngực bị xoa nắn đến run rẩy, đồng thời thân thể của cô bị hai bên công kích, có cảm giác phản kích bị đè nén cùng cảm giác đau đớn đến mức không thể nào phóng thích được.

"A... A... Ô ô... Triển Lê... Tên khốn kiếp... Anh lấy ra cho tôi... Lấy ra đi..." Tần Lộ giãy dụa thân thể, thân dưới bị dị vật xâm chiếm, ma sát kịch liệt làm cho cô không thể thích ứng được.

Triển Lê thương thức vẻ mặt cô bị dục vọng làm cho mất khống chế giãy giụa trong chốc lát, sau đó vùi đầu, tay cầm bút máy nhanh chóng phác họa.

Bút vẽ và giấy ma sát phát ra tiếng vang, vậy mà Tần Lộ lại chỉ có thể nghe được tiếng xèo xèo của cây đấm bóp trong cơ thể mình, cô thừa nhận bị một dòng điện đánh thẳng vào khoái cảm, vô lực ngồi phịch ở trên ghế sa lon, cả người giãy dụa, chìm nổi trong biển dục vọng.

"Ngẩng đầu lên, nhìn tôi." Triển Lê vẽ lại nét mặt của Tần Lộ một cách kĩ càng, bắt đầu tinh tế miêu tả biểu tình của Tần Lộ.

Tần Lộ lắc đầu, dục vọng không ngừng dâng trào khiến thân thể run rẩy: "Triển Lê... Anh là tên khốn kiếp... Mau buông tôi ra... Tôi không cần anh vẽ..."

Bầu ngực tuyết trắng đang không ngừng rung động, Tần Lộ ngược đầu, thân thể co rút giống như không chịu nổi sự vui thích quá nhiều, rút ra cắn vào, ngưỡn quan bởi vì dục vọng cùng khoái cảm trở nên có chút vặn vẹo, hết lần này tới lần khác đều mê người như vậy, Triển Lê nắm chặt bút trong tay, tốc độ càng lúc càng nhanh, hô hấp cũng càng nặng nhọc, dồn dập.

20" sau, rốt cục cũng đã vẽ xong, nhìn người phụ nữ bị dục vọng hành hạ đến mức gần như làm hỏng cả tư thế, Triển Lê hài lòng với bản vẽ rồi đứng dậy, đi tới ghế sa lon trước mặt.

"Ô... Khốn kiếp... Ừ... Ô... Mau bỏ tôi ra!" Giọng nói của Tần Lộ đã hết hơi.

"Đại tiểu thư không chịu nổi." Triển Lê cau xé cánh tay mềm mại của cô, nắm tay nhỏ bé của cô sờ đến dương vật nóng rực trong quần anh, mở miệng tà ác nói: "Muốn sao?"

Trong cơ thể cô cây đấm bóp hành hạ lại không thể mang cho cô cao trào, cô suýt nữa bị dục vọng ép đến điên đảo, hôm nay sờ tới vật thể này vừa nóng lại to lớn, tay Tần Lộ có chút hưng phấn, nhưng không muốn làm cho Triển Lê đắc ý, không thể làm gì khác hơn là quay mặt đi, không lên tiếng.

Triển Lê cười một tiếng, bắt lấy cánh tay nhỏ bé đang cõng thất lưng anh ra, để cho dục vọng to lớn này của anh đã sung to, đập vào tay của Tần Lộ, dùng giọng vừa trầm thấp vừa khàn khàn mở miệng nói: "Nói cô muốn, tôi sẽ cho cô."

Cây đấm bóp xèo xèo suy nghĩ, nhũ hoa của Tần Lộ ngứa ngáy, hận không thể hung hăng giãy xéo; hoa huyết nhầy nhụa bên trong, có cái gì đó chán ghét làm cho cô vừa đau lại nhột.

"Muốn..." Tần Lộ rốt cục thỏa hiệp, một chữ ngắn ngủn, xấu hổ lại khó nhin, lại tràn đầy đắc ý mời gọi.

Triển Lê cười hài lòng, nhưng không lập tức làm cô thỏa mãn, ngược lại cầm lấy tay của cô khuấy động vật to lớn của anh, nói lên yêu cầu hơi quá đáng: "Trước tiên đại tiểu thư hãy liếm nó, liếm thoải mái, tôi sẽ khiến nó ***."

Wh?! Anh ta muốn để cho cô liếm chỗ đó của hắn?! Yêu cầu này đơn giản phát rồ.

Đối với lần này, Tần Lộ khinh thường hừ một tiếng xem như trả lời.

"Đại tiểu thư sẽ không làm sao?" Triển Lê bắt lấy tay của Tần Lộ, cúi người nhìn cô, "Tôi còn tưởng rằng đại tiểu thư quan hệ với nhiều bạn trai như vậy, nơi này chắc cũng không nở bỏ qua đâu."

"Lê ít chơi đùa nhiều phụ nữ như vậy, chẳng lẽ cũng giúp bọn họ quan hệ bằng miệng?" Tần Lộ nhìn Triển Lê như một tên thần kinh, đưa tay lấy cây đấm bóp ra, đặt ở trước ngực, nhẹ nhàng lăm bằm một câu, "Không ghê tởm sao?"

"Ghê tởm?" Triển Lê cười, kéo hai chân của cô qua, tách hai bắp đùi mềm mìn của cô, ngồi xổm người xuống, kéo ra hai chân của cô, cúi người hôn lên nơi sớm đã trở nên nhầy nhụa này.

Cây đấm bóp còn ở bên trong xèo xèo nhảy không ngừng, miệng lưỡi nóng bỏng của Triển Lê ngậm chặt hoa huyết, chiếc lưỡi khéo léo khuấy động lớp thịt bên trong, đôi môi phát ra tiếng chặc chặc, cắn đến mức khiến dịch chảy ra khỏi cửa huyết.

Trong tay sờ phải cây đấm bóp còn đang rung động rơi trên mặt đất, Tần Lộ cong người, thân thể không ngừng run rẩy, đầu lưỡi của Triển Lê ở bên trong cô như muốn nghiền nát hạt ngọc nhỏ, đầu lưỡi thăm dò vào bên trong huyết co rúm liếm láp, mật nước không ngừng từ bên trong miệng hoa huyết của cô chảy xuống.

"A... Ừm... A a..."

Khoái cảm chùng chất, Triển Lê miệng lưỡi linh hoạt, ngón tay của cô nắm chặt ghế sa lon, thân thể bắt đầu co rút.

Trong nháy mắt, ở bên trong cô sẽ hóng mát. Đồng thời, Triển Lê đột nhiên liếm láp ở bên trong, nhẹ nhàng đè ép hoa hạch của cô.

Tia chớp xẹt qua đại não, toàn thân tựa như bị rút gân, kịch liệt run rẩy. Vui sướng mãnh liệt cơ hồ làm cho cả người Tần Lộ nhảy dựng, dịch lỏng cứ từng từng lại từng đợt phun trào lên, cô chỉ có thể giương chân, đắm nhận khoái cảm từ phía đáng sợ kia, cuốn sạch, đại não hoàn toàn vô ích rồi.

Cô đã cao trào rồi hả? Cô cư nhiên bị Triển Lê chơi đến cao trào?!

Thần trí thật lâu mới hồi phục, hơi thở của Tần Lộ vẫn còn dư vị của đợt phun trào vừa rồi, hơi nhếch mắt lên, chỉ thấy Triển Lê từ giữa hai chân cô ngẩng đầu, lau chất lỏng phóng đáng trên mặt: "Đại tiểu thư còn cảm thấy ghê tởm?"

Tần Lộ có chút vô lực, không biết muốn trả lời thế nào, một giây kế tiếp lại thấy Triển Lê bóp cái miệng nhỏ nhắn của cô, buộc phải mở ra, nuốt toàn bộ dục vọng dư tồn không chịu nổi của anh vào trong miệng cô.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phạm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Hai bên cùng tới, thoải mái không?

Edit: Vy

"Ừm... Anh!" Ý thức được trong miệng có chứa vật thể, Tần Lộ tức giận, há mồm muốn cắn, Triển Lê giống như đã sớm dự liệu được, anh bóp chặt gương mặt của cô, ép cô phải há mồm nghehnh đón anh.

Ánh mắt Tần Lộ trong nháy mắt liền mở to, đưa tay muốn cùng Triển Lê liều mạng, đối phương lại tránh khỏi cái miệng của cô một lần nữa, để cho cô nhào đến vô ích.

"Khụ khụ... khụ khụ" Tần Lộ ngã ở trên ghế sa lon, ho khan mấy tiếng, phản ứng đầu tiên chính là muốn đứng dậy đi súc miệng, hết lần này tới lần khác lại bị Triển Lê đè cô lại.

"Biến thái!" Tâm tình của Tần Lộ không thể chỉ dùng một từ để hình dung sự tức giận, lúc này cô đưa tay muốn cho đối phương một bạt tai.

"Tôi còn có thể biến thái hơn, Đại tiểu thư có muốn thử một chút hay không?" Triển Lê ngăn lại động tác của cô, kéo hai chân cô ra, trực tiếp hung hăng tiến vào trong cơ thể cô.

Còn đề cây đâm bóp trong hoa huyết vô cùng ướt át, côn thịt cứng rắn như sắt đâm vào chỗ sâu nhất; tốc độ đâm vào rất nhanh làm cho cây đâm bóp theo động tác bị buộc đến thật sâu ở bên trong, ở chỗ sâu nhạy cảm của cô, anh trực tiếp ma sát điên cuồng, khiến thân thể của hai người run rẩy không ngừng.

"Ồ ô..." Mới vừa rồi Tần đại tiểu thư còn khí thế hung hăng, nhất thời cơ thể liền xụi lơ. Cô nắm chặt cánh tay Triển Lê, hai chân vô lực áp ở bên hông Triển Lê, tiểu huyết bị chạm đến nhất thời phải nóng lên.

Nóng quá... Thật sâu... Căng đầy... Vốn là côn thịt của Triển Lê so với người bình thường dài một chút, vừa dài vừa thô lớn, mỗi lần làm cho Tần Lộ vừa yêu vừa hận. Lần này cứ như vậy mà chen vào cùng cây đâm bóp, ép cô mau nổi điên.

"Đại tiểu thư, thoải mái không?" Người đàn ông thấy người phụ nữ dưới thân mềm nhũn trong nháy mắt, bị những cơn rung lắc phá hư thân thể.

Cửa tử cung bị cây đâm bóp xâm nhập gần đó, cảm giác kích thích toàn thân giống như bị điện giật, lúc này Tần Lộ thở hổn hển, hét ầm lên.

"Có thích tôi cắm vào như vậy hay không?" Bị Tần Lộ nắm thật chặt, Triển Lê cơ hồ lập tức bắn ra ngoài. Cô thật mềm thật chặt, đem anh bọc lại gió thổi cũng không lọt... Tư vị mất hồn này hòa lẫn khoái cảm sắp từ vong, anh chỉ có thể cắn chặt hàm răng mới có thể bảo vệ tinh lực.

"Ừ... Không..." Tần Lộ nghĩ một đằng nói một nẻo, khoái cảm kịch liệt đánh vào trong cơ thể. Miệng cô cứng rắn không chịu thừa nhận, Triển Lê xâm chiếm cô thô bạo như thể trước nay chưa có khoái cảm.

"Không thích?" Triển Lê hừ một tiếng, "Phốc két" một tiếng, đưa dục vọng sung to vào sâu bên trong Tần Lộ, nước dịch bị anh đè ép chảy ra ngoài đọng lại tạo thành một bãi nước roi trên mặt đất, "Cái này là gì đây?"

"A... Á!!!" Tần Lộ lắc đầu, thét chói tai, bầu ngực trắng như tuyết bị kích thích liên tục. Cô ngửa đầu hét to.

"Đại tiểu thư còn không chịu trả lời sao?" Triển Lê nhếch môi, dùng một lực lớn đẩy hông Tần Lộ ra, cửa huyết trong cô đã thích ứng được với việc rút ra cắm vào một cách hần hoi, dứt khoát.

"A... Vui... Thích..." Tần Lộ không chịu nổi nữa, theo động tác lớn tiếng rên rỉ, như thể cô mới có thể giảm bớt đựng chạm cùng khoái cảm, "Cắm vào... Cắm vào trong... Thật sâu... A a... Quá sâu... A..."

"Tôi cắm vào, cô thoải mái ư?" Triển Lê tiếp tục truy vấn, hai tay bắt lấy hai bầu ngực không ngừng đung đưa. Anh ôm trọn nhũ hoa của cô.

"... Thoải mái... A... Đầy quá... Nhẹ một chút..." Nước dịch của Tần Lộ ở bên trong tiểu huyết chảy tràn ra ngoài hấp chặt côn thịt trắng kiết của anh, phối hợp động tác với người đàn ông mà ngâm nó đến tận gốc.

"Bóp bóp... Phốc két... Bóp bóp..." Trong khoảng thời gian ngắn, sự phóng đáng của phụ nữ khiến người đàn ông thở dốc, tiếng da thịt động chạm hòa lẫn với tiếng nước chảy ồ ồ vang lên không ngừng ở gian nhà. Bộ phận ấy của nam màu tím đen, từ từ thoát ra, thấm đẫm máu thịt màu đỏ tươi, kèm theo từng đợt nước dịch đầy bọt, không ngừng lay động theo từng động tác.

"Ừ a... A... Đầy quá... A... Quá sâu... Nhẹ một chút... Lê... Lê thiếu..."

Bạn đang đọc truyện *Vô Quýt Dây Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phạm Quá Tần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Đồng hồ Báo thức trứng rung

Edit: Hương Cyndi

Sáng sớm, Tần Lộ nằm sấp ở trên giường ngủ say, hôm qua người nào đó không biết kiểm chế mà giãy vò khiến cả người cô phải hầu hạ tới rã rời.

Trời dần dần sáng, ánh mặt trời xuyên qua kính trần nhà và vách tường từ bốn phương tám hướng, Tần Lộ tiện tay kéo cái gối qua che lên mặt mình, định tiếp tục ngủ, nhưng mà hạ thân lại có một cơn chấn động.

Không biết là vật thể gì đang không ngừng nhảy lên ở sâu trong cô, rung rung, khiến cô vừa thoải mái lại vừa khó chịu, khoái cảm cùng ham muốn đồng thời hành hạ phía dưới, cuối cùng Tần Lộ cũng từ trong giấc mộng tỉnh dậy.

Tần Lộ toàn thân trần trụi mở đôi mắt buồn ngủ mông lung nhìn xung quanh, dường như đây là phòng ngủ của Triển Lê, nhưng chủ nhân căn phòng sớm đã chẳng thấy đâu, chỉ có ánh mặt trời chiếu rọi sáng sủa khắp cả căn phòng.

Vật thể bên trong vẫn còn đang rung rung, Tần Lộ đứng dậy đi vào phòng vệ sinh, phải cố gắng mấy lần mới lấy được nó ra, nhìn một cái thấy thì ra là một cái trứng rung[1], nhưng khác với cái trứng rung bình thường chính là còn có thêm màn hình hiển thị thời gian.

[1]Trứng rung: (hay còn gọi là trứng rung tình yêu) là một món đồ chơi tình dục. Trong chương này, trứng rung được nhắc đến là loại có cả chức năng báo thức.

Triển Lê nhét vật này vào trong cơ thể mình từ khi nào chứ? Tần Lộ nhìn dấu vết lưu lại sau khi hoan ái trên người mình trước gương, chỉ nhớ rằng đêm qua quá mức kịch liệt, mình bị làm từ phía sau đến hôn mê bất tỉnh.

Nói vậy thì, Tần Lộ đã hiểu nguyên nhân tại sao Vô Song Kỳ không thích tìm Triển Lê, tuy đôi phương có trình độ tốt, nhưng quan hệ xong lại chẳng có trách nhiệm gì cả, mà cũng chính tại trình độ quá tốt, nên mỗi lần Tần Lộ đều cảm thấy mình mới là người bị chơi ấy.

Tần Lộ vào phòng tắm đơn giản tắm qua, cũng không biết quần áo ngủ ở đâu, liền tùy tiện quần khăn tắm rồi xuống dưới tầng.

Ánh mặt trời vừa phải, trong sân ngoài trời dưới tầng một, Triển nhị thiếu gia không biết là đang dùng bữa sáng hay bữa trưa, mắt thấy Tần Lộ tới, nhìn chằm chằm người cô chỉ quần mỗi chiếc khăn tắm liên khề cau mày một cái.

Mẹ nó, giả bộ cái gì mà giả bộ, cô sớm đã bị thấy hết rồi, bây giờ mà cô có khóa thân đi cũng có gì khác nhau chứ.

"Hay là đại tiểu thư thay quần áo khác rồi mới tới dùng bữa đi." Triển Lê mở miệng nói với Tần Lộ đang ngồi trước mặt mình

"Chưa tỉnh ngủ, không có khẩu vị." Sáng sớm Tần Lộ đã bị quấy nhiễu, tâm tình vốn đã không thoải mái, thấy Triển Lê lên tiếng như vậy, lúc này đặt trứng rung trên bàn của Triển Lê, "Lê thiếu làm rót đồ này, tôi lấy xuống cho anh đó"

"À —— " Triển Lê bình tĩnh nhìn thoáng qua cái trứng rung đặt trên bàn, cầm khăn lên nhẹ lau miệng, sau đó mới giải thích: "Nghe người làm Tần gia nói, đánh thức Đại tiểu thư chẳng phải là chuyện dễ dàng, cho nên trước đó tôi đã đặt cả đồng hồ báo thức để gọi đại tiểu thư dậy."

Đồng hồ báo thức á?! Tần Lộ còn đang buồn bực sao lại không thấy công tắc đâu, vậy mà vật kia lại chọt rung lên trong cơ thể mình. Thì ra là do Triển Lê đã thiết lập hết từ trước.

Nhìn khuôn mặt Triển Lê có vẻ rất nhàn nhã, Tần Lộ rất muốn chửi người. Ai ngờ đôi phương vẫn còn không biết xấu hổ, thêm dầu vào lửa một câu: "Hay là đại tiểu thư cảm thấy tôi vẫn cần phải cố gắng hơn nữa?"

Tên biến thái này! Tại sao anh ta có thể vô sỉ đến như vậy. Tần Lộ đang muốn nổi giận thì chọt người thấy mùi thơm của thức ăn, Tần Lộ quay đầu, chỉ thấy trên sân cỏ cách đó không xa bày một cái vỉ nướng, có một người đàn ông ngoại quốc đẹp trai tóc vàng mắt xanh đang cầm đầu ô liu rưới lên thịt bò bít tết và lát nướng.

"Đó là Romain, ở cuộc thi ẩm thực quốc tế vừa rồi đã nhận được rất nhiều lời khen ngợi, biết rằng đại tiểu thư kén chọn, nên sáng sớm tôi đã đặc biệt mời anh ta tới làm bữa trưa cho đại tiểu thư."

Triển Lê giới thiệu sơ qua một câu, dường như Romain có thể nghe hiểu tiếng Trung, cười với Tần Lộ coi như chào hỏi. Tần đại tiểu thư nhìn bản thân đang bao áo ngủ, nhìn thêm chút nữa thấy trứng rung mình để trên bàn, ho khan hai tiếng, tỏ vẻ bình tĩnh từ chỗ ngồi đứng lên, rồi "ưu nhã" bước chân quay về phòng.

"Buổi sáng tôi đã bảo người làm mang bộ quần áo tới cho tiểu thư, ở trong phòng của tôi." Triển Lê ở phía sau nhắc nhở một câu, trong giọng nói như chứa nụ cười.

Thay quần áo xong, Tần Lộ rửa mặt rồi trang điểm đơn giản, tới trước bàn ngồi xuống lần nữa.

Trên vỉ nướng, thịt bò nhìn thật tươi non, vang lên tiếng tí tách. Tần Lộ không nói thêm gì nữa, nghiêng đầu thưởng thức tay nghề của đầu bếp Romain.

Thật ra thì cô phần lớn là thưởng thức thân hình của đối phương, ngón tay anh ta thon dài, bập thịt trên cánh tay mạnh mẽ lại đều đặn. Tần Lộ di chuyển tầm mắt, dừng lại trên cần cổ hấp dẫn của anh ta, tưởng tượng dáng vẻ anh sau khi cởi quần áo ra.

Tay Tần đại tiểu thư khẽ gõ hai cái trên mặt bàn, vừa nghĩ hành động tiếp sẽ thế nào, nhưng Triển Lê ở đối diện như đã đoán được suy nghĩ của cô, mở miệng nói: "Tôi khuyên đại tiểu thư đừng nên tiếp xúc với Romain."

"Sao nào, đây cũng là em họ của Lê thiếu anh à?" Tần Lộ quay lại về phía anh.

"Cũng không phải ——" Triển Lê cười một tiếng, sau đó thấp giọng, "Chẳng qua là tôi quên nói với Đại tiểu thư rằng, Romain là một Gay."

Wh?! Tần đại tiểu thư ngay lập tức thấy chán ghét, không nhìn Romain nữa, vui đầu chuyện tâm dùng bữa.

Sân thượng được xây hướng ra biển, sóng biển vỗ vào đá ngầm, gió biển mặn thính thoảng thổi qua, dùng bữa trong hoàn cảnh này ngược lại mang đến tâm trạng khác. Tần Lộ nhấp ngụm rượu vang đỏ, đánh giá phong cảnh xung quanh.

Ban ngày nhìn cái đảo nhỏ này, mới phát hiện rằng diện tích đảo rất lớn, bốn phía có núi rừng, có hồ, quang cảnh thật đẹp.

"Lê Thiếu à, đảo này không tệ nha, thường xuyên mang bạn gái tới đây dã ngoại, ngắm biển, càng tăng thêm tình cảm." Tần Lộ thở dài nói.

"Ban đầu đảo này là Tần Tổng Phách để cho đại tiểu thư, nhưng đại tiểu thư lại không muốn, về sau nơi này mới chuyển qua tay tôi." Triển Lê đứng đưa ly rượu vang đỏ, nhàn nhạt trả lời một câu, một lúc sau lại nói, "Hơn nữa, ngoại trừ đại tiểu thư ra, quả thật là tôi chưa từng mang người phụ nữ nào tới nơi này."

"Vậy sao? Thế thì thật vinh hạnh quá." Tần Lộ thờ ơ mở miệng nói: "Đúng rồi, nếu vậy thì quần áo ngủ này là chuẩn bị cho ai?"

"Đại tiểu thư không phát hiện quần áo ngủ vô cùng vừa người sao?" Triển Lê hỏi ngược lại.

"?"

Tần Lộ có chút bối rối, không hiểu Triển Lê có ý gì. Cô ngẩng đầu nghi ngờ nhìn Triển Lê, lại thấy đối phương buông ly rượu xuống, xoa xoa môi dưới: "Ý của tôi là tôi còn thiếu bạn gái."

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Anh trai à, có muốn thử một chút hay không?

Edit: Mai Anh

Sau đó, Tần Lộ chỉ cảm thấy mình càng thêm bối rối: "Bạn gái" theo nghĩa đen sao?"

Triển Lê gật đầu.

Hồ hập không thông, Tần Lộ nghi ngờ chỉ chỉ mình, lại chỉ chỉ anh: "Lê thiếu, anh thiếu phụ nữ ư?!"

Động tác của Triển Lê cứng đờ, lại nghe Tần lộ mở miệng nói.

"Lê thiếu chỉ cần gọi một tiếng, anh muốn phụ nữ, lập tức có cả hàng dài xếp từ đại sảnh của Triển thị kéo dài qua bên ngoài, lượn quanh lượn lại thành phố C cũng trọn hai vòng. Lê thiếu cần gì phải làm khó tôi đây?"

"Làm khó?" Chén rượu thủy tinh đặt lại trên bàn vang lên một tiếng "cạch", sắc mặt Triển Lê khó coi, "Đại tiểu thư nghĩ như vậy à?"

"Khụ khụ, Lê thiếu, có gì chúng ta từ từ nói..." Thật ra trong lòng Tần Lộ có chút sợ Triển Lê, thấy anh như vậy, vội vàng dùng giọng điệu thương lượng để nói với anh, "Mặc dù năm đó... Nhưng mà mấy năm nay, vì câu nói của anh, hôn sự của tôi đã bị hủy hai lần, có gì bức bối anh cũng nên cho qua đi, không phải sao?"

Triển Lê nhìn cô chằm chằm hồi lâu, không nói gì thêm, lau miệng, đứng dậy bỏ đi. Tần Lộ ngồi một mình trước bàn ăn, gió từ biển thổi vào, lần đầu tiên trong đời cô cảm thấy hối hận như vậy.

Mà chuyện khiến cho cô thấy hối hận nhất đã xảy ra vào mùa hè năm cô hai mươi tuổi.

Khi đó Tần Lộ vẫn còn học đại học, nghỉ hè rảnh rỗi, cô gặp được Triển Lê ở nhà họ Tần, lúc đó anh hơn cô một tuổi, khuôn mặt anh tuấn, khí chất thanh cao; mang một cặp mắt kính, đi theo sau cha cô là Tần Luyện, dáng vẻ nghiêm túc, giúp việc cho ông.

Khi đó Triển Lê không có phong thái như bây giờ. Tần Lộ làm sao lại thấy anh giống như học sinh; vì vậy khi cha vừa đi ra ngoài, cô liền lên vào phòng làm việc.

"Anh là phụ tá mới của ông chủ Tần, thực tập sinh sao?" Tần Lộ trực tiếp hỏi về suy đoán của mình.

Triển Lê đang soạn lại đồng giấy tờ, nhưn mắt nhìn người đang đứng trước bàn, đẩy nhẹ mắt kính, "Cô là Tần Lộ?"

Nhân viên của Tần thị khi thấy Tần Lộ đều khách khí gọi cô một tiếng Tần tiểu thư hoặc là đại tiểu thư, dám gọi thẳng tên cô cũng chỉ có mình Triển Lê. Tần Lộ lúc ấy chỉ có một suy nghĩ, nếu tên này là một tiểu thị tui, hẳn sẽ rất mềm, rất ngon.

Tần đại tiểu thư tiến lại gần, thấy tiểu thị tui đang cầm bản thiết kế trên tay, cô vội tìm cơ bắt chuyện, "A, đây không phải là tác phẩm dự thi cuộc tranh tài UIA sao? Anh học kiến trúc à?"

Đối phương ừ một tiếng, coi như là trả lời. Lần đầu tiên, Tần Lộ không được nể mặt như thế, cho nên cô liền cầm lấy bản vẽ trên tay Triển Lê, "Tôi rất thích bản thiết kế này, đáng tiếc giám khảo không có mắt thưởng thức, cứ như vậy mà không cho tác phẩm này trúng cử."

Triển Lê rốt cục cũng ngừng đầu nhìn cô, ánh mắt lộ ra nghi ngờ. Tần Lộ nửa vì cố ý gây chú ý, nửa vì trong lòng thật sự thấy bất bình, nói thẳng, "Giám khảo đưa lý do không sử dụng bản thiết kế này là vì nó có tính nguy hiểm cao, trước thì nói nó lạnh băng lãnh khốc như băng thủy tinh, có thể nói là không có chút hơi thở nghệ thuật âm áp nào cả. Nhưng tôi lại thấy nó rất âm áp."

"Tại sao cô cảm thấy nó thật âm áp?" Triển Lê hỏi cô.

"Rõ ràng mà." Tần Lộ nhìn Triển Lê, khó chịu khi mặt thẩm mỹ bị chất vấn, cô quên mất mục đích trả lời, im lặng trong chốc lát mới thở dài, chậm rãi mở miệng nói, "Thông thạo về kiến trúc như vậy, xa xa có thể thấy được ánh đèn bên trong.. Anh biết có người đang ở đó chờ anh về, chẳng lẽ không âm áp hay sao?"

Đối phương dường như đang cười, nhưng nhìn ánh mắt của cô cũng bớt lạnh lùng. Tần Lộ thông qua đề tài này, thành công cạy được miệng Triển Lê, tán gẫu trong chốc lát mới phát hiện đi sai phương hướng rồi -- căn bản chính là không có biện pháp tán gẫu nào để lên giường.

Cũng may Tần Lộ cũng không nổi giận, đón máy bay, lấy được rất nhiều tin tức về Triển Lê, khi đối phương tới nhà họ Tần vào lần thứ hai, cô thay đổi sách lược tác chiến.

Trải qua một ngày chung sống, Triển Lê đối với cô cũng không bài xích, vì vậy ngày thứ hai, lúc Triển Lê đang ở phòng làm việc phụ giúp giấy tờ, Tần Lộ liền tùy tiện tìm lý do, ngồi ở một bên trên ghế sa lon, yên tĩnh xem sách.

Đều nói nam sinh của ngành kiến trúc khó chịu, Tần Lộ tính toán hàm súc một chút, vì vậy cô vô tình hữu ý vừa đọc sách vừa ngắm Triển Lê, đợi đến khi đối phương quay đầu nhìn cô phát hiện ra ánh mắt cô đang nhìn mình, cô lại vội vàng dùng sách che mặt, làm bộ như đang chuyên tâm đọc sách.

Như thế mấy phen, chi cần là đàn ông bình thường, cũng có thể nhìn ra cô đối với anh có chút ý tứ, tránh không được mà hỏi một câu. Tần Lộ lên kế hoạch rõ ràng, ngay cả lời tỏ lộ của bản thân cũng đã nghĩ xong. Kết quả, Triển Lê vẫn làm việc của mình như cũ, không hề có khuynh hướng sẽ mắc câu.

Đây là do đọc sách quá nhiều khiến đầu óc ngu muội đi sao? Tần Lộ rút quyển sách trên giá sách xuống một lần nữa, cuối cùng quyết định dùng chiêu lớn.

Cô lợi dụng lúc nghỉ ngơi khi người làm đưa trà tới, thừa dịp Triển Lê ngồi ở trên ghế sa lon uống trà, cô liền cầm quyển Anh văn "Có tên" mình đã chọn tỉ mỉ đi tới.

"Lúc trước, anh có học đại học ở nước ngoài, nhất định là vốn tiếng Anh rất tốt." Tần Lộ mở sách, đưa tới trước mặt Triển Lê, ngón tay cô có ý chỉ đoạn ngắn có cảnh 18+, "Tôi không hiểu chữ viết ở đoạn này, anh có thể giúp tôi phiên dịch một chút không?"

Hôm đó, cô đặc biệt chọn loại áo cổ rộng, giờ tay, nhấc chân, đều sẽ để lộ cảnh xuân ra bên ngoài.

Ánh mắt Triển Lê không cẩn thận lướt qua cảnh xuân lộ ra bên trong cổ áo cô, hơi quay đầu, ho khan nhắc nhở Tần Lộ. Song, khi tầm mắt của anh dừng lại trên bộ sách, thấy rõ nội dung phía trên thì lại ho khan không ra được, miệng mở rộng hồi lâu mới nói, "Quyển sách này có bản tiếng Trung ở trên web, đại tiểu thư có thể lên web tra một chút."

"Là sao?" Tần Lộ đến gần anh, ngực không rõ vô tình hay cố ý chạm vai anh, dùng giọng nói mềm mại cầu đạo, "Nhưng anh ở chỗ này rồi, anh không thể giúp tôi phiên dịch một chút sao?"

Triển Lê sắc mặt có chút không bình thường, hai tai cũng hơi đỏ lên, Tần Lộ quan sát được đối phương thay đổi, trong lòng biết hấp dẫn, vì vậy thừa thắng xông lên.

"Không bằng tôi thử phiên dịch, anh xem xem tôi phiên dịch có đúng hay không nhé?"

Cô dùng thân thể mềm mại, giọng điệu nhẹ nhàng nhu mì, dán chặt vào Triển Lê, bắt đầu phiên dịch một cách sinh động y như thật, khiến Triển Lê nổi lên lửa nóng triền miên. Ở chỗ mấu chốt, cô vẫn không quên rên rỉ vài tiếng.

Phiên dịch thêm một đoạn nữa, sắc mặt Triển Lê không được ổn lắm, tiếng hít thở nặng nề đã bán đứng anh.

"Anh trai, anh đã làm chuyện như sách miêu tả bao giờ chưa?" Tần Lộ mở đôi mắt ướt sũng, nhìn Triển Lê, thấy anh không có lên tiếng, ánh mắt càng mờ đục, cô gác quyển sách qua một bên, đưa tay mân mê cánh môi mím chặt của anh, nhẹ nhàng cất giọng: "Anh có muốn thử một chút hay không?"

Triển Lê vẫn như cũ, không hề lên tiếng, Tần Lộ tưởng anh chấp nhận, nghiêng người ngồi lên đùi anh, từ từ kề sát môi anh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Động vào nhân vật không nên động

Edit: Mai Anh

Tần Lộ tiến lên, hôn nhẹ lên môi Triển Lê, cô dùng đầu lưỡi một lần lại một lần liếm láp môi của anh, mút lấy cánh môi, đầu lưỡi khẽ cạy hàm răng, thấy anh không chịu mở ra, liền khẽ cắn môi dưới của anh.

Tay cô nhẹ nhàng cởi cúc áo anh, luồn vào bên trong áo, vuốt ve lồng ngực rắn chắc của anh. Anh gầm lên một tiếng, bắt đầu đáp trả cô.

Chuyện về sau chính là thuận lý thành chương, Tần Lộ đổi tư thế, dạng chân đến trên người anh, đẩy quần áo của anh xuống, lộ ra lồng ngực nhẵn bóng.

Cô vuốt ve nơi ẩm ướt ấy, đem gương mặt dán vào ngực anh, theo văn lý liếm hôn da thịt của anh, hai tay vẫn không ngừng sờ soạng bộ ngực đó, cũng thuận đà xâm nhập vào bên trong tay áo, vuốt ve cánh tay của anh.

Ngực Triển Lê phập phồng liên tục, phía dưới dần dần cương lên. Tần Lộ đưa đầu lưỡi vòng vài vòng lên bấp thịt trên bụng anh, một vòng lại một vòng dọc theo người hướng lên ngực anh. Cô cúi đầu, ngậm chặt một cái, mút vào, cho đến anh bật ra tiếng gầm đầy dục vọng mà khó khăn nén xuống.

Cô nửa ngồi dậy, thả tóc xõa ra rồi cởi quần áo trên người xuống, ngực dán chặt lồng ngực anh, đặt tay của anh để ở ngang hông mình, hôn bờ môi của anh, nhẹ lắc lắc hông chậm rãi cọ xát nơi đó.

Triển Lê mắt sáng hé mở, gò má ửng lên, trên trán đầy đặc mồ hôi hột, đôi môi khẽ run lên, hơi thở càng thêm nặng nề.

"Anh... Anh... Phía dưới ướt." Tần Lộ bày ra bộ khó chịu, kéo tay của anh hướng xuống phía dưới nơi tư mật của mình. Anh đột nhiên một lát người đem cô áp đến trên ghế sa lon, giữ lấy khuôn mặt của cô điên cuồng hôn lên.

Anh dùng sức mút lấy, ở cổ của cô còn lưu lại dấu hôn nồng nặc như đóng dấu. Bàn tay không an phận mon trớn cơ thể cô, giống như dã thú bị bỏ đói lâu năm.

Bụng dưới Tần Nguyệt truyền đến một cổ cảm xúc vừa nhức nhối lại tê dại, hạ thể không tự chủ được tiết ra chất dịch lỏng..

Anh tách hai chân cô ra, cởi chiếc quần cuối cùng, hạ thân dán tới đây, vật nam tính nóng rực như than chĩa thẳng vào tâm động.

Triển Lê hôn có chút dã man, không có chương pháp gì, Tần Lộ cảm giác anh có giống như mới hôn lần đầu tiên, vì vậy chủ động dang hai chân của mình, cầm lấy cái đó của anh, kề sát miệng hang.

Tiểu Triển Lê lớn hơn so với cô tưởng tượng rất nhiều, cho nên cô có chút khó khăn dung nạp anh vào bên trong, mới vừa thỏa mãn liền thở dài một tiếng, đối phương lại động eo ếch, hung hăng kéo ra rút vào.

Vật đàn ông thô ráp đó không đi vào bên trong hoàn toàn, lấp đầy cô, cảm giác tê dại từ nơi giao hợp lan ra, con đói khát áp đến, Tần Lộ vận vẹo thân thể cố để cho vật đó vào sâu hơn, bên trong chặt kín, hai cơ thể hòa làm một.

Rút ra, đâm vào, lại rút ra... Triển Lê không có lực độ cùng tốc độ cũng đang gia tăng. Tần Lộ bị đâm đến không thở nổi, thân thể mềm nhũn, cuối cùng cũng leo được tới đỉnh.

Kịch liệt vận động, tùy ý hoan ái, buổi chiều hôm đó, Tần Lộ có ý câu dẫn anh, hai người biến đổi tư thế, ở trong thư phòng thử đủ các loại OXXX; Triển Lê bắn ba lượt, mà Tần Lộ không nhớ ra mình đạt được khoái cảm nhiều lần.

Khi đó Triển Lê không có quý dị như bây giờ, còn có thể chiều theo ý Tần đại tiểu thư, động tác ôn nhu hơn. Tần Lộ vừa hưởng thụ vừa nghe lời luân động theo tiết tấu của anh. Sau khi hài lòng cùng anh kí kết quan hệ pháp hữu, về nhà liền cảm thấy không đúng.

"A Lê ở lại cùng nhau ăn cơm đi."

Tần Luyện mở miệng giữ Triển Lê ăn cơm tối, Triển Lê gật đầu đáp ứng. Tần Lộ nghi ngờ nhìn cha mình, lại nghe đối phương mở miệng nói: "Buổi chiều có việc phải đi gấp, quên giới thiệu các con biết, Lộ Lộ, đây là Triển Lê, con trai của dì Tiểu Thanh."

Dì Tiểu Thanh? Người hàng năm đều có mặt trong danh sách Forbes Rich List Lê Thanh?!

Tần Lộ kinh ngạc miệng mở to tới mức có thể nhét vừa quả trứng gà, sau một hồi mới nhìn cha cô nói: "Con tưởng anh ta là phụ tá cha mới nhận thêm."

"Nói linh tinh gì thế?" Tần Luyện cười cắt lời Tần Lộ, "A Lê lúc nào cũng ở nước ngoài, cha dưỡng của thằng bé cũng là người ngoại quốc, không hiểu mấy về lĩnh vực buôn bán trên thị trường. Hai năm qua dì Tiểu Thanh của con muốn làm ăn ở Trung Quốc, cho nên mới đưa A Lê tới đây cùng cha học tập một chút..."

Tần Lộ quay đầu, kinh ngạc nhìn Triển Lê, thấy trong mắt đối phương dường như không được vui vẻ, lúc này mới ý thức tới, nàng động vào kẻ không thể động rồi.

Suốt bữa cơm tối, Tần Lộ ăn với tâm trạng thấp thỏm lo âu, thật vất vả mới chờ được Triển Lê cùng Tần Luyện dùng cơm xong, Tần Lộ thừa dịp Tần

Luyện đi nhận điện thoại, liền rút chén trà, đưa tới trước mặt anh.

"Đại tiểu thư đây là?" Triển Lê cau mày nhìn nàng.

"Anh Lê..." Tần Lộ thực sự không quen gọi tiếng Lê ca ca, vì vậy đổi cách gọi, "Lê thiếu, hai ngày nay tôi cứ nghĩ anh là phụ tá của cha tôi, có gì đặc tội, mong Lê thiếu bỏ qua cho."

Tần Lộ nói xong, cúi đầu không dám nhìn xem thái độ của Triển Lê.

Cũng không biết trải qua bao lâu, đợi đến khi đại tiểu thư cô đây quá nóng lòng, muốn trực tiếp hỏi đôi phương muốn như thế nào mới có thể quên đi chuyện xảy ra hồi chiều thì đôi phương lại nâng chén trà lên.

Khi đó Tần Lộ khờ dại cho là Triển Lê đã cho qua chuyện này.

Cho đến hai năm sau, khi Tần Lộ đính hôn với Hoa Thần - người thừa kế nhà họ Hoa, Triển Lê bắt ngờ cùng cha dượng của mình tới công ty ở Trung Quốc, gặp lại Tần Lộ, cô mới hiểu, thì ra chuyện này vẫn chưa xong.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Muốn ở cửa hàng áo cưới thử hay không?

Edit: Twinsyl

Tần đại tiểu thư mười tám tuổi bắt đầu chơi đùa với đàn ông, khi đến tuổi lập gia đình, thanh danh đã không làm sao dễ nghe.

Trong vòng lẩn quẩn của đám thiếu gia công tử nhà giàu, đều đã đối với tính tình kiêu căng, phóng đảng của Tần Lộ sợ hãi tránh còn không kịp. Tần Lộ không còn cách nào khác, sau cùng đành phải nghe sự an bài của gia đình cùng với người thừa kế tương lai của Hoa gia Hoa Thần đính hôn.

Nói ra, Hoa Thần cũng là cái dạng thiếu gia đào hoa, chơi đùa phụ nữ so với Tần Lộ chơi đùa đàn ông chỉ nhiều không ít. Bất quá đôi phương khiêm tốn, lại bởi vì nguyên nhân khác, thanh danh trái lại so với Tần Lộ dễ nghe hơn rất nhiều.

Trong cửa hàng áo cưới, đèn chùm pha lê rủ xuống, ánh đèn dịu nhẹ làm không khí thêm phần lãng mạn, tấm thảm dày lót dưới nền làm cho người ta cảm giác giống như dẫm lên những đám mây. Tần Lộ mặc áo cưới được thiết kế riêng từ hai tháng trước vừa được đưa về, đứng ở trước mặt Hoa Thần.

"Đẹp không?" Tần Lộ hỏi Hoa Thần.

"Ừm." Hoa thiếu gia ngồi ở trên ghế sofa, nhàn nhạt ừ một tiếng, cũng không ngẩng đầu lên nhìn.

Tần Lộ hận nhất chính là loại người này luôn làm ra vẻ không chút để ý, nhìn giống như không tình nguyện cực kỳ bất đắc dĩ, nhưng so với mấy vị thiếu gia thích chơi bời lêu lổng khác, Tần Lộ cảm thấy được ít nhất Hoa Thần vẫn lại là một lựa chọn tốt, vì thế cắn răng nhìn xuống muốn cảm giác kích động muốn xông lên đánh người, hít vào một hơi, đi đến bên cạnh anh ta ngồi xuống, "Hoa Thần, anh mau đi thử lễ phục của anh đi."

Hoa Thần bị ngữ khí của cô làm cho nổi da gà, lúc đang muốn đứng lên đi thử y phục, điện thoại chợt vang lên. Anh ta sau khi đi nghe cuộc điện thoại kia trở về, liền đối với Tần Lộ mở miệng nói, "Tôi còn có việc cần xử lý, một hồi để cho lái xe đưa cô trở về đi."

Tần Lộ lộ rõ vẻ không vui, Hoa Thần rõ ràng nhìn thấy nhưng cũng mặc kệ, lập tức đi ra cửa, lúc ra tới cửa mới lại quăn lại một câu, "Nơi này có số đo của tôi, hẳn không sai."

Tần đại tiểu thư trong lòng khó chịu, thuận tay liền hất đổ khay trà mà nhân viên phục vụ bưng đến.

Quản lý thấy thế, vội vàng chạy tới, một mặt giúp đại tiểu thư lau nước trà dính lên người, một mặt đau lòng nhìn bộ áo cưới được thiết kế tinh xảo bị nước trà bắn tung tóe lên. Mở miệng khuyên đại tiểu thư trước nên đi thay quần áo.

Tần Lộ con giận còn sót lại chưa tiêu hết, quay đầu liền hướng phòng thử áo mà đi, nhưng mà đuôi váy của cái áo cưới này lại nặng, bước chân cô đi quá mau, mới đi ra vài bước đã bị vấp, liền ngã nhào trên đất.

Quản lý quá sợ hãi, vội vàng đi đỡ Tần Lộ, nhưng đã có người ở phía trước vươn tay đỡ cô.

Tần đại tiểu thư trật chân, vừa muốn đứng dậy mắng chửi người, lại thấy rõ ràng người tới đỡ cô thời khắc đó liền nuốt lời muốn nói trở vào bụng.

"Triển Lê?! Anh như thế nào lại ở trong này."

"Đi ngang qua nơi này nhìn thấy đại tiểu thư, cho nên vào trong này xem thử."

Tôi thật đúng thời điểm!

Sau chuyện xảy ra ở trong thư phòng lần trước, Tần Lộ cảm thấy cực kỳ xấu hổ, luôn cố ý tránh mặt Triển Lê, mà Triển Lê cũng bận rộn với việc kinh doanh, không có thời gian đi tìm Tần Lộ gây phiền toái, cho nên hai người rất ít đụng mặt nhau.

Đột nhiên ở nơi này đụng mặt nhau, lại còn ngay lúc chính mình ngã sấp xuống đất, Tần Lộ cảm thấy được có chút mất mặt, đưa tay liền muốn đẩy đối phương ra.

Nhưng mà cô vừa mới động, chỗ mắt cá chân liền truyền đến một trận đau đớn đến toát mồ hôi lạnh - - trật chân rồi.

"Nghe nói đại tiểu thư gần đây đính hôn, đi cùng vị hôn phu của cô sao?" Triển Lê nhìn chung quanh, cũng không rõ là không biết hay vẫn lại là cố ý, kéo Tần Lộ lên chạm vào chỗ đau của cô.

"Một mình tôi tới đây." Tần Lộ không muốn cùng Triển Lê nói nhiều, quay đầu nhìn quản lý đang chạy tới, "Đờ tôi đi đến phòng thử áo."

Quản lý lập tức đưa tay qua, Triển Lê lại cầm tay cô không chịu buông ra, rồi nhìn chăm chăm vào vị quản lý thân hình nhỏ nhắn cùng với giày cao gót cô ta đang mang trên chân, "Vẫn lại là để tôi đỡ cô đi thì tốt hơn, tránh để một hồi lại té ngã."

Quản lý vốn sợ Tần đại tiểu thư, gặp Lê thiếu tự mình nói ra như vậy, liền thuận thế thu tay về, để cho Triển Lê đỡ Tần Lộ đi vào phòng thử áo.

Phòng thử áo của cửa hàng áo cưới rất lớn, Triển Lê đem Tần Lộ đỡ đến trên ghế sofa, cúi người, nâng chân cô lên xoắn nắn một hồi, rắc rắc một tiếng giúp cô chỉnh lại gấu cổt.

Tần Lộ đau đến thét chói tai, phục hồi tinh thần lại cắn răng nói một câu "Cảm ơn!"

"Đại tiểu thư muốn như thế nào cảm ơn tôi?" Triển Lê như có như không nhìn cô, "Giống ban đầu ở thư phòng Tần gia sao?"

Tần Lộ không dự đoán được Triển Lê có thể nói ra những lời như vậy, nhất thời bị sặc không nói được gì. Sừng sốt hồi lâu, mới quay đầu nói, "Lê thiếu vẫn là không nên nhắc lại chuyện trước đây, tôi bây giờ đã đính hôn rồi."

"Ngay cả việc thử áo cưới cũng không muốn đi thử cùng cô, đàn ông như vậy, đại tiểu thư cô vẫn muốn kết hôn cùng sao?"

Lời của Triển Lê nói ra làm Tần Lộ không phản bác được, cô đứng lên, tính toán cách anh xa một chút, đối phương lại tiếp sát cô, dán ở bên tai cô mở miệng nói: "Đại tiểu thư nghĩ muốn hay không thử xem?"

"Cái gì?"

"Trong tiệm áo cưới."

"Anh..." Nhìn Triển Lê khuôn mặt càng ngày càng tiếp sát cô, Tần Lộ chỉ cảm thấy như ngàn vạn con ngựa trên thảo nguyên xanh thẳm đang chạy như điên hướng về phía mình, khẩn trương quay đầu, cười nói, "Lê thiếu thực biết nói đùa..."

"Nói đùa?" Anh hừ lạnh một tiếng nở nụ cười, rồi bỗng nhiên bắt lấy hai cổ tay của cô hướng hai bên tách ra. Môi hồng nhuận của anh không chút khách khí lướt qua môi cô, ở trên mặt cô khẽ hôn một cái.

Tần Lộ bị ấn tẹt đầu hũ, lông mày nhỏ nhắn nhíu chặt lại, phẫn nộ nhìn Triển Lê.

"Tôi chỉ nghĩ muốn nói cho đại tiểu thư biết tôi không phải đang nói đùa."

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Như vậy càng kích thích phải không?

Edit: banhocminh99

Triển Lê nói xong, nhanh hơn cô một bước dùng nụ hôn nóng bỏng nuốt toàn bộ lời nói của cô xuống. Anh nghiêng đầu, dán đôi môi lên môi cô khẽ cọ. Chỉ một lúc sau, đôi môi ẩm ướt cạy mở hàm răng cô, đầu lưỡi người đàn ông mạnh mẽ đẩy đưa trong khoang miệng.

"Anh điên rồi..."

Tần Lộ không ngờ anh đột nhiên hành động, vừa muốn mở miệng ngăn cản thì đã bị anh nắm bắt thời cơ, đầu lưỡi thâm nhập thật sâu, quán lấy đầu lưỡi cô.

Hai năm không gặp, nụ hôn của Triển Lê đã không còn bị động như năm đó, đầu lưỡi của anh tùy ý rong ruổi trong khoang miệng cô. Đôi mắt anh híp lại một nửa, dùng sức hôn cô, tựa như tình cảm mãnh liệt quen thuộc của người yêu cũ.

"Lúc trước chính là đại tiểu thư dạy tôi mà." Người đàn ông vừa hôn vừa dùng tay kéo khóa áo cưỡi phía sau lưng cô.

"Ừm---- "

Tần Lộ bị hôn đến nỗi đầu óc choáng váng, nhân lúc anh cúi đầu kéo quần áo của cô ra tham lam hít thở. Cô giương mắt nhìn người đàn ông trước mặt, thấy trên gương mặt anh tuần của anh là một đôi con ngươi đen lóe lên ánh sáng bất định, không thể hiểu ý tứ ẩn sâu bên trong đó là gì.

Mẹ nó, lúc trước làm sao mà cô lại không có mắt nhìn, đi nhận một nhân vật nguy hiểm như vậy làm tiểu thím tươi mà chơi đùa.

Tần Lộ không biết tới cùng là Triển Lê muốn làm gì, lại không dám kêu to khiến nhân viên bên ngoài biết được, đành phải kìm nén kích thích muốn nổi giận, thấp giọng hỏi anh: "Rốt cuộc thì anh muốn như thế nào?"

"Đại tiểu thư nói xem?" người Triển Lê tản ra mùi đàn ông khi động dục, biểu tình vừa hưng phấn vừa nguy hiểm.

Anh nghiêng đầu nhìn cô một hồi, sau đó ánh mắt rơi xuống bộ ngực vì bị anh kéo khóa mà phần phía trên lộ ra trần trụi.

Áo ngực màu trắng vừa vịn ôm chặt lấy hai bầu ngực trắng nõn hoàn mỹ, lộ ra khe ngực sâu ở giữa, làn da cô trắng mịn bóng loáng.

Làm thật? Không! Có lẽ anh chỉ muốn dọa cô mà thôi?

Nghĩ như vậy, Tần Lộ cảm thấy mình không nên để thua khí thế, cô đứng thẳng người, để Triển Lê tùy ý đánh giá mình. Thậm chí cô còn nâng mắt nhìn thẳng anh, ánh mắt quyen rũ sáng lên giống như khiêu khích.

Triển Lê thấy vậy cười cười, lập tức tháo cà- vạt ném sang một bên, bắt đầu cởi quần áo của chính mình.

Cơ ngực và cơ bụng trắng kiện đẹp dễ theo từng chiếc cúc áo được cởi bỏ lộ ra bên ngoài, bắp thịt cân xứng nổi lên theo động tác gọi cảm của anh mà chuyển động, phía dưới cơ ngực khí phách kia chính là cơ bụng sáu múi xếp thành hàng thẳng tắp...

Nói thật ra, Hoa Thần tuy là công tử đào hoa, cùng Tần Lộ đính hôn nhưng sau đó không hề chạm vào cô. Tần Lộ đã lâu không được nếm thử vui thích trên thân thể rồi. Đột nhiên nhìn thấy dáng người khêu gợi của Triển Lê, cô cảm thấy thân thể có chút nóng lên, trong đầu không khỏi nhớ về sự việc lúc trước giữa thư phòng.

Cuối cùng Tần Lộ không nhịn được dời mắt, không dám tiếp tục nhìn xuống. Vừa mới thất thần một lúc, Triển Lê lại đã đi tới, vuốt ve phía sau lưng cô, bàn tay đi xuống chụp lên cặp mông tròn của cô, dán chặt vào người mình: "Bây giờ đại tiểu thư đã biết tôi muốn làm gì chưa hả?"

"Lê thiếu, đủ rồi!" Rốt cục Tần Lộ không nhịn được, vùng vẫy nghiêng đầu đi, làm anh hôn lên phần cổ sau gáy cô, một trận tê dại từ cái cắn khê của anh truyền đi khắp toàn thân, khiến cô tỉnh tê run rẩy.

"Đủ rồi?" Anh mạnh mẽ bắt cô ngẩng đầu, buông lỏng cô ra, quay người cô lại phía chiếc gương thủy tinh trong phòng thử đồ: "Đại tiểu thư cho rằng bộ dạng đói khát của mình lúc này là đủ rồi?"

Anh đứng sau lưng cô, giữ chặt cơ thể của cô, bắt cô nhìn chăm chăm thân thể của mình ở trong gương đã bắt đầu đỏ ửng, kéo áo ngực màu trắng của cô xuống dưới, giải phóng hai bầu ngực trắng đầy đặn. Bàn tay to chụp lên ngực cô, vuốt ve đầu vú khiến nó cứng rắn, "Nơi này của đại tiểu thư không nói như vậy."

Tần Lộ vừa thẹn vừa cáu, cô sợ nhân viên cửa hàng ở bên ngoài nghe được, vừa tránh tay của anh, vừa dè thấp tiếng quát: "Lê thiếu anh điên rồi sao, đây là cửa hàng áo cưỡi!?"

"Thì đã làm sao?" Anh cười cô, ngón cái ái muội dè hai đầu vú xoay vòng, vuốt ve khiến chúng càng thêm căng cứng. Như vậy càng kích thích phải không?"

Khoái cảm theo hai đầu vú cuốn sạch thân thể, chuyển xuống bụng dưới, dâng lên khoái cảm quen thuộc, cô khê ngậm, bắt lấy hai tay rắn chắc của anh, uồn thẳng lưng lên.

Anh cười nhẹ, cúi đầu, nâng cao bầu ngực, há miệng ngậm chặt đầu vú bên phải của cô, tận tình hút, liếm, cắn, thậm chí còn dùng răng nanh cọ lên nhũ hoa cứng rắn, hơi hơi nâng lên.

Cô thở sâu, không đành lòng nhìn nhắm mắt lại.

"Thoải mái không?" Anh yêu thương hai bầu ngực như nhau, thay phiên hút liếm, mãi đến khi hai quả đồi đều sưng lên run rẩy, cao ngất đến mê người.

Rốt cục cô cũng đầu hàng, hé mở mắt, áo cưỡi dưới thân đã bị kéo tụt xuống mặt đất.

Anh đỡ cái eo nhỏ của cô để cô không bị ngã, thân hình cao lớn đứng giữa hai chân cô, cởi bỏ quần huấn luyện dã ngoại của chính mình, lấy ra nam căn vì cô mà đang bùng bùng phấn chấn, to lớn đáng sợ.

Mũi nhọn của vật nóng bỏng kiên định xâm nhập vào khe hông cô. Bụng dưới của anh gắt gao đặt trên hai hông đầy đà của cô từ phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Cầu xin tôi sao, vậy gọi tên tôi đi

Edit: Twinsyl

Phần eo của Tần Lộ tương đối cao, lúc này lại đi giày cao gót, cự long cao lớn của Triển Lê, vừa lúc đụng vào khe hẹp bí ẩn giữa hai chân cô.

Ngăn cách một lớp tất chân mỏng manh cùng quần lót, dương vật cứng rắn nóng hổi của Triển Lê chen lách vào giữa hai chân thon dài của cô.

Tần Lộ nhìn thấy tư thế của hai người hai người phản chiếu lên tấm kính kia, mặt liền nóng lên như phát sốt, "Đừng đùa, đủ rồi!"

"Đại tiểu thư đây là mời tôi đi vào sao?" Triển Lê cố ý xuyên tạc ý tứ của đối phương, tiếp tục giữ chặt eo.

Hai bắp đùi cùng cái hông mềm mại, dưới sự chèn ép mạnh mẽ, rõ ràng cảm nhận được sự xâm chiếm xa lạ của dương vật. Thô to, cứng rắn, nóng rực, da thịt non mềm ngăn cách bởi lớp tất chân mỏng manh kia gần như cảm giác được hình dáng của nó càng làm cho cô hưng phấn.

Nhiệt nóng từ bụng dưới của Tần Lộ dâng lên. Bị quy đầu thô to nóng bỏng gắt gao áp chặt ở cửa mình, không tự chủ co rút lại, dịch mật theo bản năng chảy ra ngoài, làm ướt quần lót dưới tất chân.

"Đại tiểu thư muốn sao?" Anh xấu xa hỏi cô, đem vật nam tính cứng rắn kia ngăn đặt ở tiểu huyết ướm át đỏ bùng đang không ngừng run rẩy của cô, ngón tay bao phủ lấy bộ ngực mềm mại mà vuốt ve.

"Không... Muốn... Không muốn!" Động tác toàn thân xụi lơ không chút sức lực, lời nói cự tuyệt bởi vì khoái cảm mà biến thành rên rỉ.

Triển Lê cười cười, đem người Tần lộ xoay lại, áp đảo trên tường, phần eo của anh điên cuồng dùng lực một cái, mạnh mẽ thật sâu lấp đầy mật huyết nhỏ hẹp, dục long thô dài cứng rắn toàn bộ xâm nhập vào bên trong cô, không chút nào dư thừa.

Cô nhin không được rên rỉ ra tiếng, tất cả xấu hổ cùng phần nộ vì sự va chạm vào nơi sâu nhất đầy mãnh cảm của cô khi đó, toàn bộ đều tan biến.

Thật lớn... Cứng quá... Cô cảm giác chính mình cũng bị căng nứt, nhưng vô vàng khoái cảm kia lại làm cô muốn để cho anh thật sự đắm hồng, tiếp tục hành hạ cô.

"Thích không? Đại tiểu thư?" Hai tay anh không ngừng xoa bóp cặp ngực nở nang của cô, phần eo không ngừng luật động mạnh mẽ, mỗi một lần đều đã đâm xuyên tới nơi tận cùng bên trong cô, thẳng đến thành tử cung làm cô khó nhin vận vẹo.

Cô đắm chìm trong dục vọng đến thần hồn điên đảo, bàn tay to lớn của anh bắt lấy bộ ngực của cô mà thường thức, làm cô nhin không được trầm thấp rên rỉ thành tiếng.

"Đem chân mở lớn hơn nữa, mở mắt ra xem tôi như thế nào chơi đùa chỗ đó của cô." Anh cúi đầu thờ gấp, ra sức ở tiểu huyết chặt hẹp của cô không ngừng tiếng lên, anh cắn lỗ tai cô.

Cô hơi hơi mở mắt ra, cơ bụng quặn rũ, cùng gấu eo luật động, bắp thịt lòi ra kia không ngừng va chạm nhịp nhàng tạo ra cảm giác làm say lòng người, mang cho cô một loại mỹ cảm đắm mị.

Bắp thịt toàn thân anh khỏe mạnh lồi lõm góc cạnh rõ ràng, cân xứng sắp xếp cùng một chỗ, nhìn qua có vẻ gọi cảm lạ thường, mà côn thịt cường tráng dưới bụng kia, thật to thâm sâu cắm vào tiểu huyết của cô, dục vọng trương lớn, đang điên cuồng chinh phục mọi góc ngách trong cơ thể cô.

Khoái cảm dâng trào làm Tần Lộ phát ra tiếng rên rỉ từ trong cổ họng, cô ngẩng cổ, vô lực ngã vào trên bờ vai rắn chắc của anh, hai tay bám vào tường, nửa người dưới cùng anh chặt chẽ gắn kết lại.

Anh kéo một chân không còn chút sức lực nào của cô đặt trên lưng mình, hạ thân ngang ngược đánh phá vào miệng nhỏ mềm mại, ra sức va chạm, gần như là hút ra toàn bộ, lại mãnh liệt đâm sâu vào, mỗi một lần đều nặng nề va chạm vào chỗ sâu nhất đầy mãnh cảm kia của cô.

Cô cắn chặt môi mình, toàn thân kịch liệt run rẩy, eo nhỏ nghĩ muốn vận vẹo phối hợp cùng anh, lại bị anh dùng lực áp chế lại, không thể động đậy chỉ có thể do anh tùy ý tiến công.

"Sảng khoái sao?" Anh nhỏ giọng khàn khàn hỏi, ngón tay đột nhiên tìm được tiểu hạch của cô ấn xuống một cái.

"A..." Cô mạnh hít vào, lại quật cường lắc đầu, tiểu huyết giật giật càng thêm xiết chặt, khoái cảm đem cô triệt để phá vỡ.

"Còn thế này..." Xâm nhập trong cơ thể cô tàn sát bữa bãi. Anh cúi người cắn đầu vú cô, mãnh liệt đòi hỏi, eo không ngừng va chạm kịch liệt, liên tiếp đem cơn thịnh vô cùng to lớn đâm sâu vào trong tử cung của cô.

"A..." Cô suýt nữa thất thanh thét chói tai, toàn thân run run nhanh chóng co rút, "Không muốn..." Quá nhiều khoái cảm dâng trào làm cô không cách nào kiềm chế được nữa, "Không được... Cầu xin anh... Rồi..."

"Cầu xin tôi sao, vậy thì gọi tên tôi đi." Anh hài lòng cười nhẹ, càn quấy tại cửa huyết non mềm, lần nữa khiêu chiến làm cô phóng đảng cực hạn, "Xiết chặt thêm một chút, uh'm." Lên tiếng gầm thét, anh bắt lấy nơi mềm mại của cô, làm cho cô càng vận vẹo nhanh hơn.

Cô bị tốc độ điên cuồng kia cùng lực độ mạnh mẽ chinh phục, đè thấp thanh âm, đè thấp thanh âm, phóng đảng kêu khóc, "Nhẹ chút... Triển Lê... A... Không muốn... Triển lê... A a..."

Đầu óc từ từ trống rỗng, chỉ còn lại khoái cảm mãnh liệt một trận lại một trận cọ rửa thân thể của cô, Tần Lộ gọi tên Triển Lê, rốt cục đặt đến đỉnh điểm của sự sung sướng.

Cảm nhận được bên trong hoa huyết giật giật, Triển Lê liên tục đánh phá đến đỉnh, anh phóng túng ép cô đạt được cao trào, điên cuồng đâm chọc mãi cho đến khi anh cảm giác từ xương sống truyền một loại khoái cảm như chết đi, bắp thịt toàn thân căng cứng, gầm thét ở trong cơ thể cô xuất tinh.

Tần Lộ bị tinh dịch nóng bỏng kia làm cho kích thích lại giật giật một hồi trong cơn cao trào.

Lại một lần phóng đảng, Tần lộ quả thực có chút sợ hãi Triển lê người này rồi. Mà về hôn sự của cô cùng Hoa Thần, cũng bởi vì Triển Lê ở trước mặt Tần Luyện bóng gió nói một câu "Lần trước con nhìn thấy đại tiểu thư một mình ở cửa hàng áo cưới thử áo cưới" cho nên bị hủy bỏ.

Đối với việc hôn sự bị hủy bỏ, Tần Lộ thật ra cũng không cảm thấy có gì đáng tiếc, bởi vì không qua bao lâu, Tần Luyện lại giúp cô lựa chọn một vị hôn phu khác.

Chỉ là, Tần Lộ không ngờ rằng, lại vẫn là vì Triển Lê, hôn sự này lại một lần nữa thất bại

Bạn đang đọc truyện *Vô Quýt Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phạm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Không bằng 3P

Edit: Dương Lam

Rút kinh nghiệm từ lần đầu tiên, lần thứ hai Tần Luyện tìm cho Tần lộ không còn là Hoa gia môn đăng hộ đối gì nữa mà là tập đoàn Tần Thị từ nước ngoài trở về

Kể từ khi quen Hoa Thần hành động của Tần Lộ có chút thu lại, từ nước ngoài trở về Tường Lương không rõ ràng chuyện gì, còn chưa tới kịp nhìn Tần Lộ liền bị Tần Luyện tạo cái lỗ để làm con rết

Gia đình hoàng hoàng tướng mạo xuất chúng tính khí ôn hoà, Tần lộ đối với người này Tần Lộ có chút ưng ý. Hai người cũng định thử yêu, Tần Lộ đi đâu cũng dẫn theo Tường Lương, để Tường Lương có thể hoà nhập vào cuộc sống của cô tốt hơn, sau này cịn dễ thương lượng một chút

thấy Tần lộ nhận thật, cũng không dám loạn nói giỡn, lại không dám lăm mồm với Tần Lộ về chuyện lúc trước.

Tần Lộ đang định lấy lòng cũng không tốn thời gian, vẫn có thể gặp được Triển Lê

Này là một ánh nắng tươi sáng ngày, Azaz thuật cỡi ngựa Câu Lạc Bộ chuồng ngựa trong, Tần lộ một thân quần jean, giày cao, áo sơ mi trắng, chậm rãi mà dẫn dắt Tường Lương chọn ngựa

Sắc thái riêng giá cả đắt giá tinh khiết máu ngựa ở hai bên hoặc hướng về phía cô phun khí hoặc cúi đầu ăn thức ăn gia súc, Tần lộ chỉ nhìn vào một con ngựa đen rồi nói với Tường Lương

"Đây là England tinh khiết máu mã, là thành Sema trên trận Thường Thắng mã loại, bất quá người lần đầu tiên tới, ta đề nghị người trước tiên thử một chút nó bên cạnh này con nâu đỏ màu con ngựa mẹ, nó sẽ ôn thuận một chút..."

Hai người chọn ngựa tốt, lôi kéo dây cương ra khỏi chuồng ngựa, chốt, một tiếng tiếng huýt gió vang lên. Sau lưng truyền đến một trận vó ngựa chạy trốn thanh.

"Tần đại tiểu thư ——" vó ngựa vội vàng dừng, Lâm thiếu động tác lưu loát từ vẫn chưa hoàn toàn dừng lại thốt ngựa thượng xuống tới, dắt ngựa tới đây cùng Tần lộ lên tiếng chào hỏi, nhìn Tần lộ bên cạnh Tường Lương, "Đây chính là bạn trai trong truyền thuyết của Tần tiểu thư sao?"

Tường Lương không phải là tiểu thịt tươi, cũng không phải là công tử ca, đối với Tần lộ cái người, trong lòng suy đoán nghị luận hơi nhiều, chẳng qua là không dám nói ở Tần Lộ trước mặt. Lâm thiếu lần đầu tiên nhìn thấy Tường Lương, ánh mắt không che dấu chút nào của mình tò mò.

Tần lộ dùng ánh mắt cảnh cáo hoàn Lâm thiếu không nên nói chuyện lung tung, lúc này mới giới thiệu hai người biết, vừa dứt lời, chốt liếc về phía sau hấn cỡi ngựa đi tới một bóng dáng, chân mày không khỏi súc lên, "Lê ít cũng tới?"

Lâm thiếu gật đầu một cái: "Lê ít thuật cỡi ngựa không tệ nga, đại tiểu thư có muốn hay không so một vòng?"

Từ sau chuyện xảy ra ở tiệm Áo cưới Tần Lộ có chút sợ khi thấy snh trong giờ phút này, cũng chẳng còn muốn cưỡi ngựa, lúc này muốn mang theo Tường Lương đi, lại thấy Triển Lê cỡi ngựa tới đây, ánh mắt nhìn Tường Lương mấy lượt, "Lâm thiếu còn là đừng khi dễ người."

Triển Lê công quang, ngồi ở hiên ngang mạnh mẽ, tư thế oai hùng tuần mã trên, một đôi mắt thâm thúy nhìn Tần lộ: "Cùng nữ nhân cùng tay mới so, thắng lại có ý gì."

Thắng không có ý nghĩa, này thua nên có ý tứ chứ.

Tần đại tiểu thư khác không được, sống phóng túng nhưng là không gì không giỏi, Sema trên trận, nàng luôn luôn đều là Độc Cô Cầu Bại, hiện tại bỗng dưng nghe được Triển Lê nói như vậy, Tần lộ suyết nữa tại chỗ nổ mao, cô nhìn Tường Lương trong tay dắt lấy ngựa, lưu loát lên ngựa, thay đổi đầu ngựa, xoay người quay đầu lại nhìn Triển Lê: "Lê ít vừa nói như vậy, vậy tôi sẽ cưỡi cho Anh xem."

Tần lộ tự nhận thuật cỡi ngựa siêu quần, cũng không có thay ngựa, cỡi một đầu ôn thuận con ngựa mẹ định cùng Triển Lê đấu, không ngờ Triển Lê thuật cỡi ngựa cao siêu, Tần đại tiểu thư thua có chút khó coi.

Màu đen tuần mã vọt tới điểm cuối, bị hồ mặt bụi Tần lộ lại chạy một trận mới dừng bên Triển Lê "Tôi muốn đổi con ngựa cùng anh so một vòng tài."

Triển Lê hừ cười một tiếng, "Có thể."

Tần Lộ lật người xuống ngựa, mới vừa tính toán đi dắt mình này con England tinh khiết máu mã, rồi lại nghe Triển Lê mở miệng nói: "Vừa là tranh tài, luôn luôn có chút tiền mới phải."

Tần Lộ không phản đối: "Lê ít người nghĩ muốn cá tiền?"

Triển Lê cư cao lâm hạ, thần sắc mập mờ nhìn Tần Lộ, Tần Lộ cơ hồ muốn giận dữ mắng mỏ "Anh chó hòng mơ tưởng" liền quay ra chuyển ánh mắt, nhìn bên cạnh Tường Lương mở miệng nói: "Đại tiểu thư hôm nay mang này Model không tệ, không bằng cho tôi mượn chơi một đêm?"

"Lê ít tự trọng một chút" cô không rõ là Anh có ý đó hay không, nhưng Tường Lương có chút thay đổi, liền lên tiếng thanh minh: gì mà nam khuôn, đây là bạn trai tôi"

"bạn trai, đại tiểu thư có bao nhiêu bạn trai?" Triển Lê lơ đãng nói tiếp "cô chơi còn không đủ"

"Anh..." Tần lộ đơn giản không muốn nói với Triển Lê

Định kéo Tường Lương đi, Triển Lê lại cười, xuống ngựa đi tới trước mặt cô và Tường Lương nói "nếu cô chơi không đủ chỉ bằng 3P *tốt lắm.

* 3P là hình thức 2 nam+ 1 nữ

Cũng vì Anh mà cô một lần nữa hoảng

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Trêu đùa bằng cây đấm bóp

Nhiều năm nay, Tần đại tiểu thư chưa từng có một người bạn trai đúng nghĩa.

Cô vừa có tiền, vừa có gia thế, dung mạo thì xinh đẹp, có thể nắm tất cả các loại đàn ông ở trong tay. Trong quan hệ nam nữ, cô luôn cao cao tại

thương, chỉ cần bản thân mình có thể hưởng thụ đàn ông là đủ, còn về phần cảm xúc hay sinh hoạt của đối phương thì cô chẳng bao giờ để mắt đến, cô muốn X như thế nào thì người đàn ông đó phải X như vậy, muốn làm với ai thì làm, chẳng cần lo được mất, cũng không cần nhu nhược đòi hỏi sự cầu toàn, thậm chí cũng không cần phải biết chuyện đó là đúng hay sai.

Cô chưa từng nghĩ tới việc sẽ làm bạn gái của ai cả. Tại sao phải làm chuyện vô bổ như thế chứ?

Tần Lộ ngồi ở trên bờ biển, gió biển thổi, cũng không biết mục đích hiện giờ là gì - gia thế của Triển Lê như vậy, tự nhiên lại muốn tìm một người bạn gái?

Chơi chán loại phụ nữ hiện thực nhu mì rồi nên bây giờ muốn thử sức với loại khác sao? Cũng không biết tình cảm của anh đối với cô là gì?

Tần Lộ cảm thấy bản thân mình nên suy nghĩ lại thật kỹ về vấn đề này thì hơn, không nên tự làm rối mình, hít thở một cái thật sâu rồi quay về phòng, thấy Triển Lê đang ngồi ngay trước mặt, Tần Lộ có chút xấu hổ muốn tìm chủ đề để nói chuyện, lại bị anh liếc mắt một cái: "Bây giờ anh sẽ đưa em về."

Máy bay trực thăng bay lên chậm chậm, Tần Lộ đưa mắt đánh giá chân đảo nhỏ bên dưới, thử giả vờ như chưa xảy ra chuyện gì rồi nói chuyện với Triển Lê, nhưng còn chưa kịp nói thì đã thấy anh dường như đang buồn ngủ mà nhắm hai mắt lại.

Sau một giờ bay thì cũng đã về đến nội thành, Tần Lộ có chút mệt nên không tới công ty mà lập tức về Tần gia.

Tối hôm qua bị Triển Lê giày vò, giờ lại ngồi máy bay tận một tiếng đồng hồ nên chân tay của Tần Lộ cứ như bị cắt ra từng mảnh nhỏ vậy. Chỉ cần cử động một chút là lại bắt đầu đau âm ỉ khắp toàn thân.

Cô gọi người giúp việc đến đắp bốp, cô mệt đến mức không thèm tắm mà nằm luôn xuống giường chờ người tới đắp bốp.

Cửa thông gió mở ra, âm nhạc nhẹ nhàng du dương cùng với mùi hương nhang đã được người giúp việc chuẩn bị từ sớm, Tần Lộ nằm úp sấp ở trên giường, bên tai cô là bản nhạc nhẹ nhàng với giai điệu vui nhộn, hương hoa chanh nhàn nhạt bay vào mũi, tới khi có tiếng đập cửa vang lên thì cô đã mơ màng sắp ngủ thiếp đi.

Mơ mơ màng màng mở miệng nói một câu "vào đi", sau đó Tần Lộ nghe thấy tiếng cửa phòng mở ra, rồi lập tức đóng lại.

Nghe tiếng bước chân, hình như là đàn ông, từ trước đến nay Tần Lộ không ngại mấy vấn đề này nên chẳng thèm mở mắt mà lười biếng nói "Ăn Độ cổ pháp**", sau đó điều chỉnh tư thế tiếp tục ngủ.

*: phương pháp cổ xưa của người Ấn Độ

Đệm giường hơi lún xuống, Tần Lộ cảm nhận được người đàn ông kia đang ngồi bên cạnh mình, anh ta đẩy mái tóc dài của cô ra hai bên vai, lộ ra chiếc gáy trắng nõn.

Nhỏ một giọt tinh dầu lên lưng, lập tức bị một bàn tay nóng ấm xoa đều. Da thịt trắng nõn nửa ửng nửa hiện những dấu vết hoan ái sau cuộc yêu vừa rồi, dấu hôn đỏ ngân cùng với dấu ngón tay in rõ lên da thịt, nhìn thật mê người.

Tần Lộ vui đầu vào chiếc gối mềm mại, cảm nhận được người ở phía sau đang cẩn thận xoa bóp da thịt, khoái cảm từ chỗ bị đụng chạm lan truyền khắp toàn thân, đầu ngón tay thô to nhấn mạnh một cái, một lần, hai lần, càng ngày càng kéo dài ra phía trước, đôi ngực no tròn bị bàn tay mơn trớn vành bên ngoài, càng ngày lòng bàn tay càng ôm trọn sự đầy đặn, cuối cùng vênh cao lên vì bị đùa giỡn.

"Uhm... ư...." Tần Lộ không nhìn được mà rên rỉ, âm thanh bị đè nén qua chiếc gối nên nghe không được rõ, như có lại như không.

Cả người trở nên nhẹ bẫng, giống như vô lực ở trong chân không vậy, đôi tay như có ma thuật của người đàn ông vuốt từ đường cong duyên dáng trên người cô, lần lượt dẫn đến nơi mẫn cảm, nhiệt hỏa từ từ tăng cao.

Cách mát xa của hôm nay không giống với ngày thường, Tần Lộ hơi nghi ngờ, nhưng vẫn không mở mắt ra, lòng càng tham lam quyến luyến sự vui sướng này.

Hai ngực cô bị anh ta kẹp chặt trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng nhào nặn, đôi ngực mềm mại tinh tế bị đè ép đến biến dạng, nhũ hoa nhô cao ở giữa hai ngón tay đang kẹp chặt của anh ta.

Không đủ, nhẹ nhàng quá. Cô muốn anh ta dùng sức hơn, dùng sức thật lớn để bóp nặn đôi ngực của mình, tay của đối phương lại từ từ di chuyển xuống bên dưới dò xét, theo đường cong sống lưng động lòng người trượt xuống một đường thẳng, một tay đặt lên mông tròn, một tay lướt xuống chạm đến lông mao dày rậm, ngón tay tách môi hoa đan khớp chặt ra, đầu ngón tay nhẹ nhàng miết mạnh hoa hạch.

"Á...um...a... đang làm gì..." Khó khăn nói ra câu, một giọt mồ hôi nóng rơi từ trên trán người đàn ông xuống khe hở của hoa huyệt, khiến cho thân thể mẫn cảm bên dưới run rẩy. Cánh hoa tinh tế run lên theo mỗi lần đè mạnh hoa hạch.

Người đàn ông không trả lời, hai mắt đen như mực, yết hầu trượt dọc lên xuống, tiếng thở gấp phát ra, không khí trong phòng dường như bị đông cứng lại.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: SPA khác

Ngón tay của người đàn ông nhẹ nhàng vuốt ve hoa mềm mại, chà xát hỏa nhiệt trên đầu ngón tay khiến cho nó càng đứng thẳng lên, bàn tay còn lại xâm nhập tiểu hoa huyết, từ từ xoay tròn rồi chuyển động.

Mật dịch chảy ra, tiểu huyết đối khát hút lấy ngón tay anh ta. Tần Lộ tỉnh ngủ hẳn, ngón tay nắm chặt gối, toàn thân run rẩy.

Từ khi mở mắt cho đến nay, Tần đại tiểu thư đã trải qua tất cả các loại mát xa, nhưng đối với loại mát xa này thì cô chưa từng trải qua.

Dù sao Tần đại tiểu thư cũng rất kén chọn, chẳng có nam nhân viên mát xa nào có thể vừa mắt với cô.

“Bỏ tay ra khỏi chỗ đó.” Tần Lộ lên tiếng ngăn cản, đôi lông mày cao nhẹ run lên cùng với dưới thân đã som dăng lên lửa nóng.

Dường như không cam tâm khi nhìn thấy Tần Lộ vẫn có thể chịu đựng được sự trêu đùa của mình, người đàn ông vờn tay, sau đó lập tức nằm rạp người đè ép lên người cô, hỏa nhiệt vĩ đại chà sát chạm với miệng hoa huyết, trên đỉnh đã sớm chảy ra chất dịch trắng, cứng rắn chọc vào tiểu hạch nhỏ hình tròn của cô.

“Anh đang làm gì vậy? Không muốn sống nữa sao?”

Tần Lộ tức giận, lúc này cô muốn đứng dậy ngay lập tức, người đàn ông phía sau động thân một cái lập tức tiến vào bên trong cm hai tay đè chặt đôi tay đang vùng vẫy của cô, cúi người hôn khắp lưng, bả vai, cổ, vành tai...

Hơi thở quen thuộc tràn đến, hô hấp của Tần Lộ ngưng lại vài giây, nghiêng răng nghiêng lợi mở miệng nói: “Triển Lê?”

“Rốt cuộc thì đại tiểu thư cũng nhận ra tôi?”

Người đàn ông buông tha cho vành tai của cô, ôm lấy thắt lưng cô mà đâm sâu một cái, Tần Lộ bị anh chọc vào quá sâu liền không nhịn được mà rên rỉ một tiếng trầm thấp, người đàn ông phát ra tiếng cười nhẹ nhàng phát qua gò má cô.

Hơi thở nóng hổi phả ra trên cổ, mang theo tê dại. Không chỉ có mặt mà những bộ phận khác đều trở nên ngứa ngáy.

“Anh...” Tần Lộ nhú chặt mi tâm: “Sao anh lại tới đây?”

“Đại tiểu thư để quên bức tranh, tôi đưa tới cho đại tiểu thư.”

Nghĩ đến tình hình tối hôm qua, mặt Tần Lộ có chút đỏ lên, khụ: “Vậy sao anh lại giả vờ làm nhân viên mát xa? Làm tôi sợ suýt chết.”

“Sợ? Rõ ràng vừa rồi đại tiểu thư rất hưởng thụ, nếu như là nhân viên mát xa thật sự thì tôi e là cô cũng sẽ lẳng lơ như vậy đúng không?”

“Anh vừa nói bấy bọ giò đó? Tôi không hề...A a...”

Tần Lộ còn chưa nói xong, Triển Lê đã rút ra rồi lại lần nữa đâm mạnh về phía trước, va chạm vào nơi sâu nhất, toàn bộ nam căn vừa sâu vừa dài đều biến mất bên trong tiểu huyết, nhét tiểu huyết đến tràn đầy, chen lách đến cực hạn, ngay cả chỗ sâu nhất của nhụy hoa đều bị mở bung ra mà xâm nhập tới đỉnh.

“AAaaa... A... Sâu quá... A...” Cảm giác tê dại từ bên hông tràn ra.

Tần Lộ rên ra tiếng, thứ thô to kia đang từ từ ra vào để nơi nhỏ hẹp của cô có thể thích ứng, sau đó dần dần nhanh hơn.

Triển Lê mạnh mẽ tách hai chân cô ra, ra sức va chạm giữa hai đùi của cô.

Hoa huyết đã sớm không thể chịu nổi, mật dịch từ bên trong chảy ra càng ngày càng nhiều, cánh hoa càng lúc càng mềm mại bóp chặt lấy bộ vị của anh...

Triển Lê nhìn Tần Lộ đang nằm sấp, dựng cô dậy theo dáng quỳ sấp, sau đó nhìn chăm chú nhìn vào nơi mà nam căn của mình đang bị tiểu hoa nuốt hết, mạnh mẽ đóng đưa thắt lưng, tốc độ nhanh như Ưu Xuyên bão, mật dịch của cô cùng với dòng dịch trắng đục của mình đang trộn lẫn với nhau cùng một chỗ, bị chà xát đến nổi lên thành từng mảnh bọt nhỏ li ti.

“A a a.... Anh...A... Không... Muốn... Dừng lại ngay...”

Tần Lộ bị đâm đến mức nói không thể trọn câu, môi đỏ mọng khẽ nhếch, khóe miệng chảy xuống một dòng nước bọt, cô cau mày, tiểu huyết co giật bóp chặt như thể muốn đẩy anh ra ngoài.

Bên tai chỉ còn lại tiếng thở gấp trầm thấp của anh, hòa cùng với hô hấp gấp gáp của cô, lúc này cô đang chìm nổi trong vô định, đại não mờ mịt, anh mặc kệ cô gọi tên của mình: “Triển Lê... A... Lê... Lê... A a...”

Hơi thở của anh phả lên lưng cô, như là muốn mạnh bạo đâm nát vào bên trong cô, cơn thịnh vồn đã tráng kiện nay lại càng thêm sung to hơn ở bên trong cô, điên cuồng mà ra vào ma xát.

Động tác dưới thân vừa mạnh vừa chuẩn, bị đâm rất sâu, Tần Lộ nằm úp sấp ở đầu giường, cả người lên lên xuống xuống theo từng động tác của anh, ý thức đang trôi dạt trong không trung, không khí càng ngày càng loãng.

Trong phòng yên tĩnh đến kỳ lạ, chỉ có tiếng va chạm da thịt cùng với tiếng thở gấp rên rĩ của hai người.

Cô cũng không biết anh đã làm bao nhiêu lâu, chỉ cảm thấy anh vô cùng mạnh mẽ, mỗi lần đâm vào đều chạm đến chỗ sâu nhất trong tử cung. Thật sự cô không thể chống cự nổi thêm nữa, bị anh làm đến ngất đi, nhưng tiểu huyết bên dưới dường như vẫn có ý thức nên chặt chẽ mút lấy nam căn không buông ra, mãi đến khi anh nắm chặt thắt lưng cô, sau đó đem nhiệt lưu nóng bỏng bắn hết vào bên trong, toàn thân cô mới co rút theo anh.

“Đại tiểu thư?”

Mơ mơ màng màng có người gọi mình, Tần Lộ dần tỉnh lại, nhân viên mát xa đang dùng một tấm chăn đắp lên người mình, nhắc nhở cô nghỉ ngơi khoảng hai tiếng rồi mới xuống giường đi lại.

Lúc này Tần Lộ mới hoảng hốt bừng tỉnh, hóa ra vừa rồi chỉ là mơ.

Vì sao lại mơ thấy Triển Lê? Tần Lộ có chút buồn bực, cầm lấy một cốc nước để uống thì điện thoại vang lên.

“Lê thiếu.” Tần Lộ nhìn thoáng qua cái tên hiển thị trên màn hình rồi nói.

Bên kia không nói gì, im lặng một lúc lâu sau đó mới mở miệng: “Không phải là tôi đang quấy rầy đại tiểu thư chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Phòng đấu giá

Màn đêm buông xuống, tại tầng ba của quán rượu Thị Châu Tế đang tổ chức một buổi đấu giá các tác phẩm nghệ thuật.

Tại nơi đấu giá, mọi người bắt đầu đông đúc sôi động hẳn lên, khách quý tập trung lại, các gương mặt thường xuyên xuất hiện trên báo chí đều lần lượt lộ diện, mà một gương mặt vốn dĩ nên đứng ở trong đó là Triển Lê thì lại không thấy đâu, chỉ thấy anh đứng ở phía sau ba hàng, tại vị trí ở giữa, tránh khỏi tầm mắt của mọi người.

Dù cho là như thế, vẫn có không ít minh tinh cùng các thiên kim tiểu thư thỉnh thoảng hướng ánh mắt ái mộ, mập mờ về phía anh, ánh mắt Triển Lê nhìn thẳng, không chút nào để ý những tầm mắt nóng rực kia, chỉ thỉnh thoảng ngẩng đầu lên nhìn cửa, buồn bực rằng tại sao người phụ nữ tên Tần Lộ kia sao đến bây giờ vẫn còn chưa xuất hiện.

"Món đấu giá kế tiếp tên gọi là Tư Niệm Lòng, chiếc nhẫn này là thiết kế trang sức của nhà thiết kế nổi tiếng Furla, trên giới chỉ phần gạch nặng 14. 2 Carat, màu sắc phân cấp vì FD, tịnh độ đạt tới VV S cấp..."

Trên màn hình, một chiếc nhẫn nằm ở trong hộp trang sức, thiết kế hoàn mỹ với hình thức đa giác hình trứng, ở dưới ánh đèn phát ra ánh sáng ngọc sáng chói..

Chiếc nhẫn vừa lộ ra thì toàn bộ căn phòng bỗng nhiên phát ra một tiếng ồ rất lớn, rất nhiều khách quý ở đây đều là vì viên ngọc quý trên chiếc nhẫn này mà tới, giọng nói của người chủ trì vừa dứt, cả hội trường đột nhiên sôi động hẳn.

Đúng lúc này Tần tiểu thư xuất hiện ở hội trường. Cô đứng ở cửa nhìn quanh một lượt, sau đó sai bước đi qua hành lang, một mạch đi tới bên cạnh Triển Lê, cầm lấy băng hiệu trên bàn của anh giờ lên.

"Xin lỗi." Thấy một người khác đang chuẩn bị giờ tắm băng lên nhưng Tần Lộ không có ý muốn bỏ xuống, đưa cánh tay, đang lúc mọi người hướng ánh mắt nghi hoặc về cô thì cô dùng giọng nói ngang ngược mà mở miệng nói: “Bất luận tối nay ai ra giá cao bao nhiêu, tôi đều sẽ ra giá cao thêm mười phần trăm."

Toàn hội trường lập tức xôn xao. Ánh mắt của những minh tinh, tiểu thư còn dạo chơi ở trên người Triển Lê đồng loạt nhìn đến Tần Lộ bên cạnh anh, sau đó quay đi tầm mắt mà im lặng không lên tiếng, trong ánh mắt khó nén khỏi thất vọng.

Tần đại tiểu thư không để ý ánh mắt của mọi người, cầm băng hiệu đưa cho trợ lý của Triển Lê, ngồi xuống bên cạnh Triển Lê.

Ba tiếng gõ vang lên, nhân viên làm việc đưa tới giấy xác nhận, Tần Lộ bắt tay nhân viên làm việc: "Dẫn tôi đi gặp người ủy thác chiếc nhẫn này."

Mặt người nhân viên mê mẩn, Triển Lê nhận lấy phiếu xác nhận tên đưa cho anh: "Trước tiên anh đưa Tần đại tiểu thư đi đi."

Nhân viên làm việc đưa Tần Lộ đi về phía phòng dành cho khách quý, Triển Lê đứng dậy tìm một người nhân viên khác dẫn anh đi hoàn tất thủ tục.

"Xem ra Lê thiếu cùng Tần đại tiểu thư đây có mối quan hệ thật tốt, chúc mừng chúc mừng."

Làm xong thủ tục ra ngoài thì gặp người quen của Tần Lộ, đi về phía Triển Lê, mập ghê sát người anh mà nói chuyện. Triển Lê cười cười. Tần đại tiểu thư với vẻ mặt thất vọng đi ra từ phòng khách quý, nghe vậy, tròn mắt nhìn người đang chúc mừng: "Thân thiết quá nhỉ?"

Người chúc mừng ngừng quay đi, Triển Lê cau mày, "Không có ai sao?"

"Chỉ có một phụ nữ ngoại quốc, nhìn qua có vẻ tầm hai mươi tuổi, nhưng mà không hỏi được gì hết." Tần Lộ buồn bực nói.

Vốn dĩ ban đầu là Tần Luyện đưa chiếc nhẫn này cho mẹ của Tần Lộ, sau đó hai người ly hôn, cho đến bây giờ vẫn không tìm được chút gì về mẹ của Tần Lộ, buổi chiều lúc Tần Lộ nhận của điện thoại của Triển Lê nói về chiếc nhẫn này, cô liền lập tức chạy tới, đã đầu giá được chiếc nhẫn nhưng lại không tìm hiểu được manh mối gì.

"Người phụ nữ kia có nói vì sao chiếc nhẫn trên tay cô ta hay không?" Triển Lê hỏi Tần Lộ.

"Cô ta nói là do một thương nhân người Thụy Sĩ đưa cho, đúng rồi, đây là danh thiếp, anh giúp tôi điều tra một chút." Tần Lộ dường như nhớ ra cái gì đó, móc tấm thẻ ra đưa cho Triển Lê, "Còn nữa, mấy ngày nay ông chủ Tần ra nước ngoài công tác, nếu ông ấy quay về thì anh cũng đừng nói chuyện này cho ông ấy."

Triển Lê cầm lấy danh thiếp, lòng mày chau lại, "Đại tiểu thư, vừa rồi em nào loạn như vậy, ai ai cũng biết, nếu như Tần tổng hỏi tới thì tôi nên nói như thế nào?"

Lúc này Tần Lộ mới nhớ ra, vừa rồi dưới tình thế cấp bách cô đã không nghĩ tới vấn đề này. Cô ho khan, thử dò xét nhìn về phía Triển Lê nói, "Sắp đến sinh nhật tôi, anh cứ nói là đưa tôi đi mua quà sinh nhật."

"Đưa đi mua quà sinh nhật, còn là một chiếc nhẫn, Đại tiểu thư cảm thấy Tần tổng sẽ nghĩ sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: YOGA và áo mưa

Mẹ của Tần Lộ tên là Thi Duyệt, bà ly hôn với Tần Luyện vào lúc cô lên chín tuổi, sau này thì bà ấy sống ở nước ngoài. Lúc Tần Lộ mười hai tuổi, Thi Duyệt từng trở về Tần gia thăm Tần Lộ một lần, lần đó bà với Tần Luyện đã cãi nhau một trận rất lớn. Sau lần đó, Tần Lộ chưa từng gặp lại bà lần nữa.

Những chuyện xảy ra trước lúc mười hai tuổi, Tần Lộ không còn nhớ gì. Đối với Tần Lộ thì mẹ của mình là tất cả ánh sáng, chỉ có video khi mẹ cô còn là diễn viên, cùng với nhật ký của cô từ năm sáu tuổi đến mười hai tuổi là vẫn còn giữ lại.

Trong trí nhớ của cô chưa từng biết mặt người mẹ này, Tần Lộ cũng hết sức tò mò. Cô từng năm lần bảy lượt hỏi Tần Luyện về chuyện của mẹ mình, nhưng lần nào Tần Luyện cũng giận dữ, dường như không thích Tần Lộ nhắc tới Thi Duyệt, lần này, Tần Lộ đành phải âm thầm tìm người hỏi thăm tung tích của mẹ. Năm đó những thông tin về Thi Duyệt, Tần tiểu thư cũng góp nhặt, bỏ vào trong kết sắt.

Mà cái kết sắt đó cũng không ở Tần gia, mà đặt ở nhà riêng của Tần Lộ.

Tần Lộ dẫn Triển Lê về nhà cảm theo tờ báo năm đó, mới vừa mở cửa một vật thể màu vàng kim liền chạy vội tới, nhào thẳng lên người cô.

"Summer, ngồi xuống ——"

Tần Lộ đẩy con chó vàng ra, con chó liền bắt đầu chuyển mục tiêu sang trên Triển Lê, Triển Lê vừa định hỏi Tần Lộ nuôi chó từ lúc nào, lại thấy trong phòng khách, một người đàn ông xa lạ đang đứng dậy từ trên ghế salon.

"Thì ra là tối nay đại tiểu thư có hẹn với người khác sao?" (Na: Ghen hả Lê thiếu.hihi)

Giọng điệu của Triển Lê pha chút hài hước, không khách khí mà quan sát người đàn ông trong phòng khách, Tần Lộ có chút hơi hoảng hốt sau đó đi về phía người đàn ông kia nói mấy câu, khiến cho đối phương đi về trước.

"Lê thiếu anh cứ ngồi đó chờ tôi một chút." Tần Lộ đưa người đàn ông tiến ra cửa, xoay người đi lên phòng ngủ.

Đợi cô lấy tờ báo cũ từ trong két sắt ra, đã thấy Summer nằm ở bên cạnh Triển Lê, thoải mái nằm trên đùi anh cho Triển Lê vuốt ve.

Tần Lộ cảm tờ báo đi tới, Kim Mao vội vàng tránh ra nép bên người Triển Lê, chừa lại một vị trí bên người anh.

Con chó ngu ngốc này!

Tần Lộ đuổi Summer đi, ngồi cách Triển Lê một khoảng, chỉ vào tờ báo đang định lên tiếng thì lại nghe thấy Triển Lê mở miệng nói: "Mới rồi là bạn trai mới của đại tiểu thư sao?"

(Na: chời ơi Lê thiếu, ghen mà cũng cực quá hà.)

Tần Lộ không theo kịp suy nghĩ của Triển Lê, ngây ngốc trong chốc lát mới nói, "Đó là huấn luyện viên yoga."

"Huấn luyện viên yoga?" Triển Lê chợt như nhớ ra gì đó, con người đen nhánh trầm trầm chăm chú nhìn vào Tần Lộ: "Lúc chiều tôi gọi điện thoại cho đại tiểu thư là cô đang tập yoga? Trên giường cái đó sao?"

"Nói những gì vậy hả?" Tần Lộ vốn không muốn giải thích, nhưng đang có việc cần nhờ đến anh nên không thể không cúi đầu: "Lúc ấy tôi đang ở Tần gia."

"Thật không?" Triển Lê dường như không tin, đột nhiên chuyển đề tài, "Sao huấn luyện viên này lại có chìa khóa nhà của đại tiểu thư?"

"Tôi không có thời gian, cho nên nhờ anh ta giúp tôi đưa Summer đi dạo hằng ngày."

Tần Lộ nói theo bản năng, nhìn về phía con chó vàng, lúc này mới thấy con Summer thình thoảng lại gặm một hộp đồ đặt xuống bên chân Triển Lê.

Cái chó ngu ngốc này!

Tần Lộ nhìn chăm chăm và con Summer đang tha chiếc "áo mưa an toàn"* tới, đơn giản không biết nên nói cái gì, quay đầu lại thấy Triển Lê đang nhìn chăm chăm cô, một lát sau chợt cúi người xuống, bất thành linh bé cô đặt ở trên ghế salon.

*áo mưa an toàn: Đừng nói là các sắc không hiểu nhé, nhưng thôi Na vẫn tốt bụng giải thích. Nó là Bao Cao Su. Hê hê

Anh cầm lấy hộp "áo mưa an toàn" nhét vào tay cô, con người lạnh lùng hơi nheo lại, bàn tay khô ráo nắm chặt lấy vòng eo nhỏ nhắn, mềm mại của cô, vuốt lên một đường, cúi đầu một chút khẽ sát vào đôi môi đỏ tươi của cô: "Yoga cần dùng đến cái này?"

Tần Lộ không phản bác được, Triển Lê nắm lấy tay cô, mạnh mẽ đặt ở trên bộ ngực của mình, chợt hướng xuống nơi cứng rắn trong quần anh: "Là dùng chỗ này để dạy?"

Vật trong tay cứng rắn mạnh mẽ, nóng bỏng mà như có nhịp đập. Trong nháy mắt, đầu óc của Tần đại tiểu thư ngưng trệ, ngay cả lời mắng cũng nuốt lại vào trong cổ họng, nhìn người đàn ông phía trên đang đè trên người mình, hoàn toàn bao phủ cô trong hơi thở của anh.

Thế lực của anh hơn người, căn bản Tần Lộ không phải đối thủ của Triển Lê, Triển Lê dễ dàng lột quần áo mỏng tang trên người cô ra, cầm hai tay cô đặt trên đỉnh đầu, há miệng ngậm lấy bầu ngực tuyết trắng đang ửng đỏ.

Tần Lộ giãy dụa, bị anh ta ngậm chặt khiến cho thân thể cô cảm nhận rõ ràng một trận tê dại, trên mặt dâng lên lửa nóng, hơi thở đứt quãng nói: "Lê thiếu... anh buông tay ra."

Triển Lê luồn tay vào áo của cô, đẩy áo lót lên trên, khiến cho bầu ngực no đủ, mềm mại lập tức lộ ra ngoài. Hai bàn tay to cầm bầu ngực trắng nõn nhào nặn.

Người dưới thân vừa xấu hổ vừa giận, bị anh ta mút đến giọng nói cũng run lên: "Triển Lê, anh lại phát điên cái gì thế hả!"

Triển Lê ngẩng đầu lên, đáy mắt đen nhánh khiến Tần Lộ không thể hiểu rõ là cảm xúc gì, cô bị anh nhìn đến mức có chút hốt hoảng, lời chất vấn muốn thốt ra khỏi miệng cũng nuốt lại.

Thế nhưng anh lại thuận thế kéo hai chân của cô gác lên khuỷu tay của mình, cởi quần lót phía dưới của cô ra, đem hai chân cô gấp lại trước ngực.

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Thổ lộ

Triển Lê một tay áp trụ hai chân Tần Lộ, một tay cố định bờ vai cô, cúi đầu, lại hung hăng hôn lên môi Tần Lộ, dùng lực mút vào, tàn sát bừa bãi trong miệng cô.

"Uhm... Uhm..." Tần Lộ vô lực phản kháng, hai tay vô lực để trên ngực Triển Lê, mặc dù trong lòng không cam chịu, nhưng dục hỏa dần dần bị trêu chọc dâng lên.

Dục long nóng nẩy giữa hai chân Triển Lê đang dựng lên như một cái lều nhỏ trong quần tây, ngăn cách quần đê lên nơi mềm mại nhất giữa hai chân Tần Lộ, theo động tác của anh một chút chút lại ma sát hai cánh hoa mềm mại kia.

Tần Lộ miễn cảm hơn người dưới sự trêu chọc của Triển Lê, hoa huyết nhỏ bắt đầu từ từ phun ra mật dịch, làm quần lót cũng hơi hơi ẩm ướt.

Nhận thấy được sự động tình của cô, Triển Lê lấy ra một cái gối ôm đệm lót đặt ở dưới mông Tần Lộ. Đem hai chân non mịn của cô mở ra lớn nhất, cời bỏ trôi buộc, cầm lấy dục long đã đứng thẳng sẵn sàng, ra sức sáp nhập, hoàn toàn tiến nhập vào hoa huyết Tần Lộ.

Dục long thô to nhét tràn đầy hoa kính nhỏ nhỏ của cô, tư thế quá mạnh khiến cho vùng bụng nhỏ bằng phẳng nhô lên một điểm thuộc về hình dạng dục long kia. Triển Lê không còn biện pháp khắc chế, áp trụ hai chân Tần Lộ, dùng lực rút ra cắm vào.

Khoái cảm mãnh liệt theo nơi kết hợp lan tràn đến toàn thân, dục long thô dài mỗi khi giống như cổ ý đi vào chỗ sâu nhất của hoa huyết, đụng đến hoa tâm miễn cảm của cô, cắt lực ma sát...

Tần Lộ lại nói không nên lời cái gì, chỉ dùng lực nhắm mắt lại, hai tay gắt gao luôn vào mái tóc mềm mại của Triển Lê.

Thật lòng mà nói, cậu nhỏ của Triển Lê tuy rất kiêu ngạo, nhưng đều không phải là đồ sộ nhất mà Tần đại tiểu thư đã hưởng dụng qua. Nhưng kết hợp lực trên người, kỹ xảo, cùng với Triển Lê kia có chút quá kích, Triển Lê tuyệt đối khiến cho Tần Lộ chống đỡ không được.

Có khi, Tần Lộ cũng sẽ nhớ đến biểu hiện của Triển Lê trên giường, nhớ đến cảnh anh làm cô đến muốn khóc khi đó. Nhưng Triển Lê tới cùng không phải những đàn ông gọi lập tức tới, đuổi thì đi, Tần Lộ chưa từng nghĩ tới trừ bỏ bạn tình, hai người còn có thể phát triển trở thành quan hệ như thế nào. Nhất là người yêu...

"Đại tiểu thư đang thất thần?"

Đèn thủy tinh tỏa ra ánh sáng nhỏ vụn rải lên nóc nhà trắng tinh, Triển Lê tiến vào đến càng thêm hung ác, Tần Lộ nhịn không được toàn thân sợ run run, cảm thấy chỗ nào đó tiết ra một cổ dịch nóng.

Cô cầm lấy cánh tay Triển Lê không ngừng co rút, hai chân bị đè nặng vô cảm đến không còn cảm giác, đợi đến thời điểm Triển Lê từ trên người cô rút ra, hai chân Tần Lộ vừa rơi xuống đất liền nhuyển ra suýt nữa ngã trên mặt đất.

Triển Lê duỗi tay vịn chặt cô, nắm chặt eo nhỏ của cô, nâng cô lên dạng chân ở trên thân mình. Hung khí từ trong cơ thể cô rút ra vẫn như cũ cương lên, thấm ướt bụng mềm mại của cô, làm cho cô hơi chút vịn vẹo liền ma sát xuất hiện khoái cảm kỳ lạ.

"Lê thiếu, tôi không được." Ngăn cách áo somi chạm vào ngực nóng bỏng của anh, rần chắc, đường cong rõ ràng, tỏ rõ anh có ngũ quan tuần tú nhưng sức lực ngược lại rất cường hãn. Cô chặt vật không chịu nổi muốn chạy trốn.

Triển Lê trầm trầm liếc cô, ánh mắt trầm tĩnh như nước: "Tần Lộ, rốt cuộc em từng có bao nhiêu đàn ông?"

Tần Lộ sụp mắt xuống, bắt đầu thật sự suy nghĩ vấn đề này, bàn tay Triển Lê lột bỏ áo khoác cô vừa mặc lên, để cho đường cong nhỏ nhắn mềm mại lộ ra trắng tinh trong vầng sáng, hai tay trong không gian nắm hai bầu ngực no đủ kia, đem bộ vị cao ngất kéo đưa đến trước mặt mình,

Bị chộp vào bộ ngực của mình, nắm ngón tay của anh tinh hoạt trêu đùa, cô thật sự không có biện pháp tập trung lực chú ý suy nghĩ, không chịu nổi vịn vẹo vài cái, hỏi lại anh: "Lê thiếu từng có bao nhiêu người phụ nữ vậy?"

"Một người." Bàn tay Triển Lê nóng cháy nâng hai bầu ngực no đủ, vuốt ve nhào nặn, mũi thở cọ cọ vào khe ngực của cô, nghe vậy từ từ nâng lên gần sát mặt cô: "Từ trước tới giờ đều chỉ có một người."

Bạn đang đọc truyện *Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn - Thiên Phàm Quá Tẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.